

ЗАКОН ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ

В сила от 01.01.2007 г.

Обн. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.52 от 29 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.108 от 19 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.110 от 21 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.69 от 5 Август 2008г., изм. ДВ. бр.106 от 12 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.32 от 28 Април 2009г., изм. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.95 от 1 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.94 от 30 Ноември 2010г., изм. ДВ. бр.19 от 8 Март 2011г., изм. ДВ. бр.31 от 15 Април 2011г., изм. ДВ. бр.35 от 3 Май 2011г.

Част първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Глава първа. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Обекти на облагане

Чл. 1. Този закон урежда облагането на:

1. печалбата на местните юридически лица;
2. печалбата на местните юридически лица, които не са търговци, включително организациите на вероизповеданията, от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество;
3. (доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) печалбата на чуждестранните юридически лица от място на стопанска дейност в Република България или от разпореждане с имущество на такова място на стопанска дейност;
4. доходите, посочени в този закон, на местни и чуждестранни юридически лица от източник в Република България;
5. разходите, посочени в част четвърта;
6. дейността на организаторите на хазартни игри;
7. приходите от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество на бюджетните предприятия;
8. дейността от опериране на кораби на лицата, осъществяващи морско търговско корабоплаване.

Данъчно задължени лица

Чл. 2. (1) Данъчно задължени лица са:

1. местните юридически лица;
2. (доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) чуждестранните юридически лица, които осъществяват стопанска дейност в Република България чрез място на стопанска дейност, извършват разпореждане с имущество на такова място на стопанска дейност или получават доходи от източник в Република България;
3. (доп. - ДВ, бр. 31 от 2011 г., в сила от 01.01.2011 г.) едноличните търговци, както и физическите лица, регистрирани като тютюнопроизводители и земеделски производители, които определят облагаемия си доход по реда на чл. 26 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица - за данъците, удържани при източника и в случаите, определени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица;

4. физическите лица - търговци по смисъла на чл. 1, ал. 3 от Търговския закон - за случаите, определени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица;

5. работодателите и възложителите по договори за управление и контрол - за данъка върху социалните разходи, предвидени в част четвърта.

(2) За целите на този закон неперсонифицираните дружества и осигурителните каси, създадени на основание чл. 8 от Кодекса за социално осигуряване, се приравняват на юридическите лица.

(3) За целите на облагане на доходите с източник в Република България данъчно задължено лице е и всяко чуждестранно организационно и стопански обособено образувание (тръст, фонд и други подобни), което самостоятелно извършва стопанска дейност или извършва и управлява инвестиции, когато не може да се установи притежателят на дохода.

Местни юридически лица

Чл. 3. (1) Местни юридически лица са:

1. юридическите лица, учредени съгласно българското законодателство;
2. дружествата, учредени съгласно Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета, и кооперациите, учредени съгласно Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета, когато седалището им е в страната и са вписани в български регистър.

(2) Местните юридически лица се облагат с данъци по този закон за печалбите и доходите си от всички източници в Република България и в чужбина.

Чуждестранни юридически лица

Чл. 4. (1) Чуждестранни юридически лица са онези, които не са местни.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Чуждестранните юридически лица се облагат с данъци по този закон за печалбите, реализирани чрез място на стопанска дейност в Република България, или от разпореждане с имущество на такова място на стопанска дейност, както и за доходите, посочени в този закон, с източник в Република България.

Видове данъци

Чл. 5. (1) Печалбите се облагат с корпоративен данък.

(2) Доходите на местни и чуждестранни юридически лица, посочени в този закон, се облагат с данък, удържан при източника.

(3) Разходите, посочени в този закон, се облагат с данък върху разходите.

(4) С алтернативен на корпоративния данък се облагат:

1. дейността от организиране на хазартни игри;
2. приходите от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество на бюджетните предприятия;
3. дейността от опериране на кораби.

Определяне размера на данъка

Чл. 6. Размерът на данъка се определя, като данъчната основа се умножи по данъчната ставка.

Данъчни декларации

Чл. 7. Образците на декларации и на други документи по този закон се утвърждават със заповед на министъра на финансите и се обнародват в "Държавен вестник".

Внасяне на данъци

Чл. 8. (1) Дължимите данъци по този закон се внасят от данъчно задължените лица в приход на републиканския бюджет.

(2) Дължимите данъци се внасят по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация или където подлежат на регистрация данъчно задължените лица.

(3) Дължимите данъци се смятат за внесени на датата, на която сумите са постъпили в републиканския бюджет по сметката на съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

Лихва за просрочие

Чл. 9. За невнесените в срок дължими данъци, включително за авансовите вноски, се дължат лихви съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

Документална обосноваост

Чл. 10. (1) Счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.

(2) Счетоводен разход се признава за данъчни цели и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по Закона за счетоводството, при условие че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват.

(3) Извън случаите по ал. 2, счетоводен разход се признава и когато първичният счетоводен документ е издаден от лице, което не е предприятие по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона за счетоводството и в документа липсва част от изискуемата информация по Закона за счетоводството, когато този документ отразява вярно документираната стопанска операция.

(4) Данъчно задължените лица са длъжни да регистрират и отчитат извършените продажби на стоки и услуги чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство по ред, определен с наредба на министъра на финансите, освен когато заплащането се извършва по банков път или чрез прихващане. Липсата на фискална касова бележка от фискално устройство, когато е налице задължение за издаването ѝ, е основание за непризнаване на счетоводен разход за данъчни цели.

(5) За международния въздушен транспорт счетоводен разход е документално обоснован, когато е документиран чрез първичен счетоводен документ и бордната карта от осъществения полет. Когато първичният счетоводен документ (протокол) се издава от лицето, което извършва продажбата от името и за сметка на превозвача, то се приема за издател на документа.

(6) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Документална обосноваост за разходите по чл. 204, т. 1 и 3, обложени с данък върху разходите, е налице и когато те са документираны само с фискална касова бележка от фискално устройство. Разходите по чл. 204, т. 3, обложени с данък върху разходите, се признават за данъчни цели и когато не е издаден пътен лист.

Разходи, определени като задължителни с нормативен акт

Чл. 11. Разходите, определени като задължителни с нормативен акт, се признават за данъчни цели и не се облагат с данък върху разходите, освен когато в този закон е предвидено друго.

Глава втора.

ИЗТОЧНИЦИ НА ПЕЧАЛБА И ДОХОДИ

Печалба и доходи от източници в Република България

Чл. 12. (1) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Печалбите на чуждестранните юридически лица, които произтичат от стопанска дейност чрез място на стопанска дейност в страната или от разпореждане с имущество на такова място на стопанска дейност, са от източник в страната.

(2) Доходите от финансови активи, издадени от местни юридически лица, държавата и общините, са от източник в страната.

(3) Доходите от сделки с финансови активи по ал. 2 са от източник в страната.

(4) Доходите от дивиденди и ликвидационни дялове от участие в местни юридически лица са от източник в страната.

(5) Следните доходи, начислени от местни юридически лица, местни еднолични търговци или чуждестранни юридически лица и еднолични търговци чрез място на стопанска дейност или определена база в страната или изплатени от местни физически лица или от чуждестранни физически лица, които разполагат с определена база в страната, в полза на чуждестранни юридически лица, са от източник в страната:

1. лихви, в това число лихви, съдържащи се във вноските по финансов лизинг;

2. доходи от наем или друго предоставяне за ползване на движимо имущество;

3. авторски и лицензионни възнаграждения;

4. възнаграждения за технически услуги;

5. възнаграждения по договори за франчайз и факторинг;

6. възнаграждения за управление или контрол на българско юридическо лице.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Доходи по ал. 5, начислени в полза на чуждестранни юридически лица от място на стопанска дейност на местно лице или от определена база на местни физически лица, разположени извън територията на страната, не са от източник в страната.

(7) Доходите от селско, горско, ловно и рибно стопанство на територията на страната са от източник в страната.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Следните доходи са от източник в страната:

1. доходи от наем или друго предоставяне за ползване на недвижимо имущество, включително идеална част от недвижимо имущество, намиращо се в страната;

2. доходи от разпореждане с недвижимо имущество, включително идеална част или ограничено вещно право върху недвижимо имущество, намиращо се в страната.

(9) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Следните доходи, начислени от местни юридически лица, местни еднолични търговци или чуждестранни юридически лица и еднолични търговци чрез място на стопанска дейност или определена база в страната в полза на чуждестранни юридически лица, установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим, са от източник в страната:

1. възнаграждения за услуги или права, с изключение на случаите, когато услугите или правата са реално предоставени;

2. неустойки и обезщетения от всякакъв вид, с изключение на обезщетенията, начислени по застрахователни договори.

(10) (Преишна ал. 9 - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) При определянето на източника на доход по този член мястото на изплащане на дохода не се взема предвид.

Глава трета. МЕЖДУНАРОДНО ОБЛАГАНЕ

Международни договори

Чл. 13. Когато в международен договор, ратифициран от Република България, обнародван и влязъл в сила, се съдържат разпоредби, различни от разпоредбите на този закон, прилагат се разпоредбите на съответния международен договор.

Данъчен кредит за платен данък в чужбина

Чл. 14. (1) Когато не се прилагат разпоредби на международен договор по чл. 13, данъчно задължените лица имат право на данъчен кредит при условията и по реда на този закон.

(2) При определяне на корпоративния данък или на алтернативните данъци по този закон данъчно задължените лица имат право на данъчен кредит за всеки подобен на корпоративния или наложен вместо него данък, платен в чужбина.

(3) Данъчно задължените лица имат право на данъчен кредит за данъка, наложен в чужбина, върху brutния размер на доходите от дивиденди, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, възнаграждения за технически услуги и наеми.

(4) Данъчният кредит по ал. 2 и 3 се определя за всяка държава и за всеки вид доход поотделно и се ограничава до размера на българския данък върху тези печалби или доходи.

Глава четвърта. ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ОТКЛОНЕНИЕ ОТ ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Сделки между свързани лица

Чл. 15. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Когато свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения при условия, които оказват влияние върху размера на данъчната основа, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчната основа се определя и се облага с данък при условията, които биха възникнали за несвързани лица.

Отклонение от данъчно облагане

Чл. 16. (1) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към

постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.

(2) За отклонение от данъчно облагане се смята и:

1. значителното превишение на количествата на влаганите материали и суровини за производство и други производствени разходи над обичайните за извършваната от лицето дейност, когато превишението не се дължи на обективни причини;

2. договорите за заем за послужване или друго безвъзмездно предоставяне за ползване на материални или нематериални блага;

3. получаването или предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, включително в случаите на безлихвени заеми или друга временна безвъзмездна финансова помощ, както и опрощаването на кредити или изплащането за своя сметка на кредити, несвързани с дейността;

4. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

(3) Когато чрез привидна сделка се прикрива друга сделка, данъчното задължение се определя при условията на прикритата сделка.

Трансфери, свързани с място на стопанска дейност

Чл. 17. Тази глава се прилага съответно и за трансферите между място на стопанска дейност и други части на предприятието на чуждестранно лице, разположени извън страната, съобразно спецификата на мястото на стопанска дейност.

Част втора. КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК

Глава пета. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Данъчен финансов резултат

Чл. 18. (1) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Данъчен финансов резултат е счетоводният финансов резултат, преобразуван по реда на този закон.

(2) Положителният данъчен финансов резултат е данъчна печалба.

(3) Отрицателният данъчен финансов резултат е данъчна загуба.

Данъчна основа

Чл. 19. Данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба.

Данъчна ставка

Чл. 20. Данъчната ставка на корпоративния данък е 10 на сто.

Данъчен период

Чл. 21. (1) Данъчният период за определяне на корпоративния данък е календарната година, освен когато в този закон е предвидено друго.

(2) За новоучредените данъчно задължени лица данъчният период обхваща периода от датата на учредяването им до края на годината, освен когато в този закон е предвидено друго.

Глава шеста.

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ

Определяне на данъчния финансов резултат

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Данъчният финансов резултат се определя, като счетоводният финансов резултат се преобразува по ред и начин, определени в този закон, със:

1. данъчните постоянни разлики;
2. данъчните временни разлики;
3. (изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) други суми в случаите, предвидени в този закон.

Данъчни постоянни разлики и преобразуване на счетоводния финансов резултат с тях

Чл. 23. (1) Данъчни постоянни разлики са счетоводни приходи или разходи, които не са признати за данъчни цели.

(2) За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в този закон е посочено, че:

1. разход (загуба) не е признат за данъчни цели, с този разход (загуба) се увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години;

2. приход (печалба) не е признат за данъчни цели, с този приход (печалба) се намалява счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на прихода (печалбата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години.

Данъчни временни разлики и преобразуване на счетоводния финансов резултат с тях

Чл. 24. (1) Данъчни временни разлики възникват, когато приходи или разходи са признати за данъчни цели в година, различна от годината на счетоводното им отчитане.

(2) Данъчна временна разлика е:

1. разход, непризнат за данъчни цели в годината на счетоводното му отчитане, който ще бъде признат през следващи години, когато настъпят условията за признаване съгласно тази част;

2. приход, непризнат за данъчни цели в годината на счетоводното му отчитане, който ще бъде признат през следващи години, когато настъпят условията за признаване съгласно тази част.

(3) Данъчни временни разлики възникват и в случаите на преобразуване на дружества и кооперации по реда на глава деветнадесета.

(4) За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в този закон е посочено, че:

1. разход (загуба), който не е признат за данъчни цели в годината на счетоводното отчитане и ще бъде признат през следващи години при настъпване на условието за признаване съгласно тази част, с разхода (загубата) се:

а) увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) - възникване на данъчна временна разлика;

б) намалява счетоводният финансов резултат в годината на настъпване на условието за признаване съгласно тази част - обратно проявление на данъчна временна разлика;

2. приход (печалба), който не е признат за данъчни цели в годината на счетоводното отчитане и ще бъде признат през следващи години при настъпване на условието за признаване съгласно тази част, с прихода (печалбата) се:

а) намалява счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на прихода (печалбата) - възникване на данъчна временна разлика;

б) увеличава счетоводният финансов резултат в годината на настъпване на условието за признаване съгласно тази част - обратно проявление на данъчна временна разлика.

Данъчно признати приходи и разходи

Чл. 25. За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в този закон е посочено, че приход (разход) или печалба (загуба) е признат за данъчни цели в годината на счетоводното му отчитане, с него не се преобразува счетоводният финансов резултат за текущата или следващи години.

Глава седма.

ДАНЪЧНИ ПОСТОЯННИ РАЗЛИКИ

Непризнати разходи за данъчни цели

Чл. 26. Не се признават за данъчни цели следните счетоводни разходи:

1. разходи, несвързани с дейността;

2. разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон;

3. разход за начислен данък или ползван данъчен кредит по реда на Закона за данък върху добавената стойност, когато разходът от стопанската операция, с която е свързан данъкът върху добавената стойност, не е признат за данъчни цели;

4. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) разход, отчетен от доставчик по Закона за данък върху добавената стойност за начислен от него или от органа по приходите данък върху добавената стойност за извършена доставка, с изключение на начисления данък при безвъзмездни доставки и доставки по повод дерегистрация по Закона за данък върху добавената стойност; тази точка не се прилага за разходи, отчетени в резултат на корекция на данъчен кредит по Закона за данък върху добавената стойност;

5. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) последващите разходи, отчетени по повод на вземане, възникнало в резултат на начислен данък или ползван данъчен кредит по т. 3, 4, 8 и 10;

6. разходи за начислени глоби, конфискации и други санкции за нарушаване на нормативни актове, лихвите за просрочие на публични държавни или общински задължения;

7. разходи за дарения извън посочените в чл. 31;

8. разходи за данък, който подлежи на удържане при източника и е за сметка на платеща на дохода;

9. разходи за работна заплата в търговските дружества с над 50 на сто държавно или общинско участие, превишаващи определените с нормативни актове средства;

10. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) разход, отчетен при реализиране на отговорност за дължимия и невнесен данък върху добавената стойност в случаите по чл. 177 от Закона за данък върху добавената стойност;

11. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) разходи, които представляват скрито разпределение на печалбата.

Непризнати приходи за данъчни цели

Чл. 27. (1) Не се признават за данъчни цели следните счетоводни приходи:

1. (доп. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) приходи в резултат на разпределение на дивиденди от местни юридически лица и от чуждестранни лица, които са местни лица за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

2. (доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) приходи, възникнали по повод на непризнати за данъчни цели разходи по чл. 26, т. 3, 4, 5, 8 и 10, до размера на непризнатите разходи;

3. приходи от лихви върху недължимо внесени или събрани публични задължения, както и върху невъзстановен в срок данък върху добавената стойност, начислени от държавните или общинските органи.

(2) Алинея 1, т. 1 не се прилага:

1. за начислени приходи в резултат на разпределение на дивиденди от лицензирани дружества със специална инвестиционна цел по Закона за дружествата със специална инвестиционна цел;

2. при скрито разпределение на печалба.

Непризнати разходи от липси и брак

Чл. 28. (1) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи от липси на дълготрайни и краткотрайни активи, с изключение на произтичащите от непреодолима сила.

(2) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи от липси и брак на материални запаси.

(3) Алинея 2 не се прилага, когато разходите се дължат на:

1. непреодолима сила;

2. технологичен брак или промяна на физико-химичните свойства, установени с нормативен акт или с фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт, и в обичайните за съответната дейност размери;

3. изтичане срока на годност съгласно нормативен акт или фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт, и в обичайните за съответната дейност размери;

4. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) липси на стоки, произтичащи от търговска дейност в обекти, в които клиентите имат пряк физически достъп до предлаганите стоки, в размер до 0,25 на сто от размера на нетните приходи от продажби на съответния търговски обект.

(4) Не се признава за данъчни цели разходът за данък по чл. 79, ал. 3 от Закона за данък върху добавената стойност на активи, непризнати по реда на ал. 1 - 3.

(5) Не се признават за данъчни цели последващите счетоводни разходи, отчетени по повод на вземане, възникнало в резултат на липси и брак на активи, непризнати по реда на ал. 1 - 4.

Непризнати приходи, възникнали по повод на липси и брак

Чл. 29. Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи, възникнали по повод на липси и брак на активи или вземане, свързано с тях, до размера на непризнатите разходи по чл. 28.

Признаване на част от неразпределяемите разходи на юридически лица с нестопанска цел

Чл. 30. (1) Счетоводно отчетените неразпределяеми разходи, съответстващи на дейността, подлежаща на облагане с корпоративен данък, на юридически лица с нестопанска цел, не се признават за данъчни цели.

(2) За данъчни цели се признава частта от неразпределяемите разходи, определена, като общият размер на неразпределяемите разходи се умножи по съотношението между приходите от дейността, подлежаща на облагане с корпоративен данък, и всички приходи на юридическото лице с нестопанска цел.

Разходи за дарения

Чл. 31. (1) За данъчни цели се признават счетоводни разходи за дарения в общ размер до 10 на сто от положителния счетоводен финансов резултат (счетоводната печалба), когато разходите за дарения са направени в полза на:

1. здравни и лечебни заведения;
2. специализирани институции за предоставяне на социални услуги съгласно Закона за социално подпомагане, както и на Агенцията за социално подпомагане и на фонд "Социално подпомагане" към министъра на труда и социалната политика;
3. (доп. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) специализирани институции за деца съгласно Закона за закрила на детето, както и на домове за отглеждане и възпитание на деца, лишени от родителска грижа съгласно Закона за народната просвета и домове за медико-социални грижи за деца съгласно Закона за лечебните заведения;
4. детски ясли, детски градини, училища, висши училища или академии;
5. бюджетни предприятия по смисъла на Закона за счетоводството;
6. регистрирани в страната вероизповедания;
7. специализирани предприятия или кооперации на хора с увреждания, вписани в регистъра по чл. 29 от Закона за интеграция на хората с увреждания, както и в полза на Агенцията за хората с увреждания;
8. хора с увреждания, както и за технически помощни средства за тях;
9. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) лица, пострадали при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия, или на семействата им;
10. Българския Червен кръст;
11. социално слаби лица;
12. деца с увреждания или без родители;
13. културни институти или за целите на културния, образователния или научния обмен по международен договор, по който Република България е страна;
14. юридически лица с нестопанска цел, регистрирани в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за общественополезна дейност, с изключение на организации, подпомагащи културата по смисъла на Закона за меценатството;

15. (изм. - ДВ, бр. 32 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) ученици и студенти в училища в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство за учредените и предоставените им стипендии за обучение;

16. (доп. - ДВ, бр. 35 от 2011 г., в сила от 03.05.2011 г.) Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници";

17. комуни за лечение на наркозависими, както и на наркозависими лица за тяхното лечение;

18. (нова - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) детския фонд на Организацията на обединените нации (УНИЦЕФ).

(2) (Доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) За данъчни цели се признават счетоводни разходи за дарения в общ размер до 50 на сто от счетоводната печалба, когато разходите за дарения са направени в полза на център "Фонд за лечение на деца", Център "Фонд за асистирана репродукция" и Център "Фонд за трансплантация".

(3) За данъчни цели се признава безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството в размер до 15 на сто от счетоводната печалба.

(4) За данъчни цели се признават разходите за дарения на компютри и периферни устройства за тях, които са произведени до една година преди датата на дарението, направени в полза на български училища, включително висши училища.

(5) Общият размер на разходите за дарения, признати за данъчни цели по ал. 1 - 4, не може да превишава 65 на сто от счетоводната печалба.

(6) Не се признава за данъчни цели целият разход за дарение, когато с дарението се облагодетелстват пряко или косвено ръководителите, които го отпускат, или тези, които се разпореждат с него, или са налице доказателства, че предметът на дарението не е получен.

(7) (Нова - ДВ, бр. 32 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Алинеи 1 - 6 се прилагат и за дарения, направени в полза на идентични или сходни на изброените в ал. 1 - 4 лица, установени в или граждани на друга държава - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, когато лицето, направило дарението, притежава официален легализиран документ, удостоверяващ статута на получателя на дарението, издаден или заверен от компетентен орган на съответната чужда държава, и неговия превод на български език, извършен от заклет преводач.

Разходи за учредяване на данъчно задължено лице

Чл. 32. (1) Счетоводните разходи за учредяване на юридическо лице не се признават за данъчни цели при данъчно задължените лица - учредители. Непризнатите разходи се признават за данъчни цели при определяне на данъчния финансов резултат на новоучреденото юридическо лице в годината на възникването му.

(2) Разходите по ал. 1 се признават за данъчни цели при учредителите, когато настъпят обстоятелства, определящи, че ново юридическо лице няма да възникне. Разходите се признават в годината на настъпване на обстоятелствата, ако са спазени изискванията на този закон.

Данъчно третиране на приходи и разходи, печалби и загуби, отчетени от контролиращ съдружник в съвместно контролирано предприятие (Ново - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Чл. 32а. (Нов - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2009 г.) Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи и разходи, печалби и загуби, отчетени от контролиращ съдружник в съвместно контролирано предприятие в резултат на прилагане на метода на пропорционална консолидация, когато съвместно контролираното предприятие е данъчно задължено лице.

Разходи за пътуване и престой на физически лица

Чл. 33. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) (1) Признават се за данъчни цели следните счетоводни разходи за пътуване и престой на физически лица, когато пътуването и престоят са извършени във връзка с дейността на данъчно задълженото лице:

1. разходите за пътуване и престой на физически лица, които са в трудови правоотношения с данъчно задълженото лице или са наети от него по извънтрудови правоотношения, включително на управители, членове на управителни или контролни органи на данъчно задълженото лице;

2. разходите, извършени от едноличен търговец за пътуване и престой на:

а) физическото лице - собственик на предприятието на едноличния търговец, и

б) лицата, които са в трудови правоотношения с едноличния търговец или са наети от него по извънтрудови правоотношения.

(2) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи за пътуване и престой на акционерите или съдружниците, когато те извършват пътуването и престоя в качеството си на акционери или съдружници.

Глава осма.

ДАНЪЧНИ ВРЕМЕННИ РАЗЛИКИ

Непризнаване на приходи и разходи от последващи оценки (преоценки и обезценки)

Чл. 34. (1) (Доп. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Приходите и разходите от последващи оценки на активи и пасиви не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. Приходите и разходите от последващи оценки на вземания и разходите от отписване на вземания като несъбираеми не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане, при условие че в същата или в предходна година не е настъпило някое от обстоятелствата по чл. 37.

(2) Алинея 1 не се прилага по отношение на счетоводни приходи и разходи от последващи оценки на парични позиции в чуждестранна валута по централния курс на Българската народна банка.

Признаване на приходи и разходи от последващи оценки (преоценки и обезценки)

Чл. 35. (1) Непризнатите за данъчни цели приходи и разходи от последващи оценки по реда на чл. 34 се признават за данъчни цели в годината на отписване на съответния актив или пасив.

(2) Когато стойността на отписаните през текущата година материални запаси от конкретен вид превишава стойността на материалните запаси от този вид към 31 декември на предходната година, непризнатите приходи и разходи по чл. 34 за този вид материални запаси през предходни години се признават за данъчни цели през текущата година.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат в случаите на липси и брак на активи, които не са признати за данъчни цели по реда на чл. 28.

Приходи и разходи от първоначално признаване и последваща оценка на биологични активи и селскостопанска (земеделска) продукция

Чл. 36. (1) Превишението на приходите (печалбите) от първоначално признаване и последваща оценка на биологични активи и селскостопанска (земеделска) продукция над разходите, отчетени по повод на тези активи, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното отчитане на тези приходи и разходи. Превишението на приходите по изречение първо се признава за данъчни цели в годината на отписване на съответния актив.

(2) Превишението на разходите, отчетени по повод на биологични активи и селскостопанска (земеделска) продукция, над приходите (печалбите) от първоначално признаване и последваща оценка на тези активи не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното отчитане на тези приходи и разходи. Превишението на разходите по изречение първо се признава за данъчни цели в годината на отписване на съответния актив.

(3) Разпоредбите на чл. 34 и 35 не се прилагат за биологични активи и селскостопанска продукция.

Признаване на приходи и разходи от последващи оценки и от отписване на вземания (Загл. доп. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Чл. 37. (Доп. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Непризнатите за данъчни цели приходи и разходи от последващи оценки и от отписване на вземания по реда на чл. 34 се признават за данъчни цели в годината, в която настъпи едно от следните обстоятелства:

1. изтичане на давностния срок за вземането, но не повече от 5 години от момента, в който вземането е станало изискуемо;

2. възмездно прехвърляне на вземането;

3. производството по несъстоятелност на длъжника е прекратено с утвърден оздравителен план, в който се предвижда непълно удовлетворяване на данъчно задълженото лице; непризнатите приходи и разходи се признават за данъчни цели само по отношение на намалението на вземането;

4. с влязло в сила съдебно решение е постановено, че вземането или част от него е недължимо; непризнатите приходи и разходи се признават за данъчни цели само по отношение на недължимата част от вземането;

5. преди изтичане на давностния срок вземанията са погасени по силата на закон;

6. при заличаване на длъжника, когато вземането или част от него е останало неудовлетворено - признава се до размера на неудовлетворената част.

Провизии за задължения

Чл. 38. (1) Разходите за провизии за задължения не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Непризнатите разходи за провизии по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината на погасяване на задължението, за което е призната провизията, до размера на погасеното задължение.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява със

счетоводните приходи, съответно със сумата, с която са намалени счетоводните разходи, отчетени по повод призната провизия.

Провизии, които не са включени в данъчната амортизируема стойност на данъчен амортизируем актив

Чл. 39. (1) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с погасените задължения, свързани с провизии, които не са включени в данъчната амортизируема стойност на данъчен амортизируем актив съгласно чл. 53, ал. 1. Намалението по изречение първо се извършва в годината на погасяване на задължението.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява със счетоводните приходи, съответно със сумата, с която са намалени счетоводните разходи, отчетени по повод призната провизия.

Специфичен ред за признаване на разходи за провизии за задължения при преустановена дейност

Чл. 40. (1) Данъчно задължено лице, което е приложило чл. 38, ал. 1 или чл. 53, ал. 1, и в годината на погасяването на задълженията, за които е начислена непризната за данъчни цели провизия, е преустановило изцяло основната си дейност, не прилага разпоредбите на чл. 38, ал. 2 или чл. 39, ал. 1 и има право на прихващане или възстановяване на надвнесенния корпоративен данък, определен по реда на ал. 2.

(2) Надвнесеният корпоративен данък се определя като произведение между погасената част от задълженията, за които е начислена непризнатата за данъчни цели провизия, и данъчната ставка на корпоративния данък за годината на погасяване на задълженията. Погасената част на задълженията за целите на изречение първо не може да превишава сбора от данъчните финансови резултати за последните 10 години преди годината на преустановяване на дейността.

Неизползвани отпуски

Чл. 41. (1) Разходите по натрупващи се неизползвани (компенсируеми) отпуски към 31 декември на текущата година, както и разходите, свързани с тях, за задължително обществено и здравно осигуряване, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Непризнатите разходи по натрупващи се неизползвани (компенсируеми) отпуски по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината, през която отпуските реално са изплатени на персонала, до размера на изплатените отпуски.

(3) Непризнатите разходи за задължително обществено и здравно осигуряване по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината, през която съответните осигурителни вноски са внесени, до размера на внесените осигурителни вноски.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява със счетоводните приходи, съответно със сумата, с която са намалени счетоводните разходи, отчетени по повод задължения по ал. 1.

(5) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Алинея 1 не се прилага за отпуски и осигуровки, свързани с тях, отчитането на които не води до намаляване на счетоводния финансов резултат за годината на счетоводното им отчитане.

(6) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Не се признават за данъчни цели разходите, дължащи се на компенсируеми отпуски и осигуровки,

свързани с тях, водещи до намаляване на счетоводния финансов резултат, в година, различна от годината на счетоводното отчитане на отпуските и осигуровките, когато те не са платени към 31 декември на годината, в която е намален счетоводният финансов резултат. В тези случаи съответно се прилагат ал. 2 и 3.

(7) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Алинеи 1 - 6 не се прилагат за компенсируемите отпуски и осигуровки, свързани с тях, които съгласно счетоводното законодателство са капитализирани като част от стойността на данъчен амортизируем актив.

Разходи, представляващи доходи на местни физически лица

Чл. 42. (1) Разходите на данъчно задължени лица, представляващи доходи на местни физически лица по Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които не са изплатени към 31 декември на текущата година, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Алинея 1 не се прилага за разходите, представляващи:

1. основно или допълнително трудово възнаграждение, определено с нормативен акт;

2. доходи на еднолични търговци.

(3) Непризнатите разходи по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината, през която доходът е изплатен, до размера на изплатения доход.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява със счетоводните приходи, съответно със сумата, с която са намалени счетоводните разходи, отчетени по повод на задължения за неизплатени доходи по ал. 1.

(5) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Разходите за задължителни осигурителни вноски, свързани с непризнатите разходи по ал. 1, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане, когато задължителните осигурителни вноски не са внесени към 31 декември на текущата година.

(6) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Непризнатите разходи по ал. 5 се признават за данъчни цели в годината, през която съответните задължителни осигурителни вноски са внесени, до размера на внесените осигурителни вноски. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява със счетоводните приходи, съответно със сумата, с която са намалени счетоводните разходи, отчетени по повод на задължения по ал. 5.

(7) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Алинеи 1 и 5 не се прилагат за доходи и задължителни осигурителни вноски, свързани с тях, отчитането на които не води до намаляване на счетоводния финансов резултат за годината на счетоводното им отчитане.

(8) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Не се признават за данъчни цели разходите, дължащи се на доходи и задължителни осигурителни вноски по ал. 1 и 5, водещи до намаляване на счетоводния финансов резултат, в година, различна от годината на счетоводното отчитане на доходите и осигуровките, когато те не са платени към 31 декември на годината, в която е намален счетоводният финансов резултат. В тези случаи съответно се прилагат ал. 3 и 6.

(9) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Алинеи 1 - 8 не се прилагат за доходите и осигуровките, свързани с тях, които съгласно счетоводното законодателство са капитализирани като част от стойността на данъчен амортизируем актив.

Регулиране на слабата капитализация

Чл. 43. (1) Не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им разходите за лихви в размер, определен за текущата година по следната формула:

$$\text{НРЛ} = \text{РЛ} - \text{ПЛ} - 0,75 \times \text{ФРПЛ}, \text{ където:}$$

НРЛ са непризнатите разходи за лихви;

РЛ са разходите за лихви, определени по реда на ал. 3;

ПЛ е общият размер на приходите от лихви;

ФРПЛ е счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви.

(2) Непризнатите по ал. 1 разходи за лихви се признават за данъчни цели през следващите 5 години до изчерпването им в размер, определен за текущата година по следната формула:

$$\text{ПРЛ} = 0,75 \times \text{ФРПЛ} + \text{ПЛ} - \text{РЛ}, \text{ където:}$$

ПРЛ са признатите разходи за лихви;

ФРПЛ е счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви;

ПЛ е общият размер на приходите от лихви;

РЛ са разходите за лихви, определени по реда на ал. 3 за текущата година.

(3) Разходите за лихви включват всички финансови (лихвени) разходи, отчетени по финансиране с привлечен капитал. В разходите за лихви не се включват разходите за:

1. лихви по финансов лизинг и банков кредит, освен когато страните по сделката са свързани лица или лизингът, съответно кредитът, е гарантиран или обезпечен от или е отпуснат по нареждане на свързано лице;

2. наказателни лихви за закъснели плащания и неустойки;

3. лихви, непризнати за данъчни цели на друго основание в закона;

4. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) лихви и други разходи по заеми, които съгласно счетоводното законодателство са капитализирани като част от стойността на актив.

(4) Когато счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви е отрицателна величина, той не участва при определяне на размера на непризнатите и признатите разходи за лихви по ал. 1 и 2.

(5) По отношение на нововъзникнали непризнати разходи за лихви се прилагат разпоредбите на този член, като се спазва поредността на възникването им.

(6) Аlineя 1 не се прилага, когато:

$$\frac{\text{ПК}_1 + \text{ПК}_2}{2} \leq 3 \times \frac{\text{СК}_1 + \text{СК}_2}{2}, \text{ където}$$

ПК_1 е привлеченият капитал към 1 януари на текущата година;

ПК_2 е привлеченият капитал към 31 декември на текущата година;

СК_1 е собственият капитал към 1 януари на текущата година;

СК₂ е собственият капитал към 31 декември на текущата година.

(7) Разходите за лихви на кредитните институции не се регулират по реда на ал. 1 - 6.

Глава девета.

СУМИ, УЧАСТВАЩИ ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ

Финансови инструменти, допуснати до търговия на регулиран пазар (Загл. изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Чл. 44. (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) (1) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с печалбата от разпореждане с финансови инструменти по смисъла на § 1, т. 21 от допълнителните разпоредби, определена като положителна разлика между продажната цена и документално доказаната цена на придобиване на тези финансови инструменти. Изречение първо не се прилага за печалби от източник в чужбина, по отношение на които в спогодба за избягване на двойното данъчно облагане е предвиден метод за избягване на двойното данъчно облагане "освобождаване с прогресия".

(2) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със загубата от разпореждане с финансови инструменти по смисъла на § 1, т. 21 от допълнителните разпоредби, определена като отрицателна разлика между продажната цена и документално доказаната цена на придобиване на тези финансови инструменти.

Резерв от последващи оценки на активи, които не са данъчни амортизируеми активи

Чл. 45. (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със стойността на отписания резерв от последваща оценка (преоценъчен резерв) при отписване на активи, които не са данъчни амортизируеми активи, когато при отписването на резерва не е отчетен счетоводен приход или разход. Увеличението се извършва в годината на отписване на актива. Когато земя се трансформира в инвестиционен имот, увеличението се извършва в годината на отписване на инвестиционния имот.

Данъчно третиране на задължения

Чл. 46. (1) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със сумата на задълженията на данъчно задълженото лице, като увеличението се извършва в годината, в която настъпи едно от следните обстоятелства:

1. задълженията са погасени по давност, но не повече от 5 години от момента, в който задължението е станало изискуемо;

2. производството по несъстоятелност на данъчно задълженото лице е прекратено с утвърден оздравителен план, в който се предвижда непълно удовлетворяване на кредиторите; увеличението се извършва с размера на намалението на задължението;

3. с влязло в сила съдебно решение е постановено, че задължението или част от него е недължимо;

4. кредиторът се е отказал от вземането си по съдебен ред или го е опростил; увеличението се извършва с размера на опростената сума;

5. преди изтичане на давностния срок задълженията са погасени по силата на закон;

6. данъчно задълженото лице е подало молба за заличаване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Алинея 1 не се прилага, когато в годината на настъпване на обстоятелство по ал. 1 задължението е погасено или са отчетени счетоводни приходи в резултат на отписване на задължението.

(3) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Когато ал. 1 е приложена през предходна година, при определяне на данъчния финансов резултат за текущата година счетоводният финансов резултат се намалява със:

1. сумата на погасеното през текущата година задължение;

2. отчетените счетоводни приходи през текущата година в резултат на отписване на задължението.

(4) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Намалението по ал. 3 е до размера на увеличението по ал. 1 през предходните години за съответното задължение.

Данъчно третиране на приспаднат данъчен кредит за налични активи при регистрацията или повторна регистрацията по Закона за данък върху добавената стойност

Чл. 47. (1) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със сумата на приспаднатия от данъчно задълженото лице данъчен кредит за наличните активи към датата на регистрацията или повторната регистрацията по Закона за данък върху добавената стойност, когато не са отчетени счетоводни приходи по повод приспаднатия данъчен кредит.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.)

(3) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. данъкът върху добавената стойност не е включен в историческата цена на актива, или

2. активът не е данъчен амортизируем актив и същият е отписан в годината на регистрацията или повторната регистрацията по Закона за данък върху добавената стойност.

(4) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Когато се отпише актив, който не е данъчен амортизируем актив и за който е приложена ал. 1 в предходна година, при определяне на данъчния финансов резултат за текущата година счетоводният финансов резултат се намалява със сумата на приспаднатия данъчен кредит за съответния актив, с която е увеличен счетоводният финансов резултат по реда на ал. 1.

Данъчно третиране при разпределяне на дивиденди от инвестиции, отчетани по метода на собствения капитал (Ново загл. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Чл. 47а. (Нов - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2009 г.) (1) При определяне на данъчния финансов резултат на акционери или съдружници счетоводният им финансов резултат се намалява с разпределените дивиденди от местни юридически лица или от чуждестранни лица, които са местни лица за данъчни цели на

държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, когато инвестицията се отчита по метода на собствения капитал.

(2) При финансовите институции намалението по ал. 1 е с разпределените дивиденди през годината. Намалението се извършва в годината на признаване на разпределените дивиденди в годишния финансов отчет на финансовата институция.

(3) При данъчно задължените лица, които не са финансови институции, намалението по ал. 1 е с разпределените дивиденди за периода от придобиване до отписване на инвестицията. Намалението се извършва в годината на отписване на инвестицията.

(4) Алинеи 1 - 3 не се прилагат за:

1. дивиденди, разпределени от печалби, които са реализирани преди придобиване на инвестицията;

2. дивиденди, разпределени от лицензирани дружества със специална инвестиционна цел по Закона за дружествата със специална инвестиционна цел;

3. дивиденди, представляващи скрито разпределяне на печалба.

Прехвърляне на място на стопанска дейност (Ново загл. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.)

Чл. 47б. (Нов - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) (1) При определяне на данъчния финансов резултат на място на стопанска дейност счетоводният му финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата от прехвърляне на мястото на стопанска дейност. Данъчните временни разлики, свързани с активите и пасивите на мястото на стопанска дейност, се признават за данъчни цели в годината на прехвърляне на мястото на стопанска дейност по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат на мястото на стопанска дейност се прилага чл. 6б, ал. 1 и 2.

(2) Печалбата и загубата за целите на ал. 1 се определя като разлика между продажната цена на мястото на стопанска дейност и счетоводната стойност на активите, намалена със счетоводната стойност на пасивите на мястото на стопанска дейност към датата на прехвърлянето.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат, когато печалбата и загубата от прехвърляне на мястото на стопанска дейност е участвала при формиране на счетоводния финансов резултат на мястото на стопанска дейност.

Глава десета.

ДАНЪЧНИ АМОРТИЗИРУЕМИ АКТИВИ

Данъчни амортизируеми активи

Чл. 48. Данъчни амортизируеми активи са:

1. данъчните дълготрайни материални активи;
2. данъчните дълготрайни нематериални активи;
3. инвестиционните имоти, с изключение на земята;
4. последващите разходи по чл. 64.

Репутация

Чл. 49. (1) Репутацията, възникнала в резултат на бизнес комбинация, не е данъчен амортизируем актив.

(2) Загубите от обезценка и при отписване на репутация не се признават за данъчни цели.

Данъчни дълготрайни материални активи

Чл. 50. Данъчни дълготрайни материални активи са сумите, които отговарят на изискванията за амортизируеми дълготрайни материални активи съгласно Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, чиято стойност е равна или превишава по-ниската стойност от:

1. стойностния праг на същественост за дълготрайния материален актив, определен в счетоводната политика на данъчно задълженото лице;
2. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) седемстотин лева.

Данъчни дълготрайни нематериални активи

Чл. 51. (1) Данъчни дълготрайни нематериални активи са:

1. придобити нефинансови ресурси, които:
 - а) нямат физическа субстанция;
 - б) се ползват през период, по-дълъг от 12 месеца;
 - в) имат ограничен полезен живот;
 - г) са със стойност, равна или превишаваща по-ниската стойност от:
 - aa) стойностния праг на същественост за дълготрайния нематериален актив, определен в счетоводната политика на данъчно задълженото лице;
 - бб) (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) седемстотин лева;
2. (отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.)
3. начислените суми в резултат на стопански операции, водещи до увеличаване на икономическата изгода от наети или предоставени за ползване дълготрайни активи; тези суми не формират данъчен дълготраен материален актив.

(2) Счетоводните разходи, отчетени във връзка с придобиването на данъчен дълготраен нематериален актив преди възникването му, не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им и участват при определянето на данъчната амортизируема стойност на актива. Когато в следваща година настъпят обстоятелства, определящи, че данъчно задълженото лице няма да придобие данъчния дълготраен нематериален актив, непризнатите разходи по изречение първо се признават за данъчни цели в годината на настъпване на обстоятелствата, ако са спазени изискванията на този закон.

Данъчен амортизационен план

Чл. 52. (1) Данъчно задължените лица, които формират данъчен финансов резултат, изготвят и водят данъчен амортизационен план, в който отразяват всички данъчни амортизируеми активи.

(2) Данъчният амортизационен план е данъчен регистър, в който се отразява информацията, определена съгласно изискванията на тази глава, за процеса на придобиване, последващо водене, амортизиране и отписване на данъчните амортизируеми активи.

(3) Данъчният амортизационен план съдържа най-малко следната информация за всеки данъчен амортизируем актив:

1. наименование;
2. месец на въвеждане в експлоатация;
3. данъчната амортизируема стойност;
4. начислена данъчна амортизация;
5. данъчна стойност;

6. годишна данъчна амортизационна норма;
7. годишна данъчна амортизация;
8. месец на извършване на промени в стойностите на актива и обстоятелствата, налагащи промените;
9. месец на преустановяване и възобновяване на начисляването на данъчни амортизации и обстоятелствата, които го налагат;
10. месец на отписване на актива по чл. 60, ал. 3 за счетоводни цели и обстоятелствата, които го налагат;
11. месец на отписване на актива от данъчния амортизационен план.

Стойности на данъчните амортизируеми активи

Чл. 53. (1) Данъчната амортизируема стойност е историческата цена на актива, намалена с включените в нея начислени провизии и дарения, свързани с актива. В случаите по чл. 64, ал. 1 и чл. 67 данъчната амортизируема стойност е сумата на:

1. последващите разходи - в случаите по чл. 64, ал. 1;
2. непризнатите за данъчни цели разходи - в случаите по чл. 67.

(2) Годишната данъчна амортизация е начислената в данъчния амортизационен план амортизация за съответната година съгласно изискванията на тази глава.

(3) Начислената данъчна амортизация е сумата от годишните данъчни амортизации за съответния актив. Начислената данъчна амортизация не може да превишава данъчната амортизируема стойност на актива.

(4) Данъчната стойност е данъчната амортизируема стойност на актива, намалена с начислената данъчна амортизация за него.

Данъчни и счетоводни амортизации

Чл. 54. (1) При определяне на данъчния финансов резултат се признават годишните данъчни амортизации, определени по реда на тази глава.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Счетоводните разходи за амортизации не се признават за данъчни цели. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводните амортизации, независимо от това дали отчитането им води до намаляване на счетоводния финансов резултат за годината на счетоводното им отчитане.

Категории данъчни амортизируеми активи

Чл. 55. (1) При определяне на годишните данъчни амортизации данъчните амортизируеми активи се разпределят в следните категории:

1. категория I - масивни сгради, включително инвестиционни имоти, съоръжения, предавателни устройства, преносители на електрическа енергия, съобщителни линии;
2. категория II - машини, производствено оборудване, апаратура;
3. категория III - транспортни средства, без автомобили; покритие на пътища и на самолетни писти;
4. (доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) категория IV - компютри, периферни устройства за тях, софтуер и право на ползване на софтуер, мобилни телефони;
5. категория V - автомобили;
6. категория VI - данъчни дълготрайни материални и нематериални активи, за които има ограничен срок на ползване съгласно договорни отношения или законово задължение;

7. категория VII - всички останали амортизируеми активи.

(2) Годишните данъчни амортизационни норми се определят еднократно за годината и не могат да превишават следните размери:

Категория активи	Годишна данъчна амортизационна норма (%)
Категория I	4
Категория II	30
Категория III	10
Категория IV	50
Категория V	25
Категория VI	100/години на правното ограничение Годишната норма не може да превишава 33 1/3
Категория VII	15

(3) За активите от категория II годишната данъчна амортизационна норма не може да превишава 50 на сто, когато едновременно са изпълнени следните условия:

1. активите са част от първоначална инвестиция;
2. активите са фабрично нови и не са били експлоатирани преди придобиването им.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.)

(5) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Придобиването на актив чрез сключване на лизингов договор, класифициран като финансов лизинг съгласно счетоводното законодателство, не е основание за разпределяне на този актив в категория VI.

(6) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Точка 1 на ал. 3 не се прилага, когато активите по ал. 3 са придобити във връзка с направена инвестиция за повишаване на енергийната ефективност при наличие на сключени доброволни споразумения по реда на глава пета, раздел II от Закона за енергийната ефективност.

Общ ред за завеждане на активи в данъчен амортизационен план

Чл. 56. Данъчните амортизируеми активи се завеждат в данъчния амортизационен план по данъчната им амортизируема стойност.

Специфичен ред за завеждане на активи в данъчен амортизационен план

Чл. 57. (1) Лице, за което се промени режимът на данъчно облагане, в резултат на което за него възникне задължение да формира данъчен финансов резултат, изготвя данъчен амортизационен план, в който наличните към този момент данъчни амортизируеми активи се завеждат с данъчна амортизируема стойност и начислена данъчна амортизация, определени по реда на ал. 2 и 3.

(2) Данъчната амортизируема стойност на актив по ал. 1 се определя, като историческата му цена:

1. се увеличава с извършените до този момент последващи разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с актива, и

2. се намалява с включените в нея начислени провизии и дарения, свързани с актива.

(3) Начислената данъчна амортизация на актив по ал. 1 е счетоводната амортизация, която би била начислена до този момент върху историческата цена на актива, коригирана по реда на ал. 2.

(4) При изготвяне на данъчния амортизационен план не се завеждат активи, за които начислената данъчна амортизация е равна или превишава данъчната им амортизируема стойност.

(5) Алинеи 1 - 4 се прилагат и в случаите на повторно завеждане на актив в данъчния амортизационен план.

Начисляване на данъчни амортизации

Чл. 58. (1) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Начисляването на данъчна амортизация започва от началото на месеца, в който данъчният амортизируем актив е въведен в експлоатация или от началото на следващия месец. Датата на въвеждане в експлоатация следва да е документално обоснована.

(2) Когато в нормативен акт е предвиден ред за въвеждане в експлоатация, въвеждането в експлоатация на актива за данъчни цели не може да бъде по-рано от установеното в нормативния акт.

(3) Годишната данъчна амортизация се определя по следната формула:

$ГДА = ДАС \times ГДАН \times М/12$, където:

ГДА е годишната данъчна амортизация;

ДАС е данъчната амортизируема стойност;

ГДАН е годишната данъчна амортизационна норма, определена от данъчно задълженото лице съгласно чл. 55, ал. 2 и 3;

М е броят на месеците от годината, през които се начислява данъчна амортизация.

Преустановяване начисляването на данъчни амортизации

Чл. 59. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) (1) Начисляването на данъчни амортизации се преустановява, когато съответният актив временно не се използва (не носи икономическа изгода) през период, по-дълъг от дванадесет месеца. Начисляването се преустановява от началото на месеца, следващ месеца, през който е изтекъл срокът по изречение първо, и се възобновява от началото на месеца на връщането на актива в експлоатация. Данъчният амортизируем актив не се отписва от данъчния амортизационен план.

(2) При определянето на данъчния финансов резултат за годината, през която е изтекъл дванадесетмесечният срок по ал. 1, годишната данъчна амортизация на данъчно задълженото лице се намалява с размера на начислената данъчна амортизация за актива през дванадесетте месеца, през които активът не се е използвал. С размера на намалението по изречение първо се коригират стойностите на данъчния амортизируем

актив към датата на преустановяване начисляването на данъчна амортизация, както следва:

1. намалява се начислената данъчна амортизация за актива;

2. увеличава се данъчната стойност на актива.

(3) Данъчно задължено лице в производство по ликвидация или несъстоятелност преустановява начисляването на данъчни амортизации за тези активи, за които се преустановява начисляването на счетоводни амортизации съгласно изискванията на счетоводното законодателство. Към датата на преустановяване на начисляването на данъчните амортизации съответно се прилага чл. 60, ал. 5.

(4) Не се преустановява начисляването на данъчни амортизации за активите по чл. 60, ал. 3.

Отписване на активи от данъчния амортизационен план

Чл. 60. (1) Активът се отписва от данъчния амортизационен план, когато е напълно амортизиран за данъчни цели.

(2) Когато активът се отпише за счетоводни цели, преди да е напълно амортизиран за данъчни цели, той се отписва от данъчния амортизационен план в началото на месеца, през който се отписва за счетоводни цели.

(3) Алинея 2 не се прилага при отписване на активи:

1. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) които са напълно амортизирани за счетоводни цели;

2. в резултат на увеличение в стойностния праг на същественост.

(4) Активите по ал. 3 се отписват от данъчния амортизационен план по реда на ал. 1.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Когато амортизируем актив съгласно Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия се трансформира в неамортизируем, с изключение на трансформиране в инвестиционен имот, същият се отписва от данъчния амортизационен план от началото на текущия месец. Изречение първо не се прилага за напълно амортизираните активи за счетоводни цели и за активите, които временно не се използват (не носят икономическа изгода).

(6) Когато данъчният амортизируем актив престане да се ползва за дейност, за която се формира данъчен финансов резултат, същият се отписва от данъчния амортизационен план от началото на текущия месец.

Запазване стойностите на данъчния амортизируем актив

Чл. 61. Стойностите на данъчния амортизируем актив не се променят при:

1. последваща счетоводна оценка (преоценка и обезценка);

2. промяна в счетоводната политика, включително промяна в приложимите счетоводни стандарти;

3. (отм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.)

4. регистрация или повторна регистрация по Закона за данък върху добавената стойност.

Промяна в стойностите на данъчния амортизируем актив

Чл. 62. (1) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Промяна в стойностите на данъчния амортизируем актив се извършва при настъпване на обстоятелства, налагащи промяна съгласно този закон или счетоводното законодателство, с изключение на случаите по чл. 61.

(2) Промяната в стойностите на актива се отразява в данъчния амортизационен план към 1 януари на годината, в която са установени обстоятелствата, налагащи промяната. Не се извършва промяна в данъчния амортизационен план и не се коригира начислената данъчна амортизация за предходните години.

(3) Стойностите на данъчния амортизируем актив след промяната трябва да са равни на стойностите, които биха били определени, ако обстоятелствата, налагащи промяната, са били известни през предходните години.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) При определяне на данъчния финансов резултат годишната данъчна амортизация на актива за текущата година се коригира с разликата между начислената данъчна амортизация за актива през предходните години и тази, която би била начислена за тези години, ако обстоятелствата, налагащи промяната, са били известни през предходните години. Изречение първо не се прилага, когато обстоятелството, налагащо промяната в стойностите на актива, е откриване на грешка.

(5) Когато установените обстоятелства не налагат промяна в стойностите на актива за предходни години, промяната в стойностите се отразява в данъчния амортизационен план към момента на установяване на обстоятелството през текущата година.

Последващи разходи, свързани с актив, наличен в данъчния амортизационен план

Чл. 63. Данъчната амортизируема стойност на актив, наличен в данъчния амортизационен план, се увеличава с последващите разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с данъчния амортизируем актив. Данъчната амортизируема стойност се увеличава от началото на месеца, през който са завършени последващите разходи.

Последващи разходи, свързани с актив, който е отписан от данъчния амортизационен план

Чл. 64. (1) Когато активът е отписан от данъчния амортизационен план, но не е отписан за счетоводни цели, с последващите разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с актива, се завежда самостоятелен данъчен амортизируем актив.

(2) Данъчният амортизируем актив по ал. 1 се завежда в данъчния амортизационен план от началото на месеца, през който са завършени последващите разходи.

(3) За целите на чл. 55 данъчният амортизируем актив се разпределя в категорията, в която е бил разпределен активът, във връзка с който са извършени последващите разходи.

(4) Когато активът, във връзка с който са извършени последващите разходи, се отпише от счетоводния амортизационен план, преди данъчният амортизируем актив по ал. 1 да е напълно амортизиран, последният се отписва от данъчния амортизационен план при условията и по реда на чл. 60.

Приходи и разходи от последващи оценки на данъчни амортизируеми активи

Чл. 65. Счетоводните приходи и разходи от последващи оценки на данъчните амортизируеми активи не се признават за данъчни цели.

Преобразуване на счетоводния финансов резултат при отписване на данъчен амортизируем актив

Чл. 66. (1) Когато активът се отписва от счетоводния амортизационен план, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводната балансова стойност на актива.

(2) Когато активът се отписва от данъчния амортизационен план, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с данъчната стойност на актива.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат:

1. в случаите на непризнати разходи от липси на активи и свързани с тях вземания, когато данъчната стойност превишава счетоводната балансова стойност на актива;

2. при отписване на актив за сметка на собствения капитал, когато данъчната стойност превишава счетоводната балансова стойност на актива;

3. при отписване на актив по реда на чл. 60, ал. 6, когато данъчната стойност превишава счетоводната балансова стойност на актива;

4. при преобразуване на дружества и при преустройство на кооперации по глава деветнадесета, раздели II и III.

Счетоводни разходи, формиращи данъчен амортизируем актив

Чл. 67. Счетоводните разходи, формиращи данъчен амортизируем актив, включително последващите разходи, не се признават за данъчни цели.

Приходи и разходи, отчетени по повод на дарение, свързано с данъчен амортизируем актив

Чл. 68. Счетоводните приходи и разходи, отчетени по повод на дарение, с което е намалена историческата цена при определяне на данъчната амортизируема стойност на актива, не се признават за данъчни цели.

Специфично данъчно третиране на актив, формиран в резултат на развойна дейност

Чл. 69. (1) При определяне на данъчния финансов резултат данъчно задълженото лице има право да намали счетоводния си финансов резултат с историческата цена на дълготраен нематериален актив еднократно в годината на формирането му, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. активът е формиран в резултат на развойна дейност;

2. развойната дейност е извършена във връзка с дейността по занятие на данъчно задълженото лице;

3. развойната дейност е възложена с поръчка при пазарни условия на научноизследователски институт или висше училище.

(2) Когато данъчно задължено лице е упражнило правото си по ал. 1, счетоводно отчетеният дълготраен нематериален актив по ал. 1 не е данъчен амортизируем актив.

Глава единадесета. ПРЕНАСЯНЕ НА ДАНЪЧНА ЗАГУБА

Общи положения

Чл. 70. (1) Данъчно задължените лица имат право да пренасят данъчната загуба, формирана по реда на тази част. Когато данъчно задължено лице е избрало да пренесе данъчната загуба, тя задължително се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години.

(2) Данъчно задълженото лице упражнява правото си на избор чрез приспадане на данъчната загуба през първата година след реализирането на данъчната загуба, през която лицето е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато до датата на данъчния контрол данъчно задълженото лице не е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, смята се, че лицето е упражнило правото си на избор за пренасяне на данъчна загуба.

Ред за приспадане

Чл. 71. (1) Данъчната загуба се приспада при определяне на данъчния финансов резултат в размера на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по-малка от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният ѝ размер.

(2) Данъчната загуба се приспада и при определяне на тримесечните авансови вноски за корпоративния данък.

Нововъзникнали данъчни загуби

Чл. 72. За нововъзникнали данъчни загуби се прилагат разпоредбите на тази глава, като се спазва поредността на възникването им. За всяка от нововъзникналите данъчни загуби 5-годишният срок започва да тече от годината, следваща годината на възникването им.

Загуба от източник в чужбина при прилагане на метода "Освобождаване с прогресия"

Чл. 73. (1) Данъчната загуба, формирана през текущата година в държава, с която Република България има сключена спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и методът за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на печалбите е "Освобождаване с прогресия", не се приспада от данъчните печалби от източник в страната или други държави през текущата или следващи години.

(2) Данъчната загуба по ал. 1 се приспада при спазване изискванията на тази глава последователно само от данъчните печалби от източника в чужбина, от който е възникнала, през следващите 5 години.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) При прекратяване дейността на място на стопанска дейност в държава - членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство, непренесените и невъзстановени данъчни загуби от мястото на стопанска дейност се пренасят по общия ред на закона до изтичане на 5-годишния срок от възникването им.

Загуба от източник в чужбина при прилагане на метода на данъчен кредит

Чл. 74. (1) Когато данъчно задължено лице е формирало данъчна загуба и тази загуба или част от нея е от източник в чужбина, за който се прилага методът на данъчен кредит за избягване на двойното данъчно облагане, неприспадатата загуба през текущата година се приспада при спазване изискванията на тази глава

последователно само от данъчните печалби от източника в чужбина, от която е възникнала, през следващите 5 години.

(2) Когато данъчната загуба за годината не е формирана само от един източник (чужда държава или страната), тя се разпределя за целите на ал. 1 между държавите, от които е възникнала, по следната формула:

$A = B \times B/\Gamma$, където:

A е частта от данъчната загуба на данъчно задълженото лице за годината, разпределена за съответния източник (чужда държава или страната);

B е данъчната загуба на данъчно задълженото лице за годината;

B е данъчната загуба, формирана от съответния източник (чужда държава или страната);

Г е сборът от данъчните загуби, формирани от всички източници (чужди държави и страната).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Алинея 1 не се прилага за загуби от източник в държава - членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство.

Глава дванадесета. СЧЕТОВОДНИ ГРЕШКИ

Коригиране на счетоводни грешки

Чл. 75. (1) При откриване през текущата година на счетоводна грешка, свързана с минали години, данъчните финансови резултати за съответните минали години се коригират съгласно изискванията на действащите през съответните минали години закони така, че все едно грешката не е била допусната.

(2) При определяне на данъчното задължение върху коригирания по ал. 1 данъчен финансов резултат за минала година се прилага данъчната ставка за съответната минала година.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) При определяне на дължимия годишен корпоративен данък за текущата година с разликата между данъчното задължение преди и след корекцията в резултат на грешката се коригира годишният корпоративен данък за текущата година.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) При откриване на грешка, свързана с данъчен амортизируем актив, стойностите на актива се променят по реда на чл. 62. Когато в резултат на открита грешка се установи, че за съответната минала година данъчно задълженото лице е следвало да формира данъчен амортизируем актив, то при определяне на данъчните финансови резултати за предходните години се признава годишна данъчна амортизация, равна на счетоводната амортизация, която би била начислена за този актив за съответните години, но не повече от годишната данъчна амортизация, която би била начислена, ако са били използвани максимално допустимите годишни данъчни амортизационни норми за съответните години. Данъчният амортизируем актив по изречение второ се завежда в данъчния амортизационен план към 1 януари на годината на откриване на грешката с данъчната си амортизируема стойност и начислената данъчна амортизация по изречение второ.

(5) Данъчната временна разлика, която би възникнала през минала година, ако грешката не е била допусната, се смята за възникнала през съответната минала година и се признава за данъчни цели по общия ред на закона.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Алинеи 1 - 4 не се прилагат по отношение на данъчния финансов резултат и данъчното задължение върху него за тази минала година, за която към 1 януари на годината на откриване на грешката са изтекли поне 6 години.

(7) Всички счетоводни приходи и разходи, отчетени през текущата година във връзка с открита счетоводна грешка от минали години, не се признават за данъчни цели.

Специфични случаи на коригиране на счетоводни грешки

Чл. 76. Когато след коригирането на данъчния финансов резултат по чл. 75, ал. 1 възникне или се промени данъчната загуба за съответния минал период, прилагат се разпоредбите на глава единадесета. Данъчните финансови резултати за годините от допускане на грешката до нейното откриване се коригират по реда на чл. 75 така, че все едно грешката не е била допусната. За година на възникване на данъчната загуба се смята годината, през която е допусната грешката.

Разходи, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство

Чл. 77. (1) Разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Непризнатите за данъчни цели разходи по ал. 1 се признават за данъчни цели, когато това е допустимо по този закон и при спазване изискванията на тази глава.

Приходи и разходи, неотчетени по реда, определен в нормативен акт

Чл. 78. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели.

Коригиране на грешки, различни от счетоводни грешки (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.)

Чл. 79. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Разпоредбите на тази глава се прилагат и за грешки, различни от счетоводни грешки, включително за грешки при преобразуване на счетоводния финансов резултат за целите на определяне на данъчния финансов резултат.

Лихва за просрочие

Чл. 80. Лихва за просрочие по общия ред се дължи и при прилагането на чл. 75. Лихвата се дължи от датата, на която е следвало да бъде внесен корпоративният данък за съответната минала година.

Корекции на грешки, установени при данъчен контрол

Чл. 81. Разпоредбите на тази глава, с изключение на чл. 75, ал. 3, се прилагат и в случаите на грешки, установени при данъчен контрол.

Глава тринадесета. ПРОМЯНА В СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА

Корекции при промяна в счетоводната политика

Чл. 82. (1) Когато се промени счетоводната политика, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат за текущата година се коригира по начина и със сумите, с които биха се коригирали данъчните финансови резултати за предходните години, ако променената счетоводна политика е била прилагана през тези години.

(2) Данъчните временни разлики, възникнали съгласно прилаганата счетоводна политика преди промяната, се смятат за невъзникнали.

(3) В случай че променената счетоводна политика е била прилагана през предходните години и в резултат на това биха възникнали данъчни временни разлики, смята се, че те са възникнали и се признават по общия ред на закона.

(4) Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи и разходи, възникнали в резултат на променената счетоводна политика.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) Алинеи 1 - 3 не се прилагат при промяна на счетоводната политика, свързана с данъчни амортизируеми активи.

(6) Не се дължи лихва за просрочие при промяна на счетоводната политика, когато ефектът от промяната води до увеличение на данъчния финансов резултат.

Глава четирнадесета. АВАНСОВИ ВНОСКИ

Общи положения

Чл. 83. (1) (Предишен текст на чл. 83 - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Данъчно задължените лица правят месечни или тримесечни авансови вноски за корпоративния данък.

(2) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Авансови вноски не правят:

1. данъчно задължените лица, чиито нетни приходи от продажби за предходната година не превишават 200 000 лв.;

2. новоучредените данъчно задължени лица за годината на учредяването им, с изключение на новоучредените в резултат на преобразуване по Търговския закон.

Месечни авансови вноски

Чл. 84. Месечните авансови вноски се правят от данъчно задължени лица, формирали данъчна печалба за предходната година.

Тримесечни авансови вноски

Чл. 85. Тримесечните авансови вноски се правят от данъчно задължени лица, които нямат задължение да правят месечни авансови вноски.

Определяне на месечните авансови вноски

Чл. 86. (1) (Предишен текст на чл. 86 - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Месечните авансови вноски се определят по следната формула:

$$AB_{\text{МЕСЕЧНА}} = ((\text{ДП} \times \kappa) / 12) \times \text{ДС}, \text{ където:}$$

$AB_{\text{МЕСЕЧНА}}$ е месечната авансова вноска;

ДП е декларираната данъчна печалба за годината преди предходната година (при определяне на месечните авансови вноски за периода от 1 януари до 31 март) или декларираната данъчна печалба за предходната година (при определяне на месечните авансови вноски за периода от 1 април до 31 декември);

κ е коефициентът, отразяващ промените в икономическите условия за текущата година, утвърден със закона за държавния бюджет на Република България за съответната година;

ДС е данъчната ставка на корпоративния данък.

(2) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Когато данъчната печалба за предходната година превишава данъчната печалба за годината преди предходната, месечната авансова вноска за април се определя, като месечната авансова вноска, изчислена по реда на ал. 1 за периода от 1 април до 31 декември, се увеличава със сумата, определена по следната формула:

$$A = 3 \times (AB2 - AB1),$$

където:

A е сумата на увеличението;

AB1 - месечната авансова вноска за периода от 1 януари до 31 март, изчислена по реда на ал. 1;

AB2 - месечната авансова вноска за периода от 1 април до 31 декември, изчислена по реда на ал. 1.

По този ред се определя и месечната авансова вноска за април в случаите, когато данъчно задълженото лице:

1. е учредено през предходната година, или
2. е формирало данъчна загуба за годината преди предходната, или
3. не е формирало данъчен финансов резултат за годината преди предходната.

(3) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Когато данъчната печалба за годината преди предходната превишава данъчната печалба за предходната година, месечната авансова вноска за април се определя, като месечната авансова вноска, изчислена по реда на ал. 1 за периода от 1 април до 31 декември, се намалява със сумата, определена по следната формула:

$$B = 3 \times (AB1 - AB2),$$

където:

B е сумата на намалението;

AB1 - месечната авансова вноска за периода от 1 януари до 31 март, изчислена по реда на ал. 1;

AB2 - месечната авансова вноска за периода от 1 април до 31 декември, изчислена по реда на ал. 1.

Когато сумата на намалението превишава месечната авансова вноска, изчислена по реда на ал. 1 за периода от 1 април до 31 декември, месечната авансова вноска за април е нула, а превишението се приспада от следващите месечни авансови вноски за текущата година при определяне на техния размер.

Определяне на тримесечните авансови вноски

Чл. 87. Тримесечните авансови вноски се определят по следната формула:

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = ДП \times ДС - АВ_{\text{ВНЕСЕНИ}},$$

където:

$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}}$ е тримесечната авансова вноска;

$ДП$ е данъчната печалба от началото на годината до края на тримесечието, за което се определя тримесечната авансова вноска;

$ДС$ е данъчната ставка на корпоративния данък;

$АВ_{\text{ВНЕСЕНИ}}$ са внесените авансови вноски от началото на годината до края на тримесечието, за което се определя тримесечната авансова вноска.

Декларация за намаляване на авансови вноски

Чл. 88. (1) Данъчно задължените лица могат да подават декларация по образец за намаляване на авансовите вноски, когато смятат, че те ще надвишат дължимия годишен корпоративен данък.

(2) Намалението на авансовите вноски се ползва след подаването на декларацията.

Лихви при намаляване на авансовите вноски над допустимото

Чл. 89. (1) Когато данъчно задълженото лице е намалило авансовите си вноски по реда на чл. 88 и дължимият годишен корпоративен данък надвиши с над 10 на сто дължимите авансови вноски за съответната година, се дължи лихва.

(2) Сумата, върху която се дължи лихва по ал. 1, се определя като разлика между дължимия годишен корпоративен данък и дължимите авансови вноски за годината. Когато сумата от авансовите вноски за годината, определени по реда на чл. 86 или 87, е по-малка от дължимия годишен корпоративен данък, при определяне на разликата по изречение първо вместо годишния корпоративен данък се вземат тези авансови вноски.

(3) За изчисляване на лихвата по ал. 1 сумата по ал. 2 се разпределя за съответните месеци/тримесечия, през които е декларирана намалена авансова вноска съгласно чл. 88. Частта от сумата по ал. 2, разпределена за съответния месец/тримесечие, се определя по следната формула:

$$A = (B - B) \times (\Gamma / (D - E)), \text{ където:}$$

A е частта от сумата, върху която се дължи лихва, разпределена за съответния месец/тримесечие, през който е декларирана намалена авансова вноска, съгласно чл. 88;

B е авансовата вноска, определена по реда чл. 86 или 87 за съответния месец/тримесечие;

B е дължимата авансова вноска за съответния месец/тримесечие;

Г е общата сума, върху която се дължи лихва за просрочие, определена по реда на ал. 2;

Д е общата сума на авансовите вноски за годината, определени по реда на чл. 86 или 87;

Е е общата сума на авансовите вноски, дължими за годината.

(4) Дължима авансова вноска по смисъла на този член е:

1. авансовата вноска, определена по реда на чл. 86 или 87 - за авансовите вноски преди подаване на декларацията за намаляване на авансовите вноски по реда на чл. 88;

2. намалената авансова вноска, определена с декларацията за намаляване на авансовите вноски по реда на чл. 88 - за авансовите вноски след подаване на декларацията за намаляване на авансовите вноски по реда на чл. 88.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Лихвата по ал. 1 за съответната авансова вноска се определя съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания и се изчислява от датата, на която авансовата вноска е станала изискуема, до датата на внасяне на годишния корпоративен данък или датата на подаване на годишната данъчна декларация в случаите, когато данък за внасяне не се дължи, но не по-късно от 31 март на следващата година.

Внасяне на авансовите вноски

Чл. 90. (1) Месечните авансови вноски се внасят до 15-о число на месеца, за който се отнасят.

(2) Тримесечните авансови вноски се внасят до 15-о число на месеца, следващ тримесечието, за което се отнасят. За четвъртото тримесечие не се прави тримесечна авансова вноска.

Преотстъпване на авансови вноски

Чл. 91. На данъчно задължените лица, на които се преотстъпва корпоративен данък за текущата година, се преотстъпва и съответната част от дължимите авансови вноски, пропорционална на размера на преотстъпването.

Глава петнадесета.

ДЕКЛАРИРАНЕ И ВНАСЯНЕ НА КОРПОРАТИВНИЯ ДАНЪК

Деклариране на корпоративен данък

Чл. 92. (1) Данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък.

(2) Годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) С годишната данъчна декларация се подава и годишният отчет за дейността.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които едновременно са изпълнили следните условия:

1. не са извършвали дейност през годината;

2. не са отчетели приходи или разходи за годината съгласно счетоводното законодателство.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Данъчно задължено лице, което подаде годишна данъчна декларация и годишен отчет за дейността до 31 март на следващата година по електронен път и внесе корпоративния данък в същия срок, може да ползва отстъпка в размер 1 на сто от дължимия годишен корпоративен данък, но не повече от 1000 лв.

(6) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Данъчно задължените лица прилагат към годишната данъчна декларация доказателства за размера на внесените в чужбина данъци. Изречение първо не се прилага за печалби/доходи от източник в чужбина, по отношение на които в спогодба за избягване на двойното данъчно облагане е предвиден метод за избягване на двойното данъчно облагане "освобождаване с прогресия".

Внасяне на данъка

Чл. 93. Данъчно задължените лица внасят корпоративния данък за съответната година в срок до 31 март на следващата година след приспадане на внесените авансови вноски за съответната година.

Надвнесен данък

Чл. 94. (1) Надвнесеният корпоративен данък може да се приспада от следващи авансови и годишни вноски за същия данък, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която корпоративният данък е надвнесен.

(2) Когато след подаването на годишната данъчна декларация се установи, че данъчно задълженото лице без основание е приспаднало корпоративен данък, за невнесените авансови вноски се дължат лихви.

Глава шестнадесета. ФИНАНСОВИ ИНСТИТУЦИИ

Приходи и разходи, определени от регулаторен орган

Чл. 95. Когато е налице разлика между размера на приходите или разходите, отчетени съгласно счетоводната политика на финансовата институция, и размера, определен от регулаторен орган съгласно нормативен акт, при определяне на данъчния финансов резултат се признава размерът, определен съгласно специалния нормативен акт.

Приходи и разходи от последващи оценки (преоценки и обезценки) на финансови активи и пасиви (Доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Чл. 96. (1) (Предишен текст на чл. 96 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2009 г.) Приходите и разходите от последващи оценки на финансови активи и пасиви, отчетени от финансови институции, се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. Финансовите институции не прилагат чл. 34, 35 и 37 по отношение на финансовите активи и пасиви.

(2) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2009 г.) Когато приходи и разходи от последващи оценки на финансови активи и пасиви не са били признати за данъчни цели през предходен период, те се признават за данъчни цели по общия ред на закона. По отношение на тези активи и пасиви не се прилага ал. 1, изречение второ.

Последващи оценки на финансови активи и пасиви, признати директно в собствения капитал

Чл. 97. (1) При определяне на данъчния финансов резултат на финансови институции счетоводният им финансов резултат се увеличава с печалбите от последващи оценки на финансови активи и пасиви, признати през текущата година директно в собствения им капитал.

(2) При определяне на данъчния финансов резултат на финансови институции счетоводният им финансов резултат се намалява със загубите от последващи оценки на финансови активи и пасиви, признати през текущата година директно в собствения им капитал.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Печалбите и загубите, признати през текущата година в отчета за приходите и разходите (отчета за доходите), които са участвали при определянето на данъчния финансов резултат по реда на ал. 1 и 2, не се признават за данъчни цели.

Глава седемнадесета. СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ НА КООПЕРАЦИИТЕ

Производствени и потребителски дивиденди

Чл. 98. (1) Производствени дивиденди са сумите, които се разпределят за произведената от член-кооператорите и продадена на кооперацията продукция. Те се определят на базата на печалбата, съответстваща на продадената продукция, включително след преработката ѝ.

(2) Потребителски дивиденди са сумите, които се разпределят за потребителски стоки, които член-кооператорите закупуват от кооперацията. Те се определят на базата на печалбата, произтичаща от разликата между продажната цена, по която кооперацията е продала стоките, намалена с разходите за тяхната реализация, и цената, която е заплатена от кооперацията за придобиването им.

Данъчно третиране на производствените и потребителските дивиденди

Чл. 99. (1) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с изплатените на член-кооператорите до 25 март на следващата година производствени и потребителски дивиденди, които са покрити от балансовата печалба. Намалението по изречение първо се извършва до размера на положителния счетоводен финансов резултат.

(2) Производствените и потребителските дивиденди, изплащани през годината на член-кооператорите, се отчитат като разчети и не участват при определяне на счетоводния финансов резултат.

(3) Когато за съответната година кооперацията е отчетла балансова загуба или недостатъчна балансова печалба за покриване на изплатените през годината производствени и потребителски дивиденди, сумата на изплатените през годината и непокрити производствени и потребителски дивиденди се отчита като счетоводен разход, който не е признат за данъчни цели.

Глава осемнадесета.
ДИВИДЕНТИ В РАМКИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ (ОТМ. - ДВ,
БР. 69 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2009 Г.)

Раздел I.

Определения (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Дружество от друга държава членка

Чл. 100. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Местно дружество майка

Чл. 101. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Дружество майка от държава членка

Чл. 102. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Местно дъщерно дружество

Чл. 103. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Дъщерно дружество от държава членка

Чл. 104. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Раздел II.

Данъчно третиране при разпределение на дивиденди (Отм. - ДВ, бр. 69 от
2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Дивиденди, разпределени от дъщерно дружество от държава членка

Чл. 105. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Неизпълнение на условието за освобождаване от облагане

Чл. 106. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Непризнати разходи, свързани с непризнати приходи от дивиденди

Чл. 107. (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.)

Дивиденди, разпределени от местно дъщерно дружество в полза на
дружество майка от държава членка

Чл. 108. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Обезпечение

Чл. 109. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Кооперации

Чл. 110. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Отклонение от данъчно облагане

Чл. 111. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Глава деветнадесета. ПРЕОБРАЗУВАНЕ НА ДРУЖЕСТВА И КООПЕРАЦИИ И ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ПРЕДПРИЯТИЕ

Раздел I. Общи положения

Обхват

Чл. 112. Разпоредбите на тази глава се прилагат при преобразуване на дружества и кооперации и при прехвърляне на предприятие.

Дата на преобразуване

Чл. 113. Дата на преобразуване за данъчни цели е датата на вписване на преобразуването в търговския регистър.

Последен данъчен период при прекратяване на преобразуващо се дружество

Чл. 114. Последен данъчен период при прекратяване на преобразуващо се дружество е периодът от началото на годината до датата на преобразуването. За преобразуващите се дружества, които са новообразувани през годината на преобразуване, последен данъчен период е периодът от датата на учредяването до датата на преобразуването.

Данъчно облагане за последния данъчен период

Чл. 115. (1) Преобразуващите се дружества и местата на стопанска дейност на чуждестранни лица се облагат с корпоративен данък за последния данъчен период по общия ред на закона. Данъчното облагане е окончателно.

(2) За данъчни цели наличните активи и пасиви към датата на преобразуването се смятат за реализирани по пазарни цени и се отписват.

(3) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на актива или пасива и счетоводната му стойност към датата на преобразуването. Свързаните с актива или пасива данъчни временни разлики се признават през последния данъчен период по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

(4) Алинеи 2 и 3 не се прилагат при преобразуване при условията и по реда на раздели II и III.

Данъчно третиране на преобразуване чрез промяна на правната форма

Чл. 116. (1) Членове 115 и 117 не се прилагат в случаите на преобразуване чрез промяна на правната форма по чл. 264 от Търговския закон. Новоучреденото дружество поема всички задължения за определяне на данъчния финансов резултат и внасянето на дължимия корпоративен данък за цялата година на преобразуването.

(2) За данъчни цели всички права и задължения, произтичащи от действия, извършени от преобразуващото се дружество за текущия и предходни периоди, включително преобразуванията на данъчния финансов резултат, се смятат за извършени от новоучреденото дружество.

Данъчно третиране на преобразуване чрез прехвърляне на имущество върху едноличния собственик

Чл. 116а. (Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) (1) При преобразуване чрез прехвърляне на имущество върху едноличния собственик по чл. 265 от Търговския закон всички права и задължения, произтичащи от действия, извършени от преобразуващото се дружество за текущия и предходни периоди, включително преобразуванията на данъчния финансов резултат, се смятат за извършени от едноличния търговец.

(2) Едноличният търговец подава данъчна декларация за корпоративния данък за последния данъчен период на преобразуващото се дружество по реда на чл. 117, ал. 1 и внася този данък в срока по чл. 117, ал. 2.

(3) След преобразуването едноличният търговец прави тримесечни авансови вноски в годината на преобразуването.

(4) Едноличният търговец не може да пренесе данъчните загуби, формирани от преобразуващото се дружество.

(5) Едноличният търговец не може да признава за данъчни цели непризнатите разходи за лихви в преобразуващото се дружество от прилагане на режима на слабата капитализация.

(6) Преобразуващото се дружество не прилага чл. 115, ал. 2 и 3.

Деклариране и внасяне на данъка за последния данъчен период

Чл. 117. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) В случаите на прекратяване на преобразуващи се дружества новоучредените или приемащите дружества подават данъчна декларация за корпоративния данък за последния данъчен период на преобразуващото се дружество в 30-дневен срок от датата на преобразуването. Декларацията се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрацията на новоучреденото или приемащото дружество. При преобразуване чрез разделяне декларацията се подава от едно от новоучредените или приемащите дружества.

(2) Корпоративният данък за последния данъчен период се внася от новоучредените или приемащите дружества в 30-дневен срок от датата на преобразуването след приспадане на направените авансови вноски.

(3) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Алинеи 1 и 2 се прилагат и в случаите на прекратяване на преобразуващо се дружество по раздел II от тази глава.

Авансови вноски от приемащи или новоучредени дружества

Чл. 118. (1) След преобразуването приемащите или новоучредените дружества правят тримесечни авансови вноски в годината на преобразуването.

(2) При преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон новоучреденото дружество прави месечни или тримесечни авансови вноски по общия ред на закона въз основа на данъчния финансов резултат на преобразуващото се дружество.

Пренасяне на данъчна загуба при преобразуване и прехвърляне на предприятие

Чл. 119. (1) При преобразуване по Търговския закон приемащите или новоучредените дружества не могат да пренасят данъчните загуби, формирани от преобразуващите се дружества.

(2) При продажба на предприятие по чл. 15 от Търговския закон правоприемникът не може да пренася данъчните загуби, формирани от отчуждителя.

(3) Алинея 1 не се прилага при преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон.

Регулиране на слабата капитализация

Чл. 120. (1) При преобразуване по Търговския закон приемащите или новоучредените дружества не могат да признават за данъчни цели непризнатите разходи за лихви в преобразуващите се дружества от прилагане на режима на слабата капитализация.

(2) При продажба на предприятие по чл. 15 от Търговския закон правоприемникът не може да признава за данъчни цели непризнатите разходи за лихви при отчуждителя от прилагане на режима на слабата капитализация.

(3) Алинея 1 не се прилага при преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон.

Разходи за извършване на преобразуването

Чл. 121. (1) Счетоводните разходи, извършени по повод на преобразуването, не се признават за данъчни цели при преобразуващото се дружество. Непризнатите разходи се признават за данъчни цели при определяне на данъчния финансов резултат на приемащото или новоучреденото дружество в годината, през която е осъществено преобразуването.

(2) Когато настъпят обстоятелства, определящи, че преобразуването няма да се осъществи, разходите по ал. 1 се признават за данъчни цели при преобразуващите се дружества в годината на настъпване на тези обстоятелства, ако са спазени изискванията на този закон.

Данъчно третиране при избор на по-ранна дата на преобразуване за счетоводни цели

Чл. 122. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) При избор на по-ранна дата на преобразуване за счетоводни цели по реда на чл. 263ж, ал. 2 от Търговския закон всички действия на преобразуващите се дружества, извършени за сметка на новоучредените или приемащите дружества от тази дата до датата на преобразуване за данъчни цели, се смятат за извършени за данъчни цели от преобразуващите се дружества.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) В случаите по ал. 1 всички счетоводни приходи и разходи, печалби и загуби, отчетени от новоучредените или приемащите дружества, се признават за данъчни цели при преобразуващото се дружество. Тези приходи и разходи, печалби и загуби не се признават за данъчни цели при новоучредените или приемащите дружества. Счетоводните приходи и разходи, печалби и загуби за целите на изречения първо и второ са тези, които биха били отчетени от преобразуващото се дружество, ако не е била предвидена по-ранна дата за счетоводни цели по реда на чл. 263ж, ал. 2 от Търговския закон.

(3) Преобразуванията при определяне на данъчния финансов резултат, произтичащи от действията по ал. 1, се извършват от преобразуващите се дружества.

Кооперативни организации и държавни предприятия

Чл. 123. Разпоредбите на тази глава по отношение на преобразуването на търговски дружества се прилагат и в случаите на:

1. преустройство на кооперативни организации;
2. прекратяване, закриване или образуване на държавни предприятия по смисъла на чл. 62, ал. 3 от Търговския закон при условията на универсално правоприемство.

Отговорност при преобразуване и преустройство

Чл. 124. (1) При преобразуване на търговски дружества или при преустройство на кооперативни организации новоучредените или приемащите дружества/кооперативни организации са солидарно отговорни за данъчните задължения на преобразуващите се дружества или кооперативни организации до размера на получените права.

(2) При прехвърляне на предприятие по чл. 15 от Търговския закон правоприемникът е солидарно отговорен за данъчните задължения на отчуждителя до размера на получените права.

(3) Получените права се оценяват по пазарни цени.

Раздел II.

Специфичен режим на облагане при преобразуване

Обхват

Чл. 125. (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Този раздел се прилага при вливане, сливане, разделяне, отделяне, прехвърляне на обособена дейност и замяна на акции или дялове по смисъла на чл. 126 - 131, в които участват местни дружества и/или дружества от друга държава - членка на Европейския съюз.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Този раздел се прилага съответно и в случаите на преустройство на кооперативни организации, включително такива от други държави - членки на Европейския съюз, когато са налице условията, посочени в него.

Вливане

Чл. 126. (1) Вливане е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. всички активи и пасиви на едно или повече преобразуващи се дружества преминават към съществуващо приемащо дружество, като преобразуващите се дружества се прекратяват без ликвидация;
2. на акционерите или съдружниците в преобразуващите се дружества се издават акции или дялове от приемащото дружество.

(2) Вливане е и всяко преобразуване, при което всички активи и пасиви на преобразуващо се дружество преминават към приемащо дружество, притежаващо всички акции или дялове на преобразуващото се дружество, и преобразуващото се дружество се прекратява без ликвидация.

Сливане

Чл. 127. Сливане е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. всички активи и пасиви на две или повече преобразуващи се дружества преминават към новоучредено дружество, като преобразуващите се дружества се прекратяват без ликвидация;

2. на акционерите или съдружниците в преобразуващите се дружества се издават акции или дялове от новоучреденото дружество.

Разделяне

Чл. 128. Разделяне е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. (доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) всички активи и пасиви на едно преобразуващо се дружество преминават към две или повече съществуващи (приемащи) или новоучредени дружества, като преобразуващото се дружество се прекратява без ликвидация;

2. на акционерите или съдружниците в преобразуващото се дружество се издават акции или дялове от всяко едно от съществуващите или новоучредените дружества, пропорционално на притежаваните от акционерите или съдружниците акции или дялове в преобразуващото се дружество.

Отделяне

Чл. 129. Отделяне е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. (доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) една или повече от обособените дейности на преобразуващо се дружество преминават към едно или повече съществуващи (приемащи) или новоучредени дружества, като преобразуващото се дружество не се прекратява и запазва поне една обособена дейност;

2. на акционерите или съдружниците в преобразуващото се дружество се издават акции или дялове от съществуващите или новоучредените дружества, пропорционално на притежаваните от тях акции или дялове в преобразуващото се дружество.

Прехвърляне на обособена дейност

Чл. 130. (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Прехвърляне на обособена дейност е преобразуване, при което една, повече или всички обособени дейности на преобразуващо се дружество преминават към едно или повече съществуващи (приемащи) или новоучредени дружества, като в замяна съществуващите (приемащите) или новоучредените дружества издават акции или дялове в полза на преобразуващото се дружество и преобразуващото се дружество не се прекратява.

Замяна на акции или дялове

Чл. 131. Замяна на акции или дялове е преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. придобиващото дружество в резултат на преобразуването притежава повече от половината от акциите с право на глас или от дяловете на придобитото дружество или, когато вече притежава такъв дял от капитала, придобива допълнителен дял от акциите или дяловете;

2. акционерите или съдружниците в придобитото дружество заменят акциите или дяловете си срещу издаване на акции или дялове от придобиващото дружество.

Допълнителни парични плащания и неиздаване на акции или дялове

Чл. 132. (1) В случаите на вливане, сливане, разделяне, отделяне и замяна на акции или дялове за постигане на еквивалентно съотношение на замяна могат да се направят парични плащания на акционерите или съдружниците в преобразуващите се или придобити дружества в размер до 10 на сто от номиналната стойност на издадените акции или дялове в резултат на преобразуването.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) В случаите на вливане, разделяне и отделяне може да не се издават акции или дялове, когато това е допустимо от Търговския закон.

Издаване на акции или дялове

Чл. 133. По смисъла на тази глава издаване на акции или дялове е налице, когато се предоставят новоиздадени или притежавани собствени акции или дялове от новоучредено, приемащо или придобиващо дружество.

Обособена дейност

Чл. 134. Обособена дейност е съвкупност от активи и пасиви на дружество, с които от организационна, функционална и финансова гледна точка може да се извършва самостоятелна стопанска дейност.

Преобразуващи се дружества

Чл. 135. Преобразуващи се дружества по смисъла на този раздел са:

1. местно преобразуващо се дружество;
2. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) преобразуващо се дружество от друга държава - членка на Европейския съюз;
3. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) място на стопанска дейност в страната на преобразуващо се дружество от друга държава - членка на Европейския съюз.

Получаващи дружества

Чл. 136. Получаващи дружества по смисъла на този раздел са:

1. местно новоучредено или приемащо дружество;
2. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) новоучредено или приемащо дружество от друга държава - членка на Европейския съюз;
3. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) място на стопанска дейност в страната на новоучредено или приемащо дружество от друга държава - членка на Европейския съюз.

Дружество от друга държава - членка на Европейския съюз (Загл. изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Чл. 137. (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Дружество от друга държава - членка на Европейския съюз, по смисъла на този раздел е дружество, което отговаря едновременно на следните условия:

1. правната форма на дружеството е в съответствие с приложение № 3;

2. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) дружеството е местно лице за данъчни цели на друга държава - членка на Европейския съюз, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се смята за местно лице за данъчни цели в друга държава извън Европейския съюз;

3. печалбите на дружеството се облагат с данък по приложение № 4 или с подобен данък върху печалбите и дружеството няма право на избор или възможност за освобождаване от облагане с този данък.

Правоприемство

Чл. 138. За целите на този раздел при преобразуването всички права и задължения, произтичащи от действия, извършени от преобразуващите се дружества за текущия и предходни периоди по отношение на прехвърлените активи и пасиви по чл. 139, т. 1, включително преобразуванията при определяне на данъчния финансов резултат, преминават към получаващите дружества.

Активи и пасиви - предмет на преобразуване

Чл. 139. Активите и пасивите, които са предмет на преобразуване по този раздел, се разпределят в следните категории:

1. активи и пасиви, резултатите от експлоатирането на които преди и след преобразуването участват при определяне на данъчния финансов резултат по този закон;

2. активи и пасиви, резултатите от експлоатирането на които преди преобразуването са участвали и в резултат на преобразуването престават да участват при определяне на данъчния финансов резултат по този закон;

3. активи и пасиви, резултатите от експлоатирането на които преди преобразуването не са участвали и в резултат на преобразуването участват при определяне на данъчния финансов резултат по този закон.

Прехвърлени активи и пасиви по чл. 139, т. 1

Чл. 140. (1) Възникналите счетоводни печалби или загуби при отписване на активи и пасиви по чл. 139, т. 1 в резултат на преобразуването не се признават за данъчни цели.

(2) Данъчните временни разлики, които са свързани с активи и пасиви по чл. 139, т. 1, възникнали преди преобразуването, не се признават за данъчни цели към момента на преобразуването и се смятат за възникнали при получаващите дружества.

(3) Когато актив или пасив е признат съгласно счетоводното законодателство при получаващото дружество на стойност, различна от стойността му преди преобразуването, разликата между двете стойности формира данъчна временна разлика от последваща оценка или с нея се коригира данъчната временна разлика по ал. 2.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Резервът от последваща оценка (преоценъчният резерв) за активи по чл. 139, т. 1, които не са данъчни амортизируеми активи, се прехвърля от преобразуващото се дружество и се смята за възникнал при получаващото дружество. Преобразуващото се дружество не прилага чл. 45. Когато прехвърленият резерв от последваща оценка (преоценъчен резерв) по изречение първо не е отчетен счетоводно при получаващото дружество, в годината на отписване на съответния актив, с който е свързан резервът, се увеличава счетоводният финансов резултат с размера на резерва, когато резервът е положителна

величина, съответно се намалява счетоводният финансов резултат, когато резервът е отрицателна величина.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Придобитите данъчни амортизируеми активи по чл. 139, т. 1 се завеждат в данъчния амортизационен план на получаващото дружество по стойности, равни на стойностите им в данъчния амортизационен план на преобразуващото се дружество към момента на преобразуването. Копие от данъчния амортизационен план на преобразуващото се дружество към момента на преобразуването се предава на органа по приходите заедно с копие от справката по ал. 6.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) При преобразуването за всеки актив или пасив по чл. 139, т. 1 се изготвя справка по реда на чл. 141.

(7) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Когато в резултат на преобразуването получаващото дружество признае съгласно счетоводното законодателство активи или пасиви, които не са били признати при преобразуващото се дружество, счетоводно отчетените приходи и разходи след преобразуването по повод на тези активи и пасиви не се признават за данъчни цели. Когато активите по изречение първо са амортизируеми за счетоводни цели, същите не се завеждат в данъчния амортизационен план на получаващото дружество и за тях не се начисляват данъчни амортизации. Възникналата счетоводна печалба при получаващото дружество в резултат на преобразуването, съответно счетоводно признатите приходи по повод на възникнала отрицателна репутация, не се признават за данъчни цели.

(8) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Когато актив на преобразуващото се дружество не е признат съгласно счетоводното законодателство при получаващото дружество, със сумата на този актив се намалява счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат на получаващото дружество за годината на преобразуването, включително при определяне на тримесечните авансови вноски. Когато пасив на преобразуващото се дружество не е признат съгласно счетоводното законодателство при получаващото дружество, със сумата на този пасив се увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат на получаващото дружество за годината на преобразуването, включително при определяне на тримесечните авансови вноски. Данъчните временни разлики, възникнали преди преобразуването, които са свързани с актив или пасив по изречение първо или второ, се признават при получаващото дружество през годината на преобразуването по общия ред на закона.

(9) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Алинеи 3, 6 и 8 не се прилагат за:

1. данъчни амортизируеми активи;
2. активи и пасиви по отсрочени данъци;
3. репутацията, когато отчетените във връзка с нея счетоводни приходи и разходи не се признават за данъчни цели;
4. суми, които за преобразуващото се дружество са активи, а за получаващото дружество - пасиви;
5. суми, които за преобразуващото се дружество са пасиви, а за получаващото дружество - активи;
6. акции или дялове на получаващото дружество, притежавани от преобразуващото се дружество;
7. изкупени собствени акции от преобразуващото се дружество;
8. записан, но невнесен капитал на преобразуващото се дружество;
9. активи и пасиви по чл. 139, т. 2.

(10) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Алинея 4 не се прилага за създадения резерв от последващи оценки на финансови активи и пасиви на финансовите институции, когато счетоводният финансов резултат е бил преобразуван по реда на чл. 97 с печалбите и загубите от тези последващи оценки. Този резерв не се посочва в справките по чл. 141.

Справки за активи и пасиви по чл. 139, т. 1

Чл. 141. (1) Справката по чл. 140, ал. 6, изготвена от преобразуващите се дружества, съдържа следната информация за всеки актив и пасив към датата на преобразуването:

1. вид и наименование;
2. счетоводна стойност;
3. данъчна временна разлика;
4. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) резерв от последваща оценка (преоценъчен резерв).

(2) Копие от изготвената справка по ал. 1 се предава на получаващите дружества и на органа по приходите в срок до края на месеца, следващ месеца на преобразуването.

(3) В случаите по чл. 140, ал. 3 се изготвя нова справка от получаващите дружества и копие от нея се предава на органа по приходите заедно с годишната данъчна декларация. Справката съдържа за всеки актив и пасив следната информация:

1. вид и наименование;
2. счетоводна стойност;
3. данъчна временна разлика преди преобразуването;
4. данъчна временна разлика след преобразуването, определена по реда на чл. 140, ал. 3;
5. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) резерв от последваща оценка (преоценъчен резерв).

(4) Когато след подаване на справката по ал. 3 в резултат на преобразуването се извършат корекции съгласно счетоводното законодателство в стойностите на активите и пасивите, получаващото дружество изготвя коригираща справка. Коригиращата справка се предава на органа по приходите в срок до края на месеца, следващ месеца на настъпване на обстоятелствата, налагащи корекцията.

(5) В справките по ал. 1 и 3 се посочват данни, които идентифицират преобразуващите се и получаващите дружества, както и датата на преобразуването и съдебното решение за вписването му.

(6) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Копията от справките по този член и от данъчния амортизационен план по чл. 140, ал. 5 се подават в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на получаващите дружества на магнитен или оптичен носител, или по електронен път.

Прехвърлени активи и пасиви по чл. 139, т. 2

Чл. 142. (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Възникналите счетоводни печалби или загуби при отписване на активи и пасиви по чл. 139, т. 2, свързани с място на стопанска дейност на местно дружество в друга държава - членка на Европейския съюз, не се признават за данъчни цели.

(2) Данъчните временни разлики, които са свързани с активи и пасиви по ал. 1, не се признават за данъчни цели към момента на преобразуването и през следващите години.

(3) За данъчни цели наличните към момента на преобразуването активи и пасиви по чл. 139, т. 2, извън случаите по ал. 1, се смятат за реализирани по пазарни цени и се отписват.

(4) В случаите по ал. 3 при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на актива или пасива и счетоводната му стойност към датата на преобразуването. Свързаните с актива или пасива данъчни временни разлики се признават през последния данъчен период по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

Прехвърлени активи и пасиви по чл. 139, т. 3

Чл. 143. (1) Активите и пасивите по чл. 139, т. 3 се оценяват за данъчни цели при получаващите дружества по стойността им, определена съгласно националното счетоводно законодателство.

(2) Данъчните амортизируеми активи по чл. 139, т. 3 се завеждат в данъчния амортизационен план по общия ред на закона.

Пренасяне на данъчни загуби

Чл. 144. (1) При преобразуване по този раздел получаващите дружества нямат право да пренасят данъчните загуби, формирани от преобразуващите се дружества.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Алинея 1 не се прилага в случаите на вливане или сливане по този раздел, в резултат на което възниква място на стопанска дейност в страната на дружество от друга държава - членка на Европейския съюз, и това дружество не е имало преди преобразуването място на стопанска дейност в страната.

Данъчни загуби на място на стопанска дейност

Чл. 145. (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Непренесените данъчни загуби към момента на преобразуването, формирани от място на стопанска дейност на местно дружество в друга държава - членка на Европейския съюз, не се приспадат.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с пренесените данъчни загуби към момента на преобразуването, формирани от място на стопанска дейност на местно дружество в друга държава - членка на Европейския съюз, които не са били приспаднати от печалбите на мястото на стопанска дейност.

Регулиране на слабата капитализация

Чл. 146. (1) При преобразуване по този раздел получаващите дружества нямат право да признават за данъчни цели непризнатите разходи за лихви в преобразуващите се дружества от прилагане на режима на слабата капитализация.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Алинея 1 не се прилага в случаите на вливане или сливане по този раздел, в резултат на което възниква място на стопанска дейност в страната на дружество от друга държава - членка на Европейския съюз, и това дружество не е имало преди преобразуването място на стопанска дейност в страната.

Авансови вноски от получаващи дружества

Чл. 147. (1) След преобразуване по този раздел получаващите дружества правят тримесечни авансови вноски в годината на преобразуването.

(2) В случаите по чл. 144, ал. 2 получаващите дружества правят месечни или тримесечни авансови вноски по общия ред на закона въз основа на данъчния финансов резултат на преобразуващите се дружества.

Отписване на дял

Чл. 148. (1) Когато получаващо дружество притежава дял в капитала на преобразуващо се дружество, счетоводните печалби или загуби във връзка с отписването на дела в капитала не се признават за данъчни цели.

(2) Доходите по ал. 1 не подлежат на облагане с данък, удържан при източника по реда на част трета.

Данъчно третиране на акционери или съдружници в преобразуващи се и придобити дружества

Чл. 149. (1) Възникналите счетоводни печалби или загуби при акционери или съдружници в преобразуващи се или придобити дружества в резултат на придобиване на акции или дялове от получаващи или придобиващи дружества не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им и формират данъчна временна разлика от последваща оценка.

(2) Данъчните временни разлики, възникнали при акционерите или съдружниците преди преобразуването, които са свързани с отписаните акции или дялове в преобразуващите се или придобитите дружества, не се признават за данъчни цели към момента на преобразуването.

(3) Данъчните временни разлики по ал. 1 и 2 се смятат за възникнали по отношение на новопридобитите акции или дялове и се признават за данъчни цели по общия ред на закона.

(4) Доходите, реализирани от чуждестранни юридически лица, които са акционери или съдружници в местни преобразуващи се или придобити дружества, от придобиване на акции или дялове в резултат на преобразуване се облагат или освобождават от данък при източника по общия ред на закона към датата на преобразуването.

(5) Данъкът при източника по ал. 4 се дължи от акционера или съдружника при разпореждане под каквато и да е форма с новопридобитите акции или дялове и се внася в срок до 60 дни от разпореждането.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Чуждестранните юридически лица по ал. 4, 5 и 8 подават до 31 януари на съответната година в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - София, декларация, с която удостоверяват, че не са се разпоредили с новопридобитите в резултат на преобразуването акции или дялове. Лицата подават декларацията по изречение първо ежегодно до годината на разпореждане с новопридобитите акции или дялове.

(7) При неподаване на декларацията по ал. 6 в срок, освен следващото се административно наказание, за целите на този закон се смята и че чуждестранното юридическо лице се е разпоредило с новопридобитите акции или дялове.

(8) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Не е налице реализиране на доход от чуждестранно юридическо лице при придобиване на акции или дялове в резултат на преобразуване чрез отделяне, с изключение на отделяне, при което се обезсилват акции на преобразуващото се дружество. За целите на определяне

на данъка при източника при последващо разпореждане с акциите или дяловете по изречение първо документално доказаната им цена на придобиване е нула.

Облагане на преобразуващо се дружество при прехвърляне на обособена дейност

Чл. 150. (1) Възникналите счетоводни печалби или загуби при преобразуващо се дружество в резултат на прехвърляне на обособена дейност не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им и формират данъчна временна разлика от последваща оценка.

(2) Данъчната временна разлика по ал. 1 се смята за възникнала по отношение на новопридобитите акции или дялове и се признава за данъчни цели по общия ред на закона.

(3) Когато акциите или дяловете по ал. 1 са държани от преобразуващото се дружество непрекъснато за срок не по-кратък от 5 години, данъчната временна разлика по ал. 1 не се признава за данъчни цели към момента на преобразуването и през следващите години.

Отклонение от данъчно облагане

Чл. 151. Разпоредбите на този раздел не се прилагат, когато преобразуването е насочено към отклонение или избягване на данъчното облагане. Смята се, че е налице отклонение от данъчно облагане и когато липсва икономическа обосновааност за предприетото преобразуване или то прикрива разпореждането с активи.

Раздел III.

Преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение

Обхват

Чл. 152. По смисъла на тази глава преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение е операция, при която:

1. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) дружеството, без да се прекратява или да учредява ново юридическо лице, премества седалището си от страната в друга държава - членка на Европейския съюз, съгласно чл. 8 от Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета или съгласно Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета, като активите и пасивите на дружеството трябва да са ефективно свързани с мястото на стопанска дейност в страната и резултатите от експлоатирането им трябва да участват при определянето на данъчния финансов резултат, или

2. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) дружеството, без да се прекратява или да учредява ново юридическо лице, премества седалището си от друга държава - членка на Европейския съюз, в страната съгласно чл. 8 от Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета или съгласно Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета, като активите и пасивите на мястото на стопанска дейност трябва да са ефективно свързани с дружеството в страната, което възниква в резултат на тази операция, и резултатите от експлоатирането им трябва да участват при определянето на данъчния финансов резултат.

Правоприемство

Чл. 153. (1) За данъчни цели при преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение при условията на чл. 152, т. 1:

1. всички действия, извършени от това дружество за текущия и предходните периоди, включително преобразуванията на данъчния финансов резултат, се смятат за извършени от мястото на стопанска дейност;

2. дружеството не се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината до датата на операцията;

3. мястото на стопанска дейност се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината по общия ред, като дейността, извършена от дружеството в годината на операцията, се смята за извършена от мястото на стопанска дейност;

4. мястото на стопанска дейност има право да пренася непренесените данъчни загуби, формирани от дружеството по общия ред.

(2) За данъчни цели при преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение при условията на чл. 152, т. 2:

1. всички действия, извършени от мястото на стопанска дейност за текущия и предходните периоди, включително преобразуванията на данъчния финансов резултат, се смятат за извършени от дружеството;

2. мястото на стопанска дейност не се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината до датата на операцията;

3. дружеството се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината по общия ред, като дейността, извършена от мястото на стопанска дейност в годината на операцията, се смята за извършена от дружеството;

4. дружеството има право да пренася непренесените данъчни загуби, формирани от мястото на стопанска дейност, по общия ред.

Приложими разпоредби при преместване на седалището

Чл. 154. Разпоредбите на раздел II от тази глава по отношение на активите и пасивите, печалбите и загубите и данъчните временни разлики се прилагат и при преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение.

Глава двадесета.

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ ПРИ ТРАНСФЕРИ МЕЖДУ МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ В СТРАНАТА И ДРУГА ЧАСТ НА СЪЩОТО ПРЕДПРИЯТИЕ, РАЗПОЛОЖЕНА ИЗВЪН СТРАНАТА

Приходи при трансфер към друга част на предприятието

Чл. 155. (1) Счетоводните приходи, отчетени по пазарна стойност и възникнали при трансфер от място на стопанска дейност в страната към друга част на същото предприятие, разположена извън страната, се признават за данъчни цели, когато:

1. конкретният трансфер съвпада с обичайните сделки на това място на стопанска дейност, насочени към трети лица, или

2. обичайната дейност на това място на стопанска дейност се състои от подобни трансфери към другите части на предприятието.

(2) Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи, произтичащи от предоставени парични средства от мястото на стопанска дейност на друга част на

същото предприятие, разположена извън страната, с изключение на финансовите институции, за които набирането на парични средства и предоставянето на кредити е основна дейност.

(3) Не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, свързани с трансфер от място на стопанска дейност към друга част на същото предприятие, разположена извън страната, когато в резултат на трансфера при това място на стопанска дейност не възникват счетоводни приходи, които са признати за данъчни цели. Когато в резултат на трансфер към друга част на същото предприятие, разположена извън страната, мястото на стопанска дейност начисли счетоводни приходи в размер на действително понесените разходи (по себестойност), счетоводно начислените разходи, свързани с този трансфер, се признават за данъчни цели.

Разходи при трансфер от друга част на предприятието

Чл. 156. (1) Счетоводните разходи, отчетени по пазарна стойност във връзка със стоки, услуги и права, които са резултат на трансфер от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, се признават за данъчни цели в мястото на стопанска дейност в страната, когато разходите са отчетени в рамките на обичайната дейност на мястото на стопанска дейност, свързана с реализация в променен или непроменен вид на трансферираните стоки, услуги или права.

(2) Счетоводните разходи, отчетени по пазарна стойност и възникнали при трансфер на стоки и услуги от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, към място на стопанска дейност в страната, се признават за данъчни цели в мястото на стопанска дейност, когато:

1. конкретният трансфер съвпада с обичайните сделки на тази част на предприятието, насочени към трети лица, или

2. обичайната дейност на тази част на предприятието се състои от подобни трансфери към другите части на предприятието.

(3) Счетоводните разходи, отчетени по действително понесените разходи (себестойност) и възникнали при трансфер на услуги от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, извън случаите по ал. 1 и 2, се признават за данъчни цели в място на стопанска дейност в страната. Изречение първо се прилага и по отношение на получените административно-управленски услуги, свързани пряко с дейността на мястото на стопанска дейност.

(4) Счетоводните разходи, отчетени по действително понесените разходи (себестойност) и възникнали при трансфер на права, свързани с ноу-хау, патенти и други обекти на интелектуална или индустриална собственост, от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, извън случаите по ал. 1, се признават за данъчни цели в мястото на стопанска дейност в страната. Когато тези обекти са произведени или придобити от трансфериращата ги обособена част от предприятието, която е специализирана в създаването или придобиването им, счетоводните разходи, отчетени по пазарна стойност, се признават за данъчни цели.

(5) Когато прехвърлените права по ал. 4 отговарят на критериите за данъчен дълготраен нематериален актив, разходите за придобиването им по ал. 4 не се признават за данъчни цели и сумите се завеждат в данъчния амортизационен план. Данъчната им амортизируема стойност се определя по общия ред на закона.

(6) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи, произтичащи от получени парични средства в мястото на стопанска дейност от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, с изключение на:

1. финансовите институции, за които набирането на парични средства и предоставянето на кредити е основна дейност, или

2. случаите, когато паричните средства са предоставени от трето лице като лихвоносен заем за целите на мястото на стопанска дейност и се използват изключително в дейността на мястото на стопанска дейност; в този случай счетоводно начислените разходи в размер на дължимите лихвени плащания към третото лице се признават за данъчни цели и при спазване на другите разпоредби на този закон.

Третиране на активите при трансфер от или към друга част на предприятието

Чл. 157. (1) Активите, предоставени на мястото на стопанската дейност в страната от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, които са свързани с дейността на мястото на стопанската дейност, извън случаите по чл. 156, ал. 1, се оценяват за данъчни цели по действително понесените разходи (себестойност) от трансфериращата ги част на предприятието. Данъчните амортизируеми активи по изречение първо, които се използват в дейността на мястото на стопанска дейност за период не по-малък от две години, се завеждат в данъчния амортизационен план на мястото на стопанска дейност по общия ред на закона.

(2) Когато данъчните амортизируеми активи по ал. 1 се предоставят за временно ползване за срок до две години, на мястото на стопанска дейност в страната за данъчни цели се признават счетоводно начислените разходи в размер на начислените от трансфериращата част на предприятието амортизации за тези активи. Начислените разходи не могат да превишават годишната данъчна амортизация, която би била начислена, ако бяха използвани максимално допустимите по чл. 55 годишни данъчни амортизационни норми.

(3) За данъчни цели към момента на трансфера на активи, произведени или придобити от мястото на стопанска дейност в страната, към друга част на предприятието, разположена извън страната, трансферираните активи се смятат за реализирани по пазарни цени и се отписват.

(4) В случаите по ал. 3 при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат на мястото на стопанската дейност се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на актива и счетоводната му стойност към датата на трансфера. Свързаните с актива данъчни временни разлики се признават по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

(5) Алинеи 3 и 4 не се прилагат, когато в резултат на трансфера на активите възникват счетоводни приходи (печалби) или разходи (загуби). В тези случаи се прилага общият ред на закона.

Глава двадесет и първа. ДАНЪЧНО РЕГУЛИРАНЕ ПРИ ПРЕКРАТЯВАНЕ С ЛИКВИДАЦИЯ ИЛИ С ОБЯВЯВАНЕ В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ И ПРИ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ЛИКВИДАЦИОНЕН ДЯЛ

Раздел I. Общи положения

Общи положения

Чл. 158. При прекратяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност за периода до заличаването му данъчно задълженото лице изпълнява задълженията си

по общия ред на този закон и при спазване изискванията на тази глава, като включително подава следващите се финансови отчети, които се изготвят и представят съгласно счетоводното законодателство.

Раздел II.

Корпоративен данък при прекратяване

Определяне на данъка при прекратяване

Чл. 159. (1) Към датата на вписването в търговския регистър на прекратяването се дължи корпоративен данък.

(2) Корпоративният данък по ал. 1 се определя на базата на данъчната печалба за периода от началото на годината до датата на вписване на прекратяването.

(3) При определянето на данъка се приспадат внесените авансови вноски от началото на годината до датата на вписване на прекратяването.

Внасяне на данъка при прекратяване

Чл. 160. (1) Дължимият корпоративен данък по чл. 159 се внася в 30-дневен срок от датата на вписване на прекратяването.

(2) Внесеният корпоративен данък при прекратяването се приспада от дължимия годишен корпоративен данък за годината на прекратяването или от дължимия корпоративен данък за последния данъчен период, когато датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, съответно датата на заличаването при несъстоятелността, е в една и съща година с датата на прекратяването.

(3) Когато датата на прекратяване и датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, съответно датата на заличаването при несъстоятелността, са в различни години, с годишната данъчна декларация за годината на прекратяването се подават финансовият отчет, съставен към датата на прекратяването, и финансовият отчет, съставен към 31 декември на годината на прекратяване на данъчно задълженото лице.

Раздел III.

Корпоративен данък за последния данъчен период

Последен данъчен период

Чл. 161. (1) Последният данъчен период на данъчно задължено лице, прекратено с ликвидация, обхваща времето от 1 януари на годината, в която е подадено искането за заличаване по чл. 273, ал. 1 от Търговския закон, до датата на подаването му.

(2) Последният данъчен период на данъчно задължено лице, прекратено с обявяване в несъстоятелност, обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено заличаването, до датата на заличаването.

(3) Последният данъчен период на място на стопанска дейност на чуждестранно лице обхваща времето от 1 януари на годината, в която е прекратена дейността му, до датата на прекратяването ѝ.

(4) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Последният данъчен период на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено прекратяването, до датата на прекратяването.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Данъчно задължено лице се облага с корпоративен данък за данъчната печалба, реализирана през последния данъчен период по общия ред на закона. Дължимият корпоративен данък е окончателен.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) За данъчни цели произведените или придобитите от мястото на стопанска дейност в страната активи към датата на прекратяване се смятат за реализирани по пазарни цени и се отписват. При определяне на данъчния финансов резултат за последния данъчен период на мястото на стопанска дейност счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на активите по изречение първо и счетоводната им стойност към датата на преобразуването. Свързаните с актива данъчни временни разлики се признават през последния данъчен период по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

Деклариране на данъка за последния данъчен период

Чл. 162. (1) Данъчната декларация за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 1, се подава на датата на подаване на искането за заличаване заедно с копие от него.

(2) Данъчната декларация за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 2, се подава от лицето, изпълнявало длъжността синдик, в 30-дневен срок от датата на заличаване на данъчно задълженото лице заедно с копие от съдебното решение за заличаването.

(3) Данъчната декларация за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 3, се подава на датата на прекратяване на дейността.

(4) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Данъчната декларация за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 4, се подава на датата на прекратяването.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Когато датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, съответно датата на заличаването при несъстоятелността или прекратяването на дейността на място на стопанска дейност, е преди 31 март и годишната данъчна декларация за предходната година не е подадена, данъчно задълженото лице или лицето, изпълнявало длъжността синдик, подава тази декларация в сроковете по ал. 1, 2 и 3.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Когато датата на прекратяването и датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, съответно датата на заличаването при несъстоятелността, са в една и съща година, с данъчната декларация по ал. 1 и 2 се подават финансовият отчет, съставен към датата на прекратяването, и финансовият отчет, съставен към датата на подаване на искането за заличаване, съответно датата на заличаването.

Внасяне на данъка за последния данъчен период

Чл. 163. (1) Дължимият корпоративен данък за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 1, се внася до датата на подаване на искането за заличаване на данъчно задълженото лице. Данъкът е окончателен.

(2) В случаите по чл. 161, ал. 2 дължимият корпоративен данък за последния данъчен период се внася до датата на заличаването.

(3) В случаите по чл. 161, ал. 3 дължимият корпоративен данък за последния данъчен период се внася до датата на прекратяване на дейността. Данъкът е окончателен.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) В случаите по чл. 161, ал. 4 дължимият корпоративен данък за последния данъчен период се внася до датата на прекратяване. Данъкът е окончателен.

(5) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Когато датата на подаване на искането за заличаване при ликвидация, датата на заличаването при несъстоятелността, датата на прекратяването на дейността на място на стопанска дейност или датата на прекратяването на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса е преди 31 март и корпоративният данък за предходната година не е внесен, данъчно задълженото лице внася корпоративния данък за предходната година в сроковете по ал. 1 - 4.

Данъчно третиране при продължаване на дейност след датата на подаване на искане за заличаване от данъчно задължено лице, прекратено с ликвидация

Чл. 164. (1) Данъчно задълженото лице, прекратено с ликвидация, което продължи дейността си след подаване на искането за заличаване, изпълнява задълженията си по общия ред на закона за периода от датата на подаване на искането за заличаване до датата на заличаването, като включително декларира и внася дължимия корпоративен данък. Ликвидаторът отговаря солидарно с данъчно задълженото лице за данъчните му задължения, възникнали във връзка с продължаването на дейността.

(2) Последният период за данъчни цели в случаите по ал. 1 обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено заличаването, до датата на заличаването или времето от датата на подаване на искането за заличаване до датата на заличаването, когато тези две дати са в една и съща година.

(3) Данъчно задълженото лице се облага с корпоративен данък за данъчната печалба, реализирана през последния данъчен период по ал. 2 по общия ред на закона. Данъкът е окончателен.

(4) Данъчната декларация за последния период за данъчни цели в случаите по ал. 1 се подава от лицето, изпълнявало длъжността ликвидатор, в 30-дневен срок от датата на заличаването на данъчно задълженото лице заедно с копие от съдебното решение за заличаването. Когато датата на заличаването е преди 31 март и годишната данъчна декларация за предходната година не е подадена, лицето, изпълнявало длъжността ликвидатор, подава тази декларация в срока по изречение първо.

(5) Дължимият корпоративен данък за последния период за данъчни цели в случаите по ал. 1 се внася до датата на заличаването. Когато датата на заличаването е преди 31 март и корпоративният данък за предходната година не е внесен, данъчно задълженото лице внася корпоративния данък за предходната година в срока по изречение първо.

Данъчно третиране при разпределение на ликвидационен дял или дивидент (Загл. доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.)

Чл. 165. (1) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Разпределеният като ликвидационен дял или дивидент активи към момента на разпределението за данъчни цели се смятат за реализирани от данъчно задълженото лице по пазарни цени и се отписват.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) В случаите по ал. 1 при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на активите и счетоводната им стойност към датата на разпределението на ликвидационния дял или дивидента. Свързаните с активите данъчни временни разлики се признават по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Счетоводните приходи и разходи, отчетени във връзка с разпределението на ликвидационния дял или дивидента под формата на активи, не се признават за данъчни цели.

Глава двадесет и втора. НАМАЛЯВАНЕ, ПРЕОТСТЪПВАНЕ И ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ОБЛАГАНЕ С КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК

Раздел I. Общи разпоредби

Понятие за преотстъпване

Чл. 166. Преотстъпване на корпоративен данък е правото на данъчно задължено лице да не внася в републиканския бюджет определените по реда на този закон суми за корпоративен данък, които остават в патримониума на данъчно задълженото лице и се разходват за цели, определени със закон.

Общо изискване за преотстъпване или намаляване на корпоративен данък

Чл. 167. (1) По реда на тази глава се преотстъпва или намалява корпоративният данък, съответно се намалява счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, при условие че към 31 декември на съответната година данъчно задълженото лице няма:

1. подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, и
2. задължения за санкции по влезли в сила наказателни постановления, свързани с нарушаване на нормативните актове относно публичните задължения, и
3. лихви, свързани с невнасянето в срок на задълженията по т. 1 и 2.

(2) Изпълнението на изискването по ал. 1 се удостоверява от данъчно задълженото лице в годишната данъчна декларация.

Счетоводно отчитане на преотстъпен и намален корпоративен данък

Чл. 168. (1) Преотстъпеният корпоративен данък и намалението на корпоративния данък по реда на тази глава се отчитат в собствения капитал.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.)

Признаване на част от неразпределяемите приходи или разходи

Чл. 169. (1) Частта от неразпределяемите приходи или разходи, съответстваща на дейностите, за които се ползва преотстъпването на корпоративния данък, се определя, като общият размер на неразпределяемите приходи или разходи се

умножи по съотношението между нетните приходи от продажби от дейностите, за които се ползва преотстъпването, и всички нетни приходи от продажби.

(2) Неразпределяемите суми, с които се преобразува счетоводният финансов резултат, когато не могат да се отнесат само към определена дейност и са свързани с осъществяването на дейност, за която се ползва преотстъпване, се разпределят за дейността, за която се преотстъпва корпоративният данък, като определянето на данъчния финансов резултат за тази дейност се извършва на базата на съотношението по ал. 1.

Деклариране на преотстъпен или намален корпоративен данък

Чл. 170. Когато на данъчно задължено лице се преотстъпва или намалява корпоративен данък на различни основания по реда на тази глава, в годишната данъчна декларация лицето задължително декларира поредността, в която е ползвало различните основания за преотстъпване или намаляване на корпоративния данък.

Преотстъпване на допълнително установен корпоративен данък

Чл. 171. (1) Данъчно задължено лице, на което е преотстъпен корпоративен данък в минала година, има право на преотстъпване и за допълнително установения недеklarиран корпоративен данък за съответната минала година, при условие че изпълни всички изисквания, предвидени в тази глава за съответното преотстъпване на корпоративен данък.

(2) Срокът за изпълнението на тези изисквания започва да тече от датата на установяване на допълнителния корпоративен данък.

Преустановяване на правото на преотстъпване

Чл. 172. (1) Правото на намаляване или преотстъпване по реда на тази глава се преустановява при преобразуване на данъчно задължено лице, с изключение на преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон, както и при прехвърляне на предприятие по чл. 15 от Търговския закон.

(2) Алинея 1 се прилага и при преустройство на кооперативни организации.

Неизпълнение на изисквания

Чл. 173. (1) Когато не са изпълнени изискванията на тази глава за последващо използване (разходване) на преотстъпен корпоративен данък, последният се дължи по общия ред на закона за годината, за която е възникнал.

(2) Алинея 1 не се прилага, когато в случаите на преобразуване приемащите или новоучредените дружества изпълнят задълженията на преобразуващите се дружества при спазване на условията и реда на тази глава, отнасящи се до преобразуващите се дружества. В случаите по изречение първо приемащите или новоучредените дружества са солидарно отговорни за преотстъпения корпоративен данък на преобразуващите се дружества.

(3) Алинея 2 се прилага и при преустройство на кооперативни организации.

Раздел II.

Освобождаване от облагане с корпоративен данък

Колективни инвестиционни схеми и инвестиционни дружества от затворен тип

Чл. 174. Колективните инвестиционни схеми, които са допуснати за публично предлагане в Република България, и лицензираните инвестиционни дружества от затворен тип по Закона за публичното предлагане на ценни книжа не се облагат с корпоративен данък.

Дружества със специална инвестиционна цел

Чл. 175. Дружествата със специална инвестиционна цел по Закона за дружествата със специална инвестиционна цел не се облагат с корпоративен данък.

Български червен кръст

Чл. 176. Българският червен кръст не се облага с корпоративен данък.

Раздел III. Общи данъчни облекчения

Данъчно стимулиране при наемане на безработни лица

Чл. 177. (1) Данъчно задължено лице има право да намали счетоводния си финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, когато е наело лице по трудово правоотношение за не по-малко от 12 последователни месеца и към момента на наемането му то е:

1. регистрирано като безработно за повече от една година, или
2. регистрирано безработно лице на възраст над 50 години, или
3. безработно лице с намалена работоспособност.

(2) Намалението се извършва с изплатените суми за трудово възнаграждение и внесените за сметка на работодателя вноски за фондовете на държавното обществено осигуряване и Националната здравноосигурителна каса за първите 12 месеца от наемането. Намалението се извършва еднократно в годината, през която изтича 12-месечният период.

(3) Намаление не се извършва за сумите, получени по Закона за насърчаване на заетостта.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Предприятия, наемащи хора с увреждания

Чл. 178. (1) Корпоративният данък се преотстъпва изцяло на юридическите лица - специализирани предприятия или кооперации по смисъла на Закона за интеграция на хората с увреждания, които към 31 декември на съответната година са членове на национално представителните организации на и за хора с увреждания и в които най-малко:

1. двадесет на сто от общия брой на персонала са незрящи и слабо виждащи хора, или
2. тридесет на сто от общия брой на персонала са хора с увреден слух, или
3. петдесет на сто от общия брой на персонала са хора с други увреждания.

(2) Корпоративният данък на юридическите лица по ал. 1 се преотстъпва пропорционално на броя на хората с увреждания или трудоустроените лица към общия брой на персонала, когато не са изпълнени изискванията по ал. 1 за броя на наетите лица.

(3) Преотстъпването е допустимо, когато преотстъпеният данък се разходва изцяло за интеграция на хората с увреждания или за поддържане и разкриване на работни места за трудоустроени лица в следващите две години след годината, за която се ползва преотстъпването. Планирането, разходването и отчитането на средствата се извършват с наредби на националните организации на и за хора с увреждания съгласувано с министъра на финансите.

Земеделски производители

Чл. 179. (Отм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.)

Ръководство на въздушното движение

Чл. 180. (Отм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.)

Социални и здравноосигурителни фондове

Чл. 181. (1) Корпоративният данък се преотстъпва в размер 50 на сто на създадените със закон социални и здравноосигурителни фондове за стопанската им дейност, която е пряко свързана със или е помощна за осъществяване на основната им дейност.

(2) Преотстъпването е допустимо, когато преотстъпеният данък се инвестира в основната дейност в срок до края на годината, следваща годината, за която се ползва преотстъпването.

Раздел IV.

Минимална или регионална държавна помощ под формата на данъчни облекчения (Загл. изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.)

Данъчно задължени лица, които не могат да ползват данъчни облекчения

Чл. 182. (1) (Предишен текст на чл. 182, изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, не се прилага по отношение на данъчно задължени лица, които:

1. извършват дейност в отраслите въгледобив, стоманодобив, корабостроене, производство на синтетични влакна, рибовъдство, както и производство на селскостопански продукти, посочени в Приложение 1 на Договора за създаване на Европейската общност, за съответната дейност, или
2. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) са в производство по ликвидация или в производство по оздравяване, или
3. се определят като предприятия в затруднение.

(2) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, не се прилага по отношение на:

1. данъчно задължени лица, осъществяващи дейност в сектор рибарство и аквакултури съгласно Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета относно общата организация на пазарите на рибни продукти и продукти от аквакултури;
2. данъчно задължени лица, осъществяващи дейност по първично производство на селскостопански продукти, посочени в Приложение I към Договора за създаване на Европейската общност;

3. данъчно задължени лица, осъществяващи дейност по преработка и реализация на селскостопански продукти, посочени в Приложение I към Договора за създаване на Европейската общност;

4. данъчно задължени лица, осъществяващи дейност в отрасъл въгледобив съгласно Регламент (ЕО) № 1407/2002 на Съвета относно държавните помощи за въгледобивната промишленост;

5. предприятия в затруднение;

6. инвестирането в товарни автомобили, когато те се предоставят на данъчно задължено лице, осъществяващо шосейни превози на товари за други лица, или се предоставят срещу възнаграждение;

7. инвестирането в активи, използвани в дейности, свързани с износ за трети страни или държави членки.

(3) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, не може да се ползва и от данъчно задължено лице, за което възникне някое от условията по ал. 1 през периода на извършване на съответната първоначална инвестиция.

(4) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, не може да се ползва и от данъчно задължено лице, за което възникне условие по ал. 2 през периода на инвестиране.

(5) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски производители, не се прилага по отношение на предприятия в затруднение.

Общини с безработица, по-висока от средната за страната

Чл. 183. (1) Общините с безработица с или над 35 на сто по-висока от средната за страната се определят ежегодно със заповед на министъра на финансите по предложение на министъра на труда и социалната политика, която се обнародва в "Държавен вестник".

(2) (Отм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.)

(3) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Община, чийто административен център е център и на друга община, се включва в списъка по ал. 1 въз основа на среднопретегленото ниво на безработица в съответните общини, определено на база на броя на икономически активното население в тях.

Данъчно облекчение за извършване на производствена дейност в общини с безработица, по-висока от средната за страната

Чл. 184. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) Корпоративният данък се преотстъпва в размер до 100 на сто на данъчно задължени лица за данъчната им печалба от извършваната производствена дейност, включително производство на ишлема, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. данъчно задълженото лице извършва производствена дейност единствено в общини, в които за предходната година преди текущата има безработица с или над 35 на сто по-висока от средната за страната за същия период;

2. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) изпълнени са условията по:

а) член 188 - в случаите на минимална помощ, или

б) член 189 - в случаите на държавна помощ за регионално развитие.

Специфични случаи на преотстъпване

Чл. 185. (1) Когато в резултат на увеличената трудова заетост общината отпадне от обхвата на общините по чл. 183, лицето, придобило право на преотстъпване на корпоративен данък, запазва това право през следващите 5 последователни години, считано от годината, през която районът отпадне от списъка, при спазване на останалите условия за преотстъпване.

(2) Когато данъчно задължено лице е отговаряло на условията по чл. 184, т. 1 в предходната година преди общината да отпадне от обхвата на общините по чл. 183, но не е осъществявало производствена дейност през този период поради извършването на подготвителни работи и производствената дейност започне през следваща година, правото на преотстъпване на данъка възниква от годината на започване на производствената дейност и се запазва през следващите 4 последователни години при спазване на останалите условия за преотстъпване.

Инвестиционен данъчен кредит

Чл. 186. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.)

Данъчно облекчение за кооперации

Чл. 187. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.)

Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ (Загл. изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.)

Чл. 188. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, е налице, когато сумата на получените минимални помощи от данъчно задълженото лице през последните три години, включително текущата, независимо от тяхната форма или източник на придобиването им, не превишава левовата равностойност на 200 000 евро, а за данъчно задължените лица в сектор шосеен транспорт - левовата равностойност на 100 000 евро, определени по официалния валутен курс на лева към еврото. Тези прагове се прилагат независимо от това дали помощта се финансира изцяло или частично с ресурси на Европейския съюз. В сумата на получените минимални помощи се включва и намаленият или преотстъпеният корпоративен данък на данъчно задълженото лице за последните три години, включително корпоративният данък, който подлежи на намаление или преотстъпване за текущата година. В сумата на получените минимални помощи не се включва преотстъпеният корпоративен данък, за който са изпълнени условията на чл. 189.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Преотстъпеният данък по чл. 184 трябва да се инвестира в дълготрайни материални или нематериални активи съгласно счетоводното законодателство в срок до 4 години от началото на годината, за която е преотстъпен данъкът.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Преотстъпеният данък, инвестиран в активите по ал. 2, се натрупва с друга държавна помощ, одобрена с решение на Европейската комисия или получила разрешение по чл. 9 от Закона за държавните помощи за тези активи, до максимално допустимия интензитет на помощта, определен с Карта на националната регионална държавна помощ (ОВ, бр. С 73 от 30 март 2007 г.).

(4) Данъчно задълженото лице декларира размера на получените минимални помощи, независимо от тяхната форма и източник, за последните три години,

включително текущата, в годишната данъчна декларация за годината, за която се преотстъпва корпоративният данък.

Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие (Загл. изм.- ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.)

Чл. 189. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) (1) Данъчно задължените лица трябва да изпълнят следните условия за предоставяне на държавна помощ за регионално развитие:

1. преотстъпеният корпоративен данък трябва да се инвестира в материални и нематериални активи, които са част от проект за първоначална инвестиция;

2. първоначалната инвестиция трябва да бъде извършена в срок до 4 години от началото на годината, за която е преотстъпен данъкът;

3. първоначалната инвестиция трябва да бъде извършена в общини, в които за годината на преотстъпване има безработица със или над 35 на сто по-висока от средната за страната за същия период;

4. дейността, свързана с първоначалната инвестиция, трябва да продължи да се осъществява в съответната община за период от поне 5 години след годината на завършване на първоначалната инвестиция; това обстоятелство се декларира всяка година до изтичане на 5-годишния срок с годишните данъчни декларации;

5. поне 25 на сто от стойността на материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да е финансирана със собствени или привлечени средства от данъчно задълженото лице; не се смятат за собствени или привлечени средства преотстъпеният корпоративен данък, както и други средства, в които има какъвто и да е елемент на държавна помощ;

6. материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са придобити при пазарни условия, съответстващи на такива при несвързани лица; нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са амортизируеми активи;

7. стойността на приемливите разходи за нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция, не трябва да превишава 50 на сто от сумата на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция;

8. нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да се ползват единствено в дейността на данъчно задълженото лице и да са включени в активите му за период от поне 5 години;

9. преотстъпеният данък не трябва да превишава 50 на сто от настоящата стойност на материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, определена към 31 декември на годината на преотстъпване; лихвеният процент за целите на определяне на настоящата стойност на първоначалната инвестиция е референтният лихвен процент за годината на преотстъпване, определен от Европейската комисия;

10. прогнозният размер на първоначалната инвестиция и периодът на нейното изпълнение се декларират с годишната данъчна декларация за годината, за която се преотстъпва корпоративният данък.

(2) Преотстъпеният корпоративен данък се натрупва с друга държавна помощ, одобрена с решение на Европейската комисия или получила разрешение по чл. 9 от Закона за държавните помощи за същата първоначална инвестиция, до максимално допустимия интензитет на помощта, определен с Карта на националната регионална държавна помощ.

(3) В случаите, когато данъчно облекчение е предоставено за голям инвестиционен проект, който е получил помощ от всички източници, чиято обща стойност превишава левовата равностойност на 37,5 млн. евро, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, данъчното облекчение може да бъде ползвано за съответната година само ако:

1. данъчно задълженото лице е уведомило органа по приходите за проекта най-късно преди започване на изпълнението му;

2. е получено положително решение от Европейската комисия вследствие на уведомление, направено по реда на чл. 88, ал. 3 от Договора за създаване на Европейската общност. Министърът на финансите уведомява Европейската комисия по реда и процедурите, установени в Закона за държавните помощи. Данъчно задълженото лице е длъжно да предостави на министъра на финансите необходимата информация за изпращане на уведомление до Европейската комисия.

(4) Когато за голям инвестиционен проект не трябва да се прилага ал. 3, данъчното облекчение може да бъде ползвано само ако е спазен коригираният таван за регионална помощ за големи инвестиционни проекти, както е определен в Решението на Европейската комисия за одобряване на Карта на националната регионална държавна помощ.

(5) За целите на ал. 3 стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата на уведомяване на Европейската комисия по реда на чл. 88, ал. 3 от Договора за създаване на Европейската общност. За целите на ал. 4 стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата, на която започва изпълнението на проекта.

Данъчно облекчение за извършвана дейност в селското стопанство, преработвателната промишленост, производството, високите технологии и инфраструктурата

Чл. 189а. (*) (Нов - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., отм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.)

Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски производители (Ново загл. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.)

Чл. 189б. (Нов - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) (1) Корпоративният данък се преотстъпва в размер до 60 на сто на данъчно задължени лица, регистрирани като земеделски производители, за данъчната им печалба от дейност по производство на непреработена растителна и животинска продукция.

(2) Корпоративният данък се преотстъпва, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. преотстъпеният данък се инвестира в нови сгради и нова земеделска техника, необходими за извършване на посочената в ал. 1 дейност, в срок до края на годината, следваща годината, за която се ползва преотстъпването;

2. активите по т. 1 са придобити при пазарни условия, съответстващи на такива при несвързани лица;

3. дейността по ал. 1 трябва да продължи да се осъществява за период от поне три години след годината на преотстъпване; това обстоятелство се декларира всяка година до изтичане на тригодишния срок с годишните данъчни декларации;

4. преотстъпеният данък не трябва да превишава 50 на сто от стойността на активите по т. 1;

5. (нова - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 08.03.2011 г.) активите по т. 1 не заместват съществуващи активи;

6. (нова - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 08.03.2011 г.) за активите по т. 1 земеделският производител не е получател (бенефициент) по някоя от следните помощи:

а) помощ по смисъла на чл. 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

б) минимална помощ по смисъла на Регламент (ЕО) № 1535/2007 на Комисията от 20 декември 2007 г. за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за създаване на Европейската общност към помощите de minimis в сектора на производството на селскостопански продукти (ОВ, L 337/35 от 21 декември 2007 г.);

в) финансова помощ по Програмата за развитие на селските райони;

г) всяка друга публична финансова помощ от националния бюджет и/или от бюджета на Европейския съюз.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 08.03.2011 г.)

(4) (Отм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 08.03.2011 г.)

Ограничения при ползване на данъчни облекчения (Загл. изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.)

Чл. 190. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) (1) Данъчно задължено лице не може да ползва повече от едно данъчно облекчение по този раздел през една и съща година.

(2) Активите, в които е инвестиран преотстъпен данък съгласно чл. 188, ал. 2, се изключват от обхвата на първоначална инвестиция.

Раздел V.

Данъчни облекчения, отговарящи на изискванията за допустима държавна помощ за заетост (Отм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Данъчно задължени лица, които не могат да ползват данъчното облекчение

Чл. 191. (Отм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Данъчно облекчение за насърчаване на заетостта

Чл. 192. (Отм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Общи условия

Чл. 193. (Отм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Част трета.

ДАНЪК, УДЪРЖАН ПРИ ИЗТОЧНИКА

Глава двадесет и трета. ОБЕКТИ НА ОБЛАГАНЕ

Данък, удържан при доходи от дивиденди и ликвидационни дялове

Чл. 194. (1) С данък при източника се облагат дивидентите и ликвидационните дялове, разпределени (персонифицирани) от местни юридически лица в полза на:

1. чуждестранни юридически лица, с изключение на случаите, когато дивидентите се реализират от чуждестранно юридическо лице чрез място на стопанска дейност в страната;

2. местни юридически лица, които не са търговци, включително на общини.

(2) Данъкът по ал. 1 е окончателен и се удържа от местните юридически лица, разпределящи дивиденди или ликвидационни дялове.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато дивидентите и ликвидационните дялове са разпределени в полза на:

1. местно юридическо лице, което участва в капитала на дружество като представител на държавата;

2. договорен фонд;

3. (нова - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) чуждестранно юридическо лице, което е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, с изключение на случаите на скрито разпределение на печалба.

Данък, удържан при доходи на чуждестранни лица

Чл. 195. (1) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Доходите от източник в страната, посочени в чл. 12, ал. 2, 3, 5 и 8, на чуждестранни юридически лица, когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност в страната и доходите от източник в страната, посочени в чл. 12, ал. 9, на чуждестранни юридически лица, установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим, когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност в страната, подлежат на облагане с данък при източника, който е окончателен.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Данъкът по ал. 1 се удържа от местните юридически лица, едноличните търговци или местата на стопанска дейност в страната, които начисляват доходите на чуждестранните юридически лица, с изключение на доходите по чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Когато плащецът на дохода не е данъчно задължено лице по чл. 2 и за доходите по чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2, данъкът се удържа от получателя на дохода.

(4) Алинеи 1 и 2 се прилагат и когато чуждестранно лице чрез място на стопанска дейност в страната начислява посочените доходи на други части на предприятието си, разположени извън страната, с изключение на случаите, когато счетоводни разходи не се признават за данъчни цели или счетоводни разходи или активи, отчетени по действително понесените разходи (себестойност), се признават за данъчни цели на място на стопанска дейност.

(5) Авансовите плащания във връзка с доходите по ал. 1 не подлежат на облагане с данък при източника.

Финансови инструменти, допуснати до търговия на регулиран пазар (Загл. изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Чл. 196. (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Не се облагат с данък при източника доходите от разпореждане с финансови инструменти по смисъла на § 1, т. 21 от допълнителните разпоредби.

Глава двадесет и четвърта. ДАНЪЧНА ОСНОВА

Данъчна основа за данъка, удържан при източника за доходите от дивиденди

Чл. 197. Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите от дивиденди, е брутният размер на разпределените дивиденди.

Данъчна основа за данъка, удържан при източника за доходите от ликвидационни дялове

Чл. 198. Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите от ликвидационни дялове, е разликата между пазарната цена на подлежащото на получаване от съответния акционер или съдружник и документално доказаната цена на придобиване на акциите или дяловете му.

Данъчна основа за данъка, удържан при източника за доходите на чуждестранни лица

Чл. 199. (1) Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите по чл. 195, ал. 1, е брутният размер на тези доходи, с изключение на случаите по ал. 3 и 4.

(2) Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите от лихви на чуждестранни юридически лица по договори за финансов лизинг в случаите, когато в договора не е определен размерът ѝ, се определя на базата на пазарната лихва.

(3) Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите на чуждестранни лица от разпоредителни действия с финансови активи, е положителната разлика между продажната им цена и тяхната документално доказана цена на придобиване.

(4) Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите на чуждестранните лица от разпореждане с недвижимо имущество, е положителната разлика между продажната цена и документално доказаната цена на придобиване на недвижимото имущество.

(5) Продажната цена за целите на ал. 3 и 4 представлява насрещната престация по сделката, включително възнаграждението, различно от пари, което се оценява по пазарни цени към датата на начисляване на дохода.

(6) При прекратяване на договор за финансов лизинг преди изтичане на срока му и без да се прехвърли правото на собственост върху съответните активи - предмет на договора, неподлежащите на връщане лизингови вноски се смятат за доход от ползване на имущество, придобит от чуждестранното юридическо лице към момента на прекратяването. Внесеният данък при източника за дохода от лихви до момента на прекратяване на лизинговия договор се приспада от дължимия данък при източника за дохода от ползване на имуществото.

Глава двадесет и пета. ДАНЪЧНИ СТАВКИ

Данъчни ставки

Чл. 200. (1) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Данъчната ставка на данъка върху доходите по чл. 194 е 5 на сто.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Данъчната ставка на данъка върху доходите по чл. 195 е 10 на сто с изключение на случаите по чл. 200а.

Данъчна ставка на данъка върху доходи от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения

Чл. 200а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) (1) Данъчната ставка на данъка върху доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения е 5 на сто, когато едновременно са изпълнени следните условия:

1. притежател на дохода е чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, или място на стопанска дейност в държава - членка на Европейския съюз, на чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз;

2. местното юридическо лице - платец на дохода, или лицето, чието място на стопанска дейност в Република България е платец на дохода, е свързано лице с чуждестранното юридическо лице - притежател на дохода, или с лицето, чието място на стопанска дейност е притежател на дохода.

(2) Когато доход, подлежащ на облагане с данъчната ставка по ал. 1, е обложен с по-висока данъчна ставка, притежателят на дохода има право да поиска възстановяване на данък. Възстановяването се извършва по реда и в сроковете на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, но не по-късно от една година от подаване на искането за възстановяване.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат за:

1. доходи, които представляват разпределение на печалба или възстановяване на капитал;

2. доходи от вземания за дълг, които дават право на участие в печалбите на длъжника;

3. доходи от вземания за дълг, които дават право на кредитора да замени своето право на лихва за право на участие в печалбите на длъжника;

4. доходи от вземания за дълг, при които няма клауза за връщане на главницата или връщането е след повече от 50 години от датата на емитирането на дълга;

5. доходи, представляващи непризнати за данъчни цели разходи на място на стопанска дейност в Република България, с изключение на тези по чл. 43;

6. доходи, начислени от чуждестранно юридическо лице от държава, която не е държава - членка на Европейския съюз, чрез място на стопанска дейност в Република България;

7. доходи от сделки, на които основният мотив или един от основните мотиви е отклонение или избягване от данъчно облагане.

(4) За целите на този член:

1. чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, е всяко чуждестранно юридическо лице, за което едновременно са изпълнени следните условия:

а) правната форма на чуждестранното юридическо лице е в съответствие с приложение № 5;

б) чуждестранното юридическо лице е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се смята за местно лице за данъчни цели в друга държава извън Европейския съюз;

в) чуждестранното юридическо лице се облага с някой от данъците по приложение № 6, без право на освобождаване от облагане, или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци;

2. едно лице е свързано лице с второ лице, ако е изпълнено поне едно от следните условия към момента на начисляване на дохода:

а) първото лице е притежавало непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на второто лице;

б) второто лице е притежавало непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на първото лице;

в) трето лице, което е местно юридическо лице или чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, е притежавало непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала и на първото, и на второто лице;

3. чуждестранно юридическо лице е притежател на дохода, когато получава този доход в своя полза, а не като посредник или агент на друго лице;

4. място на стопанска дейност е притежател на дохода, когато едновременно са изпълнени следните условия:

а) вземането за дълг, правото или използването на информация, по отношение на които възникват лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, са ефективно свързани с това място на стопанска дейност;

б) лихвите или авторските и лицензионните възнаграждения представляват доход, по отношение на който мястото на стопанска дейност се облага в държавата - членка на Европейския съюз, в която се намира, с някой от данъците, посочени в приложение № 6, или в Белгия - с "impot des non-residents/belasting der niet-verblijfhouders", или в Испания - с "Impuesto sobre la Renta de no Residentes", или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци.

Глава двадесет и шеста. ДЕКЛАРИРАНЕ НА ДАНЪКА

Деклариране на данъка. Удостоверение за удържан данък върху доходи на чуждестранни лица

Чл. 201. (1) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Лицата, удържали и внесли данъка при източника по чл. 194 и 195, и лицата, начислили дохода по чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2, декларират това обстоятелство пред териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е регистриран или подлежи на регистрация платецът на дохода, чрез декларация по образец. Декларацията се подава за всяко тримесечие в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е внесен данъкът.

(2) Когато платецът на дохода не подлежи на регистрация, данъчната декларация се подава в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - София.

(3) В случаите, когато платецът на дохода е лице, което не е задължено да удържа и внася данък, декларацията се подава от получателя на дохода в срок до

подаване на искането за издаване на удостоверение по ал. 4, но не по-късно от срока по ал. 1.

(4) По искане на заинтересованото лице за внесения по реда на този закон данък върху доходи на чуждестранни юридически лица се издава удостоверение по образец. Удостоверението се издава от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където подлежи на внасяне данъкът.

Глава двадесет и седма. ВНАСЯНЕ НА ДАНЪКА

Внасяне на данъка

Чл. 202. (1) Платците на доходи, удържащи данъка при източника по чл. 194, са длъжни да внесат дължимите данъци, както следва:

1. в тримесечен срок от началото на месеца, следващ месеца, през който е взето решението за разпределяне на дивиденди или ликвидационни дялове - в случаите, когато притежателят на дохода е местно лице на държава, с която Република България има влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане;

2. в срок до края на месеца, следващ месеца, през който е взето решението за разпределяне на дивиденди или ликвидационни дялове - за всички останали случаи.

(2) Платците на доходи, удържащи данъка при източника по чл. 195, са длъжни да внесат дължимите данъци, както следва:

1. в тримесечен срок от началото на месеца, следващ месеца на начисляване на дохода - в случаите, когато притежателят на дохода е местно лице на държава, с която Република България има влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане;

2. в срок до края на месеца, следващ месеца на начисляване на дохода - за всички останали случаи.

(3) Дължимият данък по ал. 1 и 2 се внася в съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията или където подлежи на регистрацията платецът на дохода.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Когато платецът на дохода по ал. 2 не е данъчно задължено лице и за доходите по чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2, данъкът се внася от получателя на дохода в срока по ал. 2, като доходът се смята за начислен от датата на получаването му от чуждестранното юридическо лице. Дължимият данък се внася в съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията или където подлежи на регистрацията платецът на дохода. Когато платецът на дохода не подлежи на регистрацията, данъкът се внася в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - София.

(5) Надвнесен данък се възстановява от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, в която подлежи на внасяне данъкът.

Преизчисляване на данък при източника (Ново загл. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.)

Чл. 202а. (Нов - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) (1) Чуждестранно юридическо лице, което е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, има право да избере да преизчисли данъка при източника за доходите по чл. 12, ал. 2, 3, 5 и 8. Когато чуждестранното лице избере

да преизчисли данъка при източника, преизчислението се извършва за всички реализирани от него доходи по чл. 12, ал. 2, 3, 5 и 8 през годината.

(2) Когато чуждестранното лице избере да преизчисли данъка при източника за реализираните от него доходи, преизчисленият данък е равен на корпоративния данък, който би бил дължим за тези доходи, ако те са реализирани от местно юридическо лице. Когато чуждестранното лице е извършило разходи, свързани с доходите по изречение първо, за които би бил дължим данък върху разходите, ако те бяха извършени от местно юридическо лице, с този данък се увеличава сумата на преизчисления данък.

(3) Когато размерът на внесения данък при източника по чл. 195, ал. 1 превишава размера на преизчисления данък по ал. 2, разликата подлежи на възстановяване до размера на данъка при източника по чл. 195, ал. 1, който чуждестранното лице не може да приспадне от дължимия данък в държавата, където то е местно лице.

(4) Изборът за преизчисляване на данъка при източника се упражнява чрез подаване на годишна данъчна декларация по образец. Данъчната декларация се подава от чуждестранното лице в Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - София, в срок до 31 декември на годината, следваща годината на начисляване на доходите.

(5) Възстановяването на данък по ал. 3 се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс от Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - София.

(6) Алинеи 1 - 5 не се прилагат, когато чуждестранното лице е местно лице за данъчни цели на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, която не е държава - членка на Европейския съюз, с която Република България:

1. няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, или

2. има влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, в която не е предвидено:

а) обмен на информация, или

б) сътрудничество при събирането на данъци.

Отговорност

Чл. 203. Когато данъкът по чл. 194 и 195 не е удържан и внесен по съответния ред, той се дължи солидарно от данъчно задължените за тези доходи лица.

Част четвърта. ДАНЪК ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ

Глава двадесет и осма. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Обекти на облагане

Чл. 204. С данък върху разходите се облагат следните документално обосновани разходи:

1. представителните разходи, свързани с дейността;

2. социалните разходи, предоставени в натура на работници и служители и лица, наети по договор за управление и контрол (наети лица); социалните разходи, предоставени в натура включват и:

а) (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) разходите за вноски (премии) за допълнително доброволно осигуряване, за доброволно здравно осигуряване и за застраховки "Живот";

б) разходите за ваучери за храна;

3. разходите, свързани с експлоатация на превозни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност.

Социални разходи, които не са в натура

Чл. 205. Социалните разходи, които не са предоставени в натура, представляващи доход на физическо лице, се облагат при условията и по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Признаване на данъка върху разходите

Чл. 206. (1) Разходът и данъкът върху него се признават за данъчни цели в годината на начисляване и не формират данъчна временна разлика по реда на глава осма.

(2) Данъкът върху разходите е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 207. (1) Данъчно задължени лица за данъка по чл. 204, т. 1 и 3 са лицата, които подлежат на облагане с корпоративен данък.

(2) Данъчно задължени лица за данъка по чл. 204, т. 2 са всички работодатели или възложители по договори за управление и контрол.

Освобождаване от облагане на социалните разходи за вноски и премии за допълнителното социално осигуряване и застраховки "Живот"

Чл. 208. Не се облагат с данък социалните разходи по чл. 204, т. 2, буква "а" в размер до 60 лв. месечно за всяко наето лице, когато данъчно задължените лица нямат подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на извършване на разходите.

Освобождаване от облагане на социалните разходи за ваучери за храна

Чл. 209. (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Не се облагат с данък социалните разходи по чл. 204, т. 2, буква "б" в размер до 60 лв. месечно, предоставени под формата на ваучери за храна на всяко наето лице, когато са налице едновременно следните условия:

1. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) договореното основно месечно възнаграждение на лицето в месеца на предоставяне на ваучерите е не по-малко от средномесечното договорено основно възнаграждение на лицето за предходните три месеца;

2. данъчно задълженото лице няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на предоставяне на ваучерите;

3. ваучерите са предоставени на данъчно задълженото лице от лице, получило разрешение за осъществяване на дейност като оператор от министъра на финансите въз основа на конкурс;

4. (отм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.)

5. (отм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.)

(2) Право да осъществява дейност като оператор има лице, получило разрешение от министъра на финансите, което:

1. има внесен основен (регистриран) капитал не по-малко от 2 млн. лв. към момента на подаване на документите за издаване на разрешение;

2. е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност;

3. не е в производство по несъстоятелност или в ликвидация;

4. няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на подаване на документите за разрешение;

5. се представлява от лица, които:

а) не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, освен ако са реабилитирани;

б) не са били членове на управителен или контролен орган на дружество, прекратено с обявяване в несъстоятелност през последните две години, предхождащи датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Разрешението се издава от министъра на финансите въз основа на конкурс и се отнема, когато операторът:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) престане да отговаря на някое от изискванията по ал. 2, 8 и 9;

2. престане да осъществява дейност;

3. (В сила от 01.01.2010 г.) не е осъществявал дейност през предходните две години, за които е участвал в разпределението на номиналната стойност на ваучерите;

4. (В сила от 01.01.2010 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) е предоставил на работодатели ваучери за храна по получена индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна, които са с номинална стойност, превишаваща тази индивидуална квота, или е предоставил ваучери за храна, без да е получил индивидуална квота.

(4) Издаването, отказът за издаване на разрешение или отнемането на издаденото разрешение се извършва с писмена заповед на министъра на финансите.

(5) Отказът за издаване на разрешение и отнемането му може да се оспорват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Редът за провеждане на конкурса, за издаване и отнемане на разрешението, условията и редът за отпечатване на ваучери, броят на издаваните ваучери, условията за организирането и контролът върху осъществяването на дейност като оператор се определят с наредба на министъра на труда и социалната политика и министъра на финансите.

(7) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Общата годишна квота за предоставяне на ваучери за храна се утвърждава със закона за държавния бюджет на Република България за съответната година.

(8) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Операторът използва получените суми от работодателите по предоставените им ваучери за храна само за разплащане по банков път с доставчиците, сключили договор за обслужване с оператора, или за възстановяване номиналната стойност на ваучерите за храна, предявени от работодатели, в случаите на отнемане на разрешението на оператора.

(9) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Операторът сключва договори за обслужване само с доставчици, които са регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност.

Освобождаване от облагане на социалните разходи за транспорт на работници и служители и лицата, наети по договор за управление и контрол

Чл. 210. (1) Не се облагат с данък по чл. 204, т. 2 социалните разходи за транспорт на работниците и служителите и на лицата, наети по договор за управление и контрол, от местоживеенето до местоработата и обратно.

(2) Алинея 1 не се прилага, когато транспортът е осъществен с лек автомобил или по допълнителни автобусни линии.

(3) Алинея 1 се прилага и когато транспортът на работниците и служителите се осъществява с лек автомобил до трудно достъпни и отдалечени райони и без извършването на разхода данъчно задълженото лице не може да осигури осъществяването на дейността си.

Глава двадесет и девета. ДАНЪЧНА ОСНОВА

Данъчна основа за данъка върху представителните разходи

Чл. 211. Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, т. 1 са начислените разходи за съответния месец.

Данъчна основа за данъка върху социалните разходи, предоставени в натура

Чл. 212. Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, т. 2 са начислените социални разходи, предоставени в натура, намалени с приходите, свързани с тези разходи, за съответния месец.

Данъчна основа за данъка върху социалните разходи за вноски (премии) за допълнителното социално осигуряване и застраховки "Живот"

Чл. 213. (1) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, т. 2, буква "а" е превишението на тези разходи над 60 лв. месечно за всяко наето лице.

(2) Когато данъчно задължените лица имат подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на начисляване на разходите, данъчната основа за определяне на данъка върху разходите е целият размер на начислените разходи.

Данъчна основа за данъка върху социалните разходи за ваучери за храна

Чл. 214. (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, т. 2, буква "б" е превишението на тези разходи над 60 лв. месечно за всяко наето лице.

(2) Когато не са изпълнени условията за освобождаване от данък по чл. 209, данъчната основа за определяне на данъка върху разходите е целият размер на начислените разходи.

Данъчна основа за данъка върху разходите, свързани с поддръжка, ремонт и експлоатация на превозни средства

Чл. 215. (1) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, т. 3 са начислените през календарния месец разходи за поддръжка, ремонт и експлоатация на превозни средства, намалени с начислените приходи от застрахователни обезщетения, свързани с превозното средство, до размера на извършените разходи за ремонт, за които се отнася обезщетението.

(2) Когато с превозни средства се извършва едновременно дейност по занятие и управленска дейност, при определяне на данъчната основа по ал. 1:

1. разходите за експлоатация се отнасят към управленската дейност на база на изминатите за тази дейност километри през текущия месец;

2. разходите за поддръжка и ремонт се отнасят към управленската дейност на база на изминатите за тази дейност километри към общите изминати километри от съответното превозно средство за последните 12 месеца, включително текущия месец.

(3) Когато основата за облагане по ал. 1 е отрицателна величина, тя се приспада последователно от данъчната основа за следващите месеци.

Глава тридесета.

ДАНЪЧНА СТАВКА, ДЕКЛАРИРАНЕ И ВНАСЯНЕ НА ДАНЪКА ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 110 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2007 Г.)

Данъчна ставка

Чл. 216. Данъчната ставка на данъка върху разходите по чл. 204 е 10 на сто.

Деклариране и внасяне на данъка (Загл. изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.)

Чл. 217. (1) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) Данъкът върху разходите се декларира с годишната данъчна декларация, подавана от данъчно задълженото лице.

(2) (Предишен текст на чл. 217 - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) Данъкът върху разходите се внася до 15-о число на месеца, следващ месеца, в който е начислен разходът. Когато данъчно задължено лице има надвнесен данък върху разходите или корпоративен данък, същият може да се приспадне от дължимия данък върху разходите.

Част пета.

АЛТЕРНАТИВНИ ДАНЪЦИ

Глава тридесет и първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Алтернативен данък

Чл. 218. (1) Данъчно задължените лица, посочени в тази част, вместо с корпоративен данък се облагат с алтернативен данък за дейностите, посочени в тази част.

(2) За всички останали дейности лицата по ал. 1 се облагат с корпоративен данък, с изключение на бюджетните предприятия.

Глава тридесет и втора. ДАНЪК ВЪРХУ ХАЗАРТНАТА ДЕЙНОСТ

Раздел I. Общи положения

Отчетност

Чл. 219. (1) Данъчно задължените лица по тази глава са длъжни да водят ежедневен и ежемесечен отчет за получените и изплатените суми за участие в хазартните игри по образци, утвърдени от министъра на финансите.

(2) Алинея 1 не се прилага:

1. за хазартната дейност, посочена в раздел V;

2. за хазартните игри, при които стойността на залога за участие се изразява в увеличената цена на телефонна или друга телекомуникационна връзка;

3. когато за провеждането на хазартните игри е осигурена компютърна система за проследяване провеждането на тиражите и постъпленията, както и за контрол върху формирането и разпределението на печалбите, осигуряваща предаването на необходимите данни на Националната агенция за приходите.

(3) Данъкът върху помощните и спомагателните дейности по смисъла на Закона за хазарта се декларира с годишна данъчна декларация по образец, която се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.

(4) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Данъчно задължените лица по тази глава подават годишен отчет за дейността в срок до 31 март на следващата година в Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.

Раздел II.

Данък върху хазартната дейност от тото и лото, залагане върху резултати от спортни състезания и случайни събития

Общи положения

Чл. 220. Хазартните дейности от тото и лото, залагане върху резултати от спортни състезания и случайни събития се облагат с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 221. Данъчно задължени лица по този раздел са организаторите на хазартните игри тото и лото, залагане върху резултати от спортни състезания и случайни събития.

Данъчна основа

Чл. 222. Данъчната основа за определяне на данъка върху хазартната дейност по този раздел е стойността на направените залози за всяка игра.

Данъчна ставка

Чл. 223. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Данъчната ставка на данъка върху хазартната дейност по този раздел е 15 на сто.

Деклариране на данъка

Чл. 224. Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се декларира преди определяне на резултатите от всяка игра с декларация по образец.

Внасяне на данъка

Чл. 225. Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се внася:

1. при ежедневно провеждане на игрите - в срок 3 работни дни след определяне на резултатите за предходните седем календарни дни;
2. при провеждане на игрите с цикъл на продължителност до 7 дни - в срок три работни дни след определяне на резултатите, но преди определяне на резултатите от следващата игра;
3. за игри с по-голям цикъл - в 7-дневен срок след определяне на резултатите.

Приходи от помощни и спомагателни дейности

Чл. 226. (1) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Приходите от помощни и спомагателни дейности по смисъла на Закона за хазарта се облагат с алтернативен данък върху стойността им в размер 12 на сто.

(2) Данъкът се внася в срок до 15-о число на месеца, следващ месеца на начисляване на приходите по ал. 1.

Раздел III.

Данък върху хазартната дейност от лотарии, томболи и числови лотарийни игри Бинго и Кено

Общи положения

Чл. 227. Хазартната дейност от лотарии, томболи и числови лотарийни игри Бинго и Кено се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 228. Данъчно задължени лица по този раздел са организаторите на хазартните игри - лотарии, томболи и числови лотарийни игри Бинго и Кено.

Данъчна основа

Чл. 229. Данъчната основа за определяне на данъка върху хазартната дейност по този раздел е номиналът на залога, посочен във фишове, талони, билети или други документи за участие.

Данъчна ставка

Чл. 230. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Данъчната ставка на данъка върху хазартната дейност по този раздел е 15 на сто.

Деклариране на данъка

Чл. 231. Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се декларира ежемесечно до 10-о число на следващия месец с декларация по образец.

Внасяне на данъка

Чл. 232. (1) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се внася преди получаване на документите за участие или осъществяване на вноса им.

(2) Предприятията, определени от министъра на финансите или от друг орган, посочен със закон, отпечатващи документи за участие или осъществяващи вноса им, предоставят документите за участие само след представяне на документите за платения данък.

Възстановяване на данък

Чл. 233. (1) Платеният данък върху неизползваните документи се възстановява от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация на лицето:

1. след приключване на всеки дял (тираж) на периодичните лотарийни игри, или

2. когато дейността на организатора е прекратена на основание чл. 81, ал. 2 от Закона за хазарта.

(2) Към искането за възстановяване по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се прилагат неизползваните документи за участие, както и решението за прекратяване на дейността в случаите по ал. 1, т. 2.

Приходи от помощни и спомагателни дейности

Чл. 234. (1) Приходите от помощни и спомагателни дейности по смисъла на Закона за хазарта се облагат с алтернативен данък върху стойността им в размер 12 на сто.

(2) Данъкът се внася в срок до 15-о число на месеца, следващ месеца на начисляване на приходите по ал. 1.

Раздел IV.

Данък върху хазартната дейност от игри, при които залогът за участие е увеличената цена на телефонна или друга телекомуникационна връзка

Общи положения

Чл. 235. Хазартната дейност от игри, при които стойността на залога за участие се изразява в увеличената цена на телефонна или друга телекомуникационна връзка, се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 236. Данъчно задължени лица по реда на този раздел са организаторите на хазартните игри, при които стойността на залога за участие се изразява в увеличената цена на телефонна или друга телекомуникационна връзка.

Данъчна основа

Чл. 237. Данъчната основа за определяне на данъка по този раздел е увеличението на цената на телефонната или телекомуникационната връзка.

Данъчна ставка

Чл. 238. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Данъчната ставка на данъка по този раздел е 15 на сто.

Деклариране на направените залози и данъка

Чл. 239. (1) Организаторът на хазартната игра декларира направените залози и данъка по този раздел в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията си в срок до 20-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите, с декларация по образец.

(2) Телефонният или телекомуникационният оператор декларира направените залози и данъка по този раздел в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията си в срок до 20-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите, с декларация по образец.

Внасяне на данъка

Чл. 240. (1) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се удържа и внася от лицензирания телефонен или телекомуникационен оператор в срок до 20-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите.

(2) Телефонният или телекомуникационният оператор е длъжен да се увери, че организаторът на хазартната игра е получил разрешение от Държавната комисия по хазарта и да представи пред териториалната дирекция на Националната агенция за приходите договора, въз основа на който приема залозите, с вписана клауза за увеличението на цената на телефонната или телекомуникационната връзка.

Приходи от помощни и спомагателни дейности

Чл. 241. (1) Приходите от помощни и спомагателни дейности по смисъла на Закона за хазарта се облагат с алтернативен данък върху стойността им в размер 12 на сто.

(2) Данъкът се внася от организатора на хазартната игра в срок до 15-о число на месеца, следващ месеца на начисляване на приходите по ал. 1.

Раздел V.

Данък върху хазартната дейност с хазартни съоръжения

Общи положения

Чл. 242. Хазартната дейност с хазартни игрални автомати, съоръжения за осъществяване на залагания върху резултати от надбягвания с коне или кучета, рулетка и други хазартни съоръжения в игрално казино се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 243. Данъчно задължени лица по този раздел са организаторите на хазартни игри с хазартни игрални автомати, съоръжения за осъществяване на залагания върху резултати от надбягвания с коне или кучета, рулетка и други хазартни съоръжения в игрално казино.

Определяне на данъка

Чл. 244. Данъкът по този раздел се определя за вписаните в разрешението и експлоатирани:

1. хазартни игрални автомати, съответно всяко игрално място от тях;
2. съоръжения за осъществяване на залагания върху резултати от надбягвания с коне или кучета;
3. рулетки в казино, игрални маси или за други игрални съоръжения в казино.

Размери на данъка

Чл. 245. (1) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Размерите на данъка върху хазартната дейност по този раздел се определят, както следва:

1. за хазартен игрален автомат, съответно всяко игрално място от него - 500 лв. на тримесечие;
2. за съоръжение за осъществяване на залагания върху резултати от надбягвания с коне или кучета - 500 лв. на тримесечие за всяко съоръжение;
3. за рулетка в казино за игрална маса - 22 000 лв. на тримесечие за всяко съоръжение;
4. за друго игрално съоръжение в казино - 5000 лв. на тримесечие за всяко съоръжение.

(2) За тримесечията преди издаване и след отнемане на разрешението за организиране на хазартни игри със съответното съоръжение данък не се дължи.

(3) Данъкът се дължи в пълен размер за тримесечието, в което е издадено или е отнето разрешението за организиране на хазартни игри със съответното съоръжение.

Деклариране на данъка

Чл. 246. Организаторът на хазартна игра декларира данъка по този раздел в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията си в срок до 15-о число на месеца, следващ тримесечието.

Внасяне на данъка

Чл. 247. (1) Данъкът по този раздел се внася в сроковете за декларирането му.

(2) Данъкът се внася за всеки обект за хазартна дейност с отделно платежно нареждане, в което се посочват местонахождението и адресът на обекта.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Лицата по този раздел изпращат копие от платежното нареждане до териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по местонахождението на игралната зала, обекта за осъществяване на залаганията или казиното.

Глава тридесет и трета.

ДАНЪК ВЪРХУ ПРИХОДИТЕ НА БЮДЖЕТНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Общи положения

Чл. 248. Приходите на бюджетните предприятия от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество, се облагат с данък върху приходите по реда на тази глава.

Данъчна основа

Чл. 249. (1) Данъчната основа за определяне на данъка върху приходите е месечна и годишна.

(2) Месечната данъчна основа са приходите на бюджетното предприятие от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество, начислени през съответния месец.

(3) Годишната данъчна основа са приходите на бюджетното предприятие от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество, начислени през съответната година.

Данъчни ставки

Чл. 250. (1) Данъчната ставка на данъка върху приходите е 3 на сто.

(2) Данъчната ставка на данъка върху приходите на общините е 2 на сто.

Преотстъпване на данък

Чл. 251. (1) Преотстъпва се 50 на сто от данъка върху приходите на научноизследователските бюджетни предприятия, държавните висши училища, държавните и общинските училища от системата на народната просвета за стопанската им дейност, която е пряко свързана със или е помощна за осъществяване на основната им дейност.

(2) Преотстъпеният данък се отразява като отписано задължение към държавата.

Деклариране на данъка

Чл. 252. (1) (Предишен текст на чл. 252 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Когато подлежат на облагане с данък върху приходите за съответната година, бюджетните предприятия подават годишна данъчна декларация по образец до 31 март на следващата година.

(2) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) С годишната данъчна декларация се подава и годишен отчет за дейността.

Внасяне на данъка

Чл. 253. (1) Данъкът върху приходите, определен върху месечната данъчна основа, се внася от бюджетните предприятия до 15-о число на месеца, следващ месеца на начисляване на прихода.

(2) Когато сумата от месечните данъчни основи за годината е по-малка от годишната данъчна основа, дължимият данък се внася до 31 март на следващата година.

(3) Когато сумата от месечните данъчни основи за годината е по-голяма от годишната данъчна основа, надвнесенят данък може да се приспада от дължимите данъци върху приходите след подаване на годишната данъчна декларация.

Глава тридесет и четвърта. ДАНЪК ВЪРХУ ДЕЙНОСТТА ОТ ОПЕРИРАНЕ НА КОРАБИ

Общи положения

Чл. 254. (1) Данъчно задължените лица, посочени в тази глава, могат да изберат дейността им от опериране на кораби да се облага с данък върху дейността от опериране на кораби.

(2) Данъчно задължените лица, избрали да се облагат с данъка по ал. 1, се облагат с този данък за срок не по-кратък от 5 години.

Данъчно задължени лица

Чл. 255. (1) (Предишен текст на чл. 255 - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Данъчно задължени лица по реда на тази глава са лицата, извършващи морско търговско корабоплаване, когато отговарят едновременно на следните условия:

1. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) са дружества, регистрирани по Търговския закон, или места на стопанска дейност на дружество, което е установено за данъчни цели в друга държава - членка на Европейския съюз, или държава - членка на Европейското икономическо пространство, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се смята за установено за данъчни цели в друга държава извън Европейския съюз или Европейското икономическо пространство;

2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) оперират със собствени или наети кораби, както и отдават под наем кораби;

3. не отказват обучението на стажанти на борда на корабите, с изключение на случаите, когато броят на стажантите в рамките на една година превишава един на 15 офицери, плаващи на корабите;

4. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) комплектуват екипажите си с български граждани или с граждани на други държави - членки на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство;

5. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) най-малко 60 на сто от нетния тонаж на оперираните кораби е от кораби, които плават под българско знаме или знаме на друга държава - членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство;

6. (нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) осъществяват своята дейност в съответствие с изискванията на международните конвенции и правото на Европейския съюз относно безопасността и сигурността на корабоплаването, опазването на околната среда от замърсяване от кораби и условията на живот и труд на борда на кораба.

(2) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Данъчно задължени лица по реда на тази глава са и лицата, извършващи морско търговско корабоплаване, когато управляват кораби въз основа на договори за управление и едновременно отговарят на следните изисквания:

1. за тях са изпълнени условията по ал. 1, т. 1, 5 и 6;

2. повече от половината от административния брегови персонал или от екипажа е съставен от български граждани или граждани на други държави - членки на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство;

3. поне две трети от тонажа на управляваните кораби се управлява от дружества, които са местни лица за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

Ограничения в обхвата на данъка

Чл. 256. Данъчно задължените лица нямат право да прилагат реда за облагане по тази глава за:

1. морски кораби с нетен тонаж под 100 тона;
2. риболовни кораби;
3. кораби за развлечения, с изключение на пътническите кораби;
4. кораби, които данъчно задължените лица са предоставили за управление или по договор за бeърбоут чартър, с изключение на случаите, когато са предоставени на държавата;
5. инсталации за добив на подземни богатства, нефтени платформи и кораби, извършващи драгажни дейности и дейности по теглене и влачене.

Данъчна основа

Чл. 257. (1) Данъчната основа за кораб за един ден в експлоатация се определя, както следва:

1. за кораб с нетен тонаж до 1000 тона - 3,50 лв. за всеки започнати 100 тона;
2. за кораб с нетен тонаж от 1001 до 10 000 тона - 35 лв. плюс 3,00 лв. за всеки започнати 100 тона над 1000 тона;
3. за кораб с нетен тонаж от 10 001 до 25 000 тона - 305 лв. плюс 2,50 лв. за всеки започнати 100 тона над 10 000 тона;
4. за кораб с нетен тонаж над 25 001 тона - 680 лв. плюс 1,00 лв. за всеки започнати 100 тона над 25 000 тона.

(2) Данъчната основа за кораб за календарния месец се определя, като данъчната основа за съответния кораб за един ден в експлоатация, определена по реда на ал. 1, се умножи по дните в експлоатация на съответния кораб през календарния месец.

(3) Данъчната основа за определяне на данъка по тази глава е сумата от данъчните основи, определени за всички кораби по реда на ал. 2.

Данъчна ставка

Чл. 258. Данъчната ставка на данъка по тази глава е 10 на сто.

Деклариране на данъка

Чл. 259. (1) Данъчно задължените лица упражняват правото си на избор за облагане с данък по тази глава чрез подаване на декларация по образец до 31 декември на предходната година.

(2) Данъчно задължените лица подават годишна данъчна декларация по образец за дължимия данък по тази глава в срок до 31 март на следващата година.

(3) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) С годишната данъчна декларация се подава и годишен отчет за дейността.

Внасяне на данъка

Чл. 260. Данъчно задължените лица внасят дължимия данък по тази глава ежемесечно в срок до края на следващия месец.

Част шеста.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Глава тридесет и пета.

АДМИНИСТРАТИВНИ НАРУШЕНИЯ И НАКАЗАНИЯ

Чл. 261. (1) Данъчно задължено лице, което не подаде декларация по този закон, не я подаде в срок, не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия данък в по-малък размер или до неоснователно намаляване, претостъпване или освобождаване от данък, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер от 1000 до 6000 лв.

Чл. 262. (1) Данъчно задължено лице, което не подаде приложение към годишната данъчна декларация или посочи неверни данни или обстоятелства в него, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 до 1000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер от 200 до 2000 лв.

Чл. 263. (1) Данъчно задължено лице, което отчете стопанска операция в нарушение на счетоводната си политика и това води до неправилно определяне на счетоводния му финансов резултат, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 до 1000 лв. за всяко нарушение.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер от 200 до 2000 лв. за всяко нарушение.

Чл. 264. (1) Управител, ликвидатор/синдик или лице, изпълнявало длъжността ликвидатор/синдик, който с действие или бездействие е допуснал нарушение, посочено в чл. 261, 262 или 263, се наказва с имуществена санкция или с глоба в размер от 200 до 1000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция или глобата е в размер от 400 до 2000 лв.

Чл. 265. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Данъчно задължено лице, което не издаде първичен счетоводен документ за отчитане на приходи, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва със санкцията по чл. 182 от Закона за данък върху добавената стойност.

Чл. 266. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Данъчно задължено лице, което не изпълни задължението си по чл. 10, ал. 4, се наказва със санкцията по чл. 185 от Закона за данък върху добавената стойност.

Чл. 267. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Данъчно задължено лице, което извърши скрито разпределение на печалба, се наказва с имуществена санкция в размер 20 на сто от начисления разход, представляващ скрито разпределение на печалба.

Чл. 268. (1) Организатор на хазартни игри, който не изпълни задължението да води ежедневен и ежемесечен отчет по чл. 219, се наказва с имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер от 4000 до 20 000 лв.

Чл. 269. (1) Предприятие по чл. 232, отпечатващо документи за участие или осъществяващо вноса им, което предостави документите за участие, без да му бъдат представени документите за платения данък, се наказва с имуществена санкция в размера на невнесения данък.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в двоен размер, а министърът на финансите отнема правото на предприятието да отпечатва или да внася документите за участие в игрите по глава тридесет и втора, раздел III за срок до 6 месеца.

Чл. 270. (1) Организатор на хазартни игри по чл. 228, който провежда такива игри, без да е заплатил пълния размер на дължимия данък, се наказва с имуществена санкция в двойния размер на дължимия данък, но не по-малко от 2000 лв.

(2) Имуствената санкция по ал. 1 се налага и на организатор на хазартни игри по чл. 228, който предлага, продава или предоставя на участник в хазартната игра документ за участие, неотговарящ на нормативно определените изисквания за отпечатването, формата, вида и себестойността или на по-висока цена от отпечатания номинал на съответния документ за участие. Санкция не се налага, когато преоценката на документите за участие по отношение на сериите и номинала е извършена с опис-протокол, заверен от представител на Министерството на финансите, представител на предприятието, отпечатващо документите, и органа по приходите от съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация на организатора.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 и 2 се налага имуществена санкция в двойния размер на дължимия данък, но не по-малко от:

1. четири хиляди лв., и лишаване от право да се упражнява дейността по реда на чл. 272, когато повторното нарушение е по ал. 1;

2. шест хиляди лв., и лишаване от право да се упражнява дейността по реда на чл. 272, когато повторното нарушение е по ал. 2.

Чл. 271. Имуствените санкции по чл. 269 и 270 се налагат независимо от санкциите, предвидени в други закони, като за установените нарушения се уведомяват контролните органи по Закона за хазарта.

Чл. 272. (1) Административното наказание лишаване от право да се упражнява дейност се налага за срок от 1 до 6 месеца.

(2) В случаите по чл. 270, ал. 2 органите по приходите изземват и унищожават документите за участие, неотговарящи на нормативно определените изисквания за отпечатването, формата, вида и себестойността или на по-висока цена от отпечатания номинал на съответния документ за участие. Разноските са за сметка на данъчно задълженото лице.

(3) В случаите на налагане на административно наказание лишаване от право да се упражнява дейност се прилага и принудителната административна мярка запечатване на обекта или обектите и забрана на достъпа до тях.

Чл. 273. (1) Изпълнението на административното наказание лишаване от право да се упражнява дейност се прекратява от органа, който го е наложил, по молба на наказаното по административен ред данъчно задължено лице и след като от него бъде доказано, че наложената имуществена санкция е заплатена изцяло.

(2) В случаите по ал. 1 органът по приходите постановява и разпечатване на обекта, което се извършва при задължение за съдействие от страна на данъчно задълженото лице.

Чл. 274. Наказателните постановления в частта, с която се налага административното наказание лишаване от право да се упражнява дейност и принудителна административна мярка запечатване на обекта или обектите и забрана на достъпа до тях, както и постановленията по чл. 273, подлежат на предварително изпълнение, освен ако съдът разпореди друго.

Чл. 275. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.)

Чл. 276. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Данъчно задължено лице, което не изпълни задълженията си по чл. 92, ал. 3, чл. 219, ал. 4, чл. 252, ал. 2 или чл. 259, ал. 3, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лв., а при повторно нарушение - в размер от 1500 до 5000 лв.

Чл. 277. (1) Данъчно задължени лица, приложили реда на облагане по глава тридесет и четвърта, които не отговарят на условията, даващи им право на избор, се наказват с имуществена санкция в размер от 20 000 до 30 000 лв., а при повторно нарушение - в размер от 40 000 до 60 000 лв.

(2) Лицата по ал. 1 нямат право да прилагат реда за облагане с данък върху дейността от опериране на кораби за срок 5 години.

Чл. 277а. (Нов - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) (1) Лице, което е предоставило на работодатели ваучери за храна по получена индивидуална квота, които са с номинална стойност, превишаваща тази индивидуална квота, се наказва с имуществена санкция в размер на превишението на номиналната стойност на предоставените на работодатели ваучери за храна по получената индивидуална квота над тази индивидуална квота, но не по-малко от 2000 лв.

(2) Лице, което е предоставило на работодатели ваучери за храна, без да е получило индивидуална квота, се наказва с имуществена санкция в размер на номиналната стойност на предоставените на работодатели ваучери за храна, но не по-малко от 2000 лв.

Чл. 277б. (Нов - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Оператор на ваучери за храна, който не представи справка за предоставените и изплатени (осребрени) ваучери, се наказва с имуществена санкция в размер от 1000 до 1500 лв., а при повторно нарушение - в размер от 2000 до 2500 лв.

Чл. 277в. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Оператор на ваучери за храна, който не изпълни изискванията на чл. 209, ал. 8 за плащания във връзка с предоставени ваучери за храна, се наказва с имуществена санкция в размер от 10 000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 30 000 лв.

Чл. 278. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от органите на Националната агенция за приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от упълномощено от него длъжностно лице.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Страната" е географската територия, върху която Република България упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталният шелф и изключителната икономическа зона, в пределите на които Република България упражнява суверенни права в съответствие с международното право.

2. "Място на стопанска дейност" е мястото на стопанска дейност по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

3. "Финансов актив" е активът, определен в приложимите счетоводни стандарти, в това число компенсаторните инструменти по смисъла на чл. 2 от Закона за сделките с компенсаторни инструменти. Когато лицето не е предприятие по смисъла на Закона за счетоводството, за целите на изречение първо приложимите счетоводни стандарти са международните счетоводни стандарти, приложими в страната за съответната година.

4. "Дивидент" е разпределението в полза на лице, произтичащо от неговия дял в капитала на друго лице, вследствие на което намалява собственият капитал на последното, включително:

- а) доходи от акции;
- б) доходи от дялови участия, включително от неперсонифицирани дружества и от други права, третирани като доходи от акции;
- в) скрито разпределение на печалба.

Не е дивидент разпределението, което съгласно счетоводното законодателство е отчетено при разпределящото лице като разход, с изключение на случаите на скрито разпределение на печалбата.

5. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) "Скрито разпределение на печалба" са:

а) (изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б";

б) начислените разходи за лихви (освен ако условията на заема не са уговорени в изпълнение на изисквания, предвидени в нормативен акт), когато са налице поне три от следните условия:

аа) заемът превишава собствения капитал на платеща на дохода към 31 декември на предходната година;

бб) изплащането на заема или на лихвите по него не е ограничено с фиксиран срок;

вв) изплащането на заема или на лихвите по него или размерът на лихвите е в зависимост от наличието или от размера на печалбите на платеща на дохода;

гг) изплащането на заема е в зависимост от удовлетворяване исканията на други кредитори или от изплащането на дивиденди.

6. "Ликвидационен дял" е разпределението на дял от имуществото от едно лице при прекратяването му в полза на друго лице или при прекратяване на членството на това друго лице.

7. "Лихва" е доходът от всякакъв вид вземания за дълг, независимо от това дали е гарантиран с ипотека или с клауза за участие в печалбата на длъжника, включително лихвите по депозити в банки и доходите (премиите) от бонове и облигации. За целите на част трета не се смятат за лихви доходите, които представляват дивидент, наказателните лихви за закъснели плащания и неустойките.

8. (доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) "Авторски и лицензионни възнаграждения" са плащанията от всякакъв вид, получени за: използването или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, записи на радио-или телевизионно предаване или софтуер; на всеки патент, топологии на интегралните схеми, марка, промишлен дизайн или полезен модел, план, секретна формула или процес или за използване на или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит. Не се смятат за авторски и лицензионни възнаграждения плащанията за придобиване на право на ползване на софтуер, в който е инкорпорирано само копие от съответната програма, в случай, че не се предоставят правата по копиране, размножаване, разпространяване, видоизменяне, публично представяне или други форми на търговско използване. "Промислено, търговско или научно оборудване" са всички движими вещи, включително транспортни средства, съоръжения, средства за производство, средства за оказване на услуги и други, които предприятието използва в стопанската си дейност.

9. "Възнаграждения за технически услуги" са плащанията с източник Република България за монтаж или инсталиране на материални активи, както и всякакви услуги от консултантско естество и маркетингови проучвания, извършени от чуждестранно лице.

10. "Франчайз" е съвкупност от права на индустриална или интелектуална собственост, отнасящи се до търговски марки, търговски имена, фирмени знаци, изработени модели, дизайни, авторско право, ноу-хау или патенти, предоставени срещу възнаграждение, за да се използват за продажба на стоки и/или за предоставяне на услуги.

11. "Факторинг" е сделка по прехвърляне на еднократни или периодични парични вземания, произтичащи от доставка на стоки или предоставяне на услуги, независимо дали лицето, придобило вземанията (фактор), поема риска от събирането на тези вземания срещу възнаграждение.

12. "Данъчен кредит" е правото при определените по този закон условия да се приспадне вече платен в чужбина данък върху печалби или доходи.

13. "Свързани лица" са лицата по смисъла на § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

14. "Пазарна цена" е цената по смисъла на § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

15. "Трансфер между място на стопанска дейност и друга част на същото предприятие" е понятието по § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

16. "Счетоводен финансов резултат" е печалбата (загубата) по отчета за приходите и разходите (отчета за доходите) за определен период преди начисляването на разходите за данъци от печалбата.

17. "Неразпределяеми разходи" са всички разходи за продажби, административни, финансови и извънредни разходи, които не се отнасят само към определена дейност и са свързани с осъществяване на дейност:

а) за която се ползва преотстъпване на корпоративен данък, или

б) подлежаща на облагане с корпоративен данък, извършвана от юридически лица с нестопанска цел.

18. "Неразпределяеми приходи" са всички финансови и извънредни приходи, които не произтичат от осъществяването само на определена дейност и са свързани с осъществяване на дейност, за която се ползва преотстъпване на корпоративен данък.

19. "Разходи за провизии за задължения" са отчетените разходи за провизии, които отговарят на критериите за признаване на провизия съгласно приложимите счетоводни стандарти, включително:

а) очакваните превишения на общата сума на разходите над приходите и очакваните загуби по договори за строителство;

б) доходите при и след напускане, доходите под формата на акции или дялове и други дългосрочни доходи на персонала.

20. "Привлечен капитал" по смисъла на чл. 43, ал. 6 е сумата от пасивите на предприятието, с изключение на финансиранятия.

21. (изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 01.11.2007 г., изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) "Разпореждане с финансови инструменти" за целите на чл. 44 и 196 са сделките:

а) с дялове на колективни инвестиционни схеми, акции и права, извършени на регулиран пазар по смисъла на чл. 73 от Закона за пазарите на финансови инструменти; "права" за целите на изречение първо са ценните книжа, даващи право за записване на определен брой акции във връзка с взето решение за увеличаване на капитала;

б) сключени при условията и по реда на обратно изкупуване от колективни инвестиционни схеми, допуснати за публично предлагане в страната или в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

в) сключени при условията и по реда на търгово предлагане по глава единадесета, раздел II от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогични по вид сделки в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

22. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) "Документално доказана цена на придобиване на ценни книжа или дялове" е цената на придобиване на съответните ценни книжа или дялове, която лицето е доказало документално по реда, определен в съответните нормативни актове. Когато ценни книжа или дяловете от един вид, издадени от едно лице, са придобити на различни цени и впоследствие се продава част от ценните книжа или дяловете, като не може да бъде доказано кои от тях се продават, цената на придобиване на продадените ценни книжа или дялове е средно

претеглената цена, определена въз основа на цената на придобиване на държаните ценни книжа или дялове към момента на продажбата. Изречение второ се прилага във всички случаи на разпоредителни действия с ценни книжа или дялове. Когато са придобити нови акции или дялове в резултат на разпределение, което не е довело до намаляване на собствения капитал на лицето, което разпределя акциите или дяловете, се преизчислява документално доказаната цена на придобиване на притежаваните акции или дялове. След придобиването на новите акции или дялове по предходното изречение документално доказаната цена на придобиване на всяка една акция или дял, включително новопридобитите, е равна на сумата от документално доказаните цени на придобиване на акциите или дяловете преди придобиването на новите акции или дялове, разделена на общия брой на притежаваните акции или дялове след придобиването, включително новопридобитите.

23. "Периферни устройства" са всички устройства, които се включват към системното осигуряване на компютър или се управляват от компютър, но той може да работи и без тях.

24. "Развойна дейност" е дейността по разработване, проектиране, изграждане и изпитване на нови стоки, материали, технологии за производство и индустриални системи и други обекти на индустриалната собственост, както и за усъвършенстване на съществуващи продукти и технологии.

25. "Данъчна загуба от източник в чужбина" за целите на чл. 73 и 74 е сумата от загубите от всички места на стопанска дейност в съответната чужда държава.

26. "Финансови институции" са:

а) (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) кредитните и финансовите институции по Закона за кредитните институции;

б) застрахователите, презастрахователите и чуждестранните лица, извършващи чрез място на стопанска дейност застрахователна или презастрахователна дейност по Кодекса за застраховането;

в) (доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 01.11.2007 г.) инвестиционните посредници по Закона за пазарите на финансови инструменти и управляващите дружества по Закона за публичното предлагане на ценни книжа;

г) дружествата, осъществяващи дейност по допълнително социално осигуряване;

д) (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) здравноосигурителните дружества по чл. 91 от Закона за здравното осигуряване.

27. (изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) "Непреработена растителна и животинска продукция" е всеки първичен продукт, получен от растенията и животните, който не е подлаган на никаква технологична обработка или преработка, в резултат на която да са настъпили физико-химични изменения в състава, и е посочен в Приложение I на Договора за създаване на Европейската общност.

28. "Производствена дейност" за целите на чл. 184 е процесът на създаване на нов продукт чрез механично, физично или химично преобразуване (обработка или преработка) на суровини и материали с цел последваща реализация и биологична трансформация на живи животни или растения.

29. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Първоначална инвестиция" е инвестиция в нови материални и нематериални активи, които са приемливи разходи, свързани със:

1. създаване на нова дейност;
2. разширяване на съществуваща дейност;
3. диверсифициране на произвежданите продукти чрез създаване на нови продукти;

4. основна промяна на съществуващия производствен процес.

Не е първоначална инвестиция инвестицията в актив, който замества съществуващ актив.

30. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Предприятие в затруднение" е предприятие, за което е налице един от следните критерии:

а) за дружество с ограничена отговорност или акционерно дружество - когато регистрираният му капитал намалее с повече от 50 на сто, като повече от 25 на сто е през последните 12 месеца;

б) за всички останали дружества - когато собственият им капитал намалее с повече от 50 на сто, като повече от 25 на сто е през последните 12 месеца;

в) (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) налице са условията на Търговския закон или на законодателството по мястото на регистрацията за откриване на процедура по несъстоятелност.

31. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Минимална помощ" е помощта по смисъла на Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 г. за прилагане на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ.

32. "Пазарна лихва" е лихвата, която би била платена при същите условия за предоставен или получен кредит под каквато и да е форма по сделка между лица, които не са свързани. Пазарната лихва се определя според условията на пазара, като се отчитат всички количествени и качествени характеристики на сделката - форма, размер и валута на предоставените средства, срок на предоставянето им, вид, размер и ликвидност на обезпечението, кредитният риск и други рискове, свързани със сделката, профил на кредитополучателя или лизингополучателя, както и всички други условия и обстоятелства, влияещи върху размера на лихвата.

33. "Разходи за реклама" са разходите за популяризиране на стоки и услуги, включително подаръци, които носят търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице, в рамките на обичайното за извършваната от лицето дейност.

34. "Социални разходи, предоставени в натура" са отчетените като разходи социални придобивки по чл. 294 от Кодекса на труда и предоставени по реда и начина, определени от чл. 293 от Кодекса на труда или от ръководството на предприятието. Социалните придобивки трябва да са достъпни за всички работници и служители и за лицата, наети по договор за управление и контрол. Не е налице предоставяне на социални разходи в натура, когато между работодателя или възложителя и лицата по изречение второ са налице парични взаимоотношения под каквато и да е форма по отношение на получените социални придобивки.

35. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) "Оператор" по смисъла на чл. 209 е лице, получило разрешение от министъра на финансите, което се занимава с дейностите по отпечатването, организирането, контрола и разплащането във връзка с ваучерите за храна по ред, определен с наредба на министъра на труда и социалната политика и министъра на финансите.

36. "Ваучери за храна" са вид книжа за замяна, предоставени чрез работодателя на работниците и служителите, включително на тези по договори за управление, които се използват като разплащателно средство в ресторанти, заведения за бързо обслужване и обекти за търговия с храни съгласно сключен договор за обслужване с оператор.

37. "Лек автомобил" е този, определен в Закона за движението по пътищата.

38. "Допълнителни автобусни линии" са автобусни линии по утвърдена транспортна схема с режим на движение, осигуряващ възможност за спиране, слизване и

качване по желание на пътниците на разрешените за това места, допълващи основните линии на градския транспорт, без да ги дублират напълно.

39. "Разходи за поддръжка, ремонт и експлоатация на превозни средства" са пряко свързаните с поддръжката, ремонта и експлоатацията на превозните средства счетоводни разходи за:

- а) горива, гориво-смазочни материали и други консумативи;
- б) резервни части;
- в) труд за ремонт, включително за бояджийски и тенекеджийски услуги;
- г) технически прегледи и паркинг;
- д) козметика и аксесоари.

40. "Превозни средства" са тези, посочени в глава втора, раздел четвърти от Закона за местните данъци и такси, независимо дали са вписани в регистър, воден съгласно българското законодателство.

41. "Дейности от опериране на кораби" са:

а) осъществяването на морски превоз с кораби с нетен тонаж над 100 тона, отдаването им под наем, както и продажбата на кораби - предмет на тонажно облагане, които са придобити не по-малко от 5 години преди продажбата им;

б) превози по суша, свързани с морския превоз, административни и застрахователни услуги и други услуги, предоставени на клиентите във връзка с осъществяване на морския превоз;

в) финансови операции и курсови разлики, свързани с управлението на оборотния капитал, използван за оперирането на кораби;

г) извънредни дейности, свързани с оперирането на корабите, които не попадат в обхвата на букви "а" - "в" и оборотът от тях не надхвърля 0,25 на сто от оборота от дейностите по букви "а" и "б";

д) (нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 30.11.2010 г.) дейности по управление на кораби въз основа на договори за управление съгласно чл. 225а, т. 1 - 7, 9 и 10 от Кодекса на търговското корабоплаване.

42. "Дни в експлоатация" са дните, през които корабът извършва превоз и/или изпълнява дейности, свързани с превоз. Дните в експлоатация не включват времето за ремонти или престой на кораба, както и времето, през което корабът поради задържане или форсмажорни обстоятелства не извършва превоз и/или не изпълнява дейности, свързани с превоза.

43. "Нетен тонаж" е мярката в тонове на полезната (товарната) вместимост на кораб, удостоверена със свидетелство за тонаж на кораба.

44. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

45. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Селскостопански продукти", "преработка на селскостопански продукти" и "реализация на селскостопански продукти" са тези по смисъла на чл. 2 от Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията за прилагане на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ.

46. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Приемливи разходи за материални активи" за целите на т. 29 и 48 са земя, сгради, машини и съоръжения/оборудване. В първоначалната инвестиция се включват и придобитите по договор за финансов лизинг машини и съоръжения/оборудване, когато е налице задължение за закупуване на актива след изтичане срока на договора.

47. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Приемливи разходи за нематериални активи" за целите на т. 29 и 48 са активи, получени в резултат

на технологичен трансфер, реализиран чрез придобиване на права върху патенти, лицензии, ноу-хау или непатентовани технически знания.

48. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Голям инвестиционен проект" е първоначална инвестиция, която включва приемливи разходи за материални и нематериални активи, съчетани в едно икономически неделимо цяло, когато приемливите разходи превишават левовата равностойност на 50 млн. евро, определена по официалния валутен курс на лева към еврото. Първоначалната инвестиция, свързана с голям инвестиционен проект, трябва да се осъществи за период 3 години. Голям инвестиционен проект не може да се разделя на подпроекти или етапи, ако това ще доведе до заобикаляне на разпоредбите в този закон.

49. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Нетни приходи от продажби" са тези по смисъла на Закона за счетоводството.

50. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Метод на собствения капитал" е този по смисъла на счетоводното законодателство.

51. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Метод на пропорционална консолидация" е този по смисъла на счетоводното законодателство.

52. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Съвместно контролирано предприятие" е това по смисъла на счетоводното законодателство.

53. (нова - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) "Допълнително доброволно осигуряване" е това по смисъла на § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

54. (нова - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) "Доброволно здравно осигуряване" е това по смисъла на § 1, т. 13 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

55. (нова - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) "Застраховки "Живот" са тези по смисъла на § 1, т. 14 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

56. (нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) "Годишен отчет за дейността" е този по чл. 20, ал. 4 от Закона за статистиката.

57. (нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) "Счетоводни приходи, счетоводни разходи, счетоводен финансов резултат, активи, пасиви и собствен капитал на чуждестранно лице от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, осъществяващо стопанска дейност в страната чрез място на стопанска дейност единствено при условията на свободно предоставяне на услуги" са тези по смисъла на международните счетоводни стандарти, приложими в страната за съответната година.

58. (нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) "Счетоводни приходи, счетоводни разходи, счетоводен финансов резултат, активи, пасиви и собствен капитал на чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство" за целите на определяне на корпоративния данък по чл. 202а, ал. 2 са тези по смисъла на международните счетоводни стандарти, приложими в страната за съответната година.

59. (нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) "Разпореждане с имущество на място на стопанска дейност" е налице и в случаите на прехвърляне на мястото на стопанска дейност самостоятелно или заедно с цялото предприятие.

60. (нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) "Земеделска техника" за целите на чл. 189б са самоходните, несамходните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието.

61. (нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) "Обща годишна квота за предоставяне на ваучери за храна" е общата номинална стойност на ваучерите за храна за съответната година, които операторите могат да предоставят на работодатели при условията на чл. 209.

62. (нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) "Индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна" е номиналната стойност на ваучерите за храна, които оператор може да предостави на работодатели по тази квота.

63. (нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) "Максимално допустими годишни данъчни амортизационни норми" за целите на чл. 75, ал. 4 са максималните размери на годишните данъчни амортизационни норми съгласно чл. 55 или максималните размери на амортизационните норми съгласно чл. 22 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане за годините преди 2007 г.

64. (нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) "Юрисдикции с преференциален данъчен режим" са:

1. Вирджинските острови (САЩ); Княжество Андора; Ангуила (брит.); Нормандските острови (брит.); Антигуа и Барбуда; Аруба, остров (нидерл.); Общността на Бахамските острови; Барбейдос; Белиз; Бермудските острови (брит.); Вирджинските острови (брит.); Република Вануату; Гибралтар (брит.); Гренада; Гуам, остров (САЩ); Кооперативна република Гаяна; Доминиканската република; Каймановите острови (брит.); Остров Рождество (Коледен остров) (брит.); Република Либерия; Княжество Лихтенщайн; Република Малдиви; Република Маршалски острови; Република Мавриций; Княжество Монако; Монсерат, остров (брит.); Република Науру; Ниуе, остров (новозел.); Република Палау; острови Кук (новозел.); Остров Ман (брит.); Сейнт Лусия; Федерация Сейнт Китс и Невис; Търкс и Кайкос, острови (брит.); Република Фиджи; Република Панама; Независима държава Самоа; Република Сан Марино; Република Сейшели; Соломоновите острови; Сейнт Винсент и Гренадини; Кралство Тонга; Република Тринидад и Тобаго; Тувалу; Фолкландските острови (брит.); Нидерландските Антили (нидерл.) и Хонг Конг (Китай), или

2. държави/територии, с които Република България няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и в които дължимият подоходен или корпоративен данък или заместващите ги данъци върху доходите по чл. 12, ал. 9 или по чл. 8, ал. 11 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които чуждестранното лице е реализирало или ще реализира, е с повече от 60 на сто по-нисък от подоходния или корпоративния данък върху тези доходи в Република България.

§ 2. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2001/86/ЕО на Съвета за допълнение на Устава на Европейското дружество по отношение на участието на заетите лица, на Директива 2003/72/ЕО на Съвета за допълнение на Устава на Европейското кооперативно дружество относно участието на работниците и служителите и на Директива 2003/49/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави членки.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 3. Този закон отменя Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 115 от 1997 г.; попр., бр. 19 от 1998 г.; изм., бр. 21 и 153 от 1998 г.; бр. 12, 50, 51, 64, 81, 103, 110 и 111 от 1999 г., бр. 105 и 108 от 2000 г., бр. 34 и 110 от 2001 г., бр.

45, 61, 62 и 119 от 2002 г., бр. 42 и 109 от 2003 г., бр. 18, 53 и 107 от 2004 г., бр. 39, 88, 91, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59 и 63 от 2006 г.).

§ 4. Преобразуванията на финансовия резултат (счетоводна печалба/загуба) за данъчни цели вследствие на прилагането на чл. 23 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане до 31 декември 2006 г. се смятат за преобразувания на счетоводния финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат по реда и съгласно съответната разпоредба на този закон.

§ 5. Начислените до 31 декември 2003 г. счетоводни приходи и разходи от последващи оценки (преоценки и обезценки) на амортизируеми активи, които не са признати за данъчни цели до 31 декември 2006 г. по реда на чл. 23 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, се признават за данъчни цели в годината на отписване на съответния актив от данъчния амортизационен план, с изключение на случаите на липси.

§ 6. (1) Амортизируемите активи, налични в данъчния амортизационен план към 31 декември 2006 г., с изключение на определените в ал. 2, се смятат за данъчни амортизируеми активи по смисъла на чл. 48.

(2) От данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г. се отписват следните налични в него активи:

1. положителната репутация;
2. активите, които не се ползват в дейност, за която се формира данъчен финансов резултат;
3. активите, които са класифицирани като държани за продажба или са част от група за освобождаване, класифицирана като държана за продажба;
4. активите, когато данъчно задължено лице е прекратено с ликвидация или е прекратено с обявяване в несъстоятелност.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) Член 66 не се прилага в случаите на отписване на активи по ал. 2, т. 1 и 2.

§ 7. (1) Данъчната амортизируема стойност на наличен данъчен амортизируем актив към 1 януари 2007 г. е амортизируемата му стойност към 31 декември 2006 г. по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане.

(2) Начислената данъчна амортизация на наличен данъчен амортизируем актив към 1 януари 2007 г. е данъчно признатият размер на разходите за амортизации за съответния актив към 31 декември 2006 г. по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане.

(3) Данъчната стойност на наличен данъчен амортизируем актив към 1 януари 2007 г. е данъчната му балансова стойност към 31 декември 2006 г. по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане.

§ 8. Стойностите на данъчните амортизируеми активи, налични в данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г., остават непроменени спрямо тези към 31 декември 2006 г.

§ 9. (1) Преоценъчният резерв в данъчния амортизационен план се отписва от него към 1 януари 2007 г. Отписването става по реда и начина, посочени в § 10 или 11. Данъчно задълженото лице избира прилагането на § 10 или 11.

(2) Преоценъчният резерв по смисъла на ал. 1 е преоценъчният резерв (резервът от последващи оценки), който е включен в данъчния амортизационен план към 31 декември 2006 г.

(3) Когато в данъчния амортизационен план към 31 декември 2006 г. е включен преоценъчен резерв (резерв от последваща оценка), различен от този, който е следвало да бъде включен съгласно чл. 22 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, същият се коригира за целите на ал. 1.

(4) Единоличните търговци отписват преоценъчния резерв по ред и начин, приложими за данъчно задължените лица по този закон.

§ 10. (1) Данъчно задължените лица коригират еднократно стойностите на амортизируемите активи в данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г. в резултат на отписването на преоценъчния резерв.

(2) С отписания преоценъчен резерв за конкретен амортизируем актив се увеличава данъчно признатият размер на разходите за амортизации за съответния актив към 31 декември 2006 г., в резултат на което начислената данъчна амортизация на актива към 1 януари 2007 г. се увеличава и данъчната стойност на актива към 1 януари 2007 г. се намалява. След увеличението начислената данъчна амортизация за съответния актив не може да превишава данъчната амортизируема стойност на актива към 1 януари 2007 г.

(3) Когато преоценъчният резерв за конкретен актив превишава данъчната балансова стойност на актива към 31 декември 2006 г., активът се отписва от данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г., като с размера на превишението се увеличава данъчно признатият размер на разходите за амортизации на други активи от същата категория, определена по смисъла на чл. 22 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане. Когато стойностите на активите от тази категория са недостатъчни за изпълнение на изискването на изречение първо, увеличава се данъчно признатият размер на разходите за амортизации на активи от другите категории.

(4) След отписването на преоценъчния резерв общата сума от данъчните стойности на всички активи, налични в данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г., трябва да бъде равна на общата сума от данъчните балансови стойности на всички активи към 31 декември 2006 г., намалена с отписания преоценъчен резерв.

(5) Алинеи 1 - 4 не се прилагат, когато общата сума на отписания преоценъчен резерв превишава общата сума от данъчните балансови стойности на всички активи, налични в данъчния амортизационен план към 31 декември 2006 г. Данъчно задължените лица отписват от данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г. всички налични активи в него към 31 декември 2006 г. С разликата между общата сума на преоценъчния резерв и общата сума от данъчните балансови стойности на всички активи към 31 декември 2006 г. се увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, включително при определяне на тримесечните авансови вноски по реда на § 11.

§ 11. (1) С отписания преоценъчен резерв се увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, включително при определяне на тримесечните авансови вноски, както следва:

1. за 2007 г. - с една трета от отписания преоценъчен резерв;
2. за 2008 г. - с една трета от отписания преоценъчен резерв;
3. за 2009 г. - с една трета от отписания преоценъчен резерв.

(2) При прекратяване на данъчно задълженото лице, с изключение на случаите на прекратяване при преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон, с частта от отписания преоценъчен резерв, с която не е увеличен счетоводният финансов резултат по реда на ал. 1, се увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат за годината на прекратяване.

(3) Данъчно задълженото лице може с отписания преоценъчен резерв да увеличи еднократно счетоводния си финансов резултат при определяне на данъчния си финансов резултат за 2007 г., включително при определяне на тримесечните авансови вноски. В този случай ал. 1 и 2 не се прилагат.

§ 12. Разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 6 се прилага за данъчни дълготрайни материални активи, придобити след 31 декември 2006 г.

§ 13. За целите на чл. 55 амортизируемият актив по § 1, т. 55, буква "е" от допълнителните разпоредби на отменения Закон за корпоративното подоходно облагане се разпределя в категория V.

§ 14. За целите на чл. 55 амортизируемият актив, формиран по реда на отменения Закон за корпоративното подоходно облагане в резултат на непризната за данъчни цели част от превишението на сумата от счетоводните амортизационни квоти над данъчно признатия размер на амортизациите на активите като цяло за периода от 1 януари 1998 г. до 31 декември 2002 г., се разпределя в категория VII.

§ 15. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) Разпоредбата на чл. 59 не се прилага за данъчен амортизируем актив, за който е преустановено начисляването на данъчни амортизации към 31 декември 2006 г. съгласно отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, защото временно не се употребява в дейността. Начисляването на данъчни амортизации за актива по изречение първо се възобновява от началото на месеца на връщането на актива в експлоатация.

§ 16. Разпоредбата на чл. 63 се прилага за последващи разходи, завършени след 31 декември 2006 г.

§ 17. За целите на чл. 66, ал. 1, когато остатъчната стойност не е включена в амортизируемата стойност на актива по смисъла на отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводната балансова стойност на актива се намалява с остатъчната му стойност.

§ 18. Член 68 се прилага за активи, придобити след 31 декември 2005 г.

§ 19. Член 45 не се прилага в случаите, когато с резерва от последваща оценка (преоценъчния резерв) е увеличен финансовият резултат за данъчни цели по реда на чл. 23 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане.

§ 20. Непризнатите разходи за лихви след 1 януари 2004 г. съгласно чл. 26 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, подлежащи на приспадане и неприспаднати до 31 декември 2006 г., се приспадат по реда на чл. 43 до изтичане на 5 години след годината на непризнаването им за данъчни цели.

§ 21. Обложената за данъчни цели част от провизиите на вземанията (по действащото до 31 декември 2001 г. счетоводно законодателство) в нефинансовите предприятия, с която не е намален финансовият резултат по реда на чл. 23, ал. 3 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане през следващи години, се смята за непризнат разход от последваща оценка на вземане по реда на чл. 34 от този закон.

§ 22. Загубите, формирани след 1 януари 2002 г., подлежащи на пренасяне и неприспаднати до 31 декември 2006 г. по реда на глава четвърта от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, се приспадат по реда на глава единадесета.

§ 23. Член 95 не се прилага за приходи и разходи, възникнали в резултат на отчетени преди 1 януари 2007 г. приходи и разходи, за които е била налице разлика между размера, отчетен съгласно счетоводната политика, и размера, определен от регулаторен орган съгласно нормативен акт.

§ 24. Правото да ползва намалението по чл. 60, ал. 1 или преотстъпването по чл. 61г или 61д от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане за корпоративния данък, дължим за 2006 г., има и данъчно задължено лице, което не е подало уведомление до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите съгласно чл. 51а от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, при условие че изпълни всички изисквания, предвидени в закона за съответното намаление или преотстъпване на корпоративен данък.

§ 25. Корпоративният данък се преотстъпва по реда на чл. 187 в срок до 31 декември 2010 г.

§ 26. (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.)

§ 27. Годишната облагаема печалба (загуба), дължимият годишен корпоративен данък, всички алтернативни данъци, данъците върху разходите и данъците, удържани при източника за 2006 г., които подлежат на деклариране по реда на отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, се декларират с подаване на съответните данъчни декларации и в сроковете по същия закон.

§ 28. (1) Дължимите данъци за 2006 г. по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане се внасят в сроковете и по реда на същия закон.

(2) Правото по чл. 92, ал. 5 може да се ползва от данъчно задължените лица и при декларирането на корпоративния данък за 2006 г.

§ 29. Образците на годишни данъчни декларации за 2006 г. по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане се утвърждават в срок до 10 януари 2007 г. със заповед на министъра на финансите, която се обнародва в "Държавен вестник".

§ 30. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) Провизии, които са включени в историческата цена на данъчен амортизируем актив, но не са включени в амортизируемата му стойност съгласно отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, се смятат за провизии, които не са включени в данъчната амортизируема стойност на актива съгласно чл. 53, ал. 1.

§ 31. (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., нов. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Предоставените обезпечения по реда на отменения чл. 109 се освобождават.

§ 32. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73 и 82 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 141:

а) в ал. 1 думата "30-дневен" се заменя с "60-дневен";

б) в ал. 2:

аа) в изречение първо накрая се добавя "и не е отстранило непълнотите в 15-дневен срок от датата на поискване от органа по приходите";

бб) в изречение второ думата "липса" се заменя с "наличие";

в) в ал. 3 след думите "прилагане на СИДДО" се добавя "или неизясняването в срока по ал. 1";

г) алинеи 4 и 5 се изменят така:

"(4) Становището за липса на основания за прилагане на СИДДО подлежи на обжалване от получателя на дохода или от платателя, ако е упълномощен за това от получателя на дохода. Обжалването се извършва по реда за обжалване на ревизионните актове, като жалбата се подава чрез териториалната дирекция, в която е подадено искането.

(5) При наличие на становище за прилагане на СИДДО по ал. 1 или 2 изменения на данъчните задължения за съответния доход могат да се извършват само при наличие на основанията по чл. 133, ал. 2."

2. В чл. 142, ал. 1 и 2 числото "25 000" се заменя с "50 000".

§ 33. Законът влиза в сила от 1 януари 2007 г.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 14 декември 2006 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ПАЗАРИТЕ НА ФИНАНСОВИ ИНСТРУМЕНТИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 52 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2007 Г.)

§ 27. (1) Този закон влиза в сила от 1 ноември 2007 г. с изключение на § 7, т. 6, 7, 8, 18, 19, 22 - 24, 26 - 28, 30 - 40, т. 44, буква "б", т. 47, 48, т. 49, буква "а", т. 50 - 62, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 76, 77, т. 83, букви "а" и "г", т. 85, буква "а", т. 91, 93, 94, т. 98, буква "а", подбуква "аа", изречение второ относно замяната, подбуква "бб", изречение второ относно замяната, подбуква "вв", изречение второ относно замяната, и подбуква "гг", изречение второ относно замяната, т. 99, букви "г" и "д", т. 101, буква "б" и т. 102, § 8, § 9, т. 4, буква "а", т. 5 и 7, § 14, т. 1 и § 19, които влизат в сила три дни след обнародването на закона в "Държавен вестник".

(2) Параграф 7, точки 6, 7 и 8 се прилагат до 1 ноември 2007 г.

**Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 108 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2007 Г.)

§ 36. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 35, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ**

(ОБН. - ДВ, БР. 110 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2008 Г.)

§ 56. (В сила от 01.01.2007 г.) Надвнесенят корпоративен данък, данък върху печалбата и данък за общините по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 115 от 1997 г.; попр., бр. 19 от 1998 г.; изм., бр. 21 и 153 от 1998 г.; бр. 12, 50, 51, 64, 81, 103, 110 и 111 от 1999 г., бр. 105 и 108 от 2000 г., бр. 34 и 110 от 2001 г., бр. 45, 61, 62 и 119 от 2002 г., бр. 42 и 109 от 2003 г., бр. 18, 53 и 107 от 2004 г., бр. 39, 88, 91, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59 и 63 от 2006 г.; отм., бр. 105 от 2006 г.), които не са приспаднати, възстановени или прихванати към 31 декември 2006 г., могат да се приспадат по реда на чл. 94.

§ 57. (В сила от 01.01.2007 г.) Данъчно задължените лица, на които е преотстъпен данък по чл. 58 от отменения Закон за данък върху печалбата (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 110 от 1996 г., бр. 16, 49, 86 и 89 от 1997 г.; отм., бр. 115 от 1997 г.) или по отменения чл. 20 от Закона за насърчаване на инвестициите, които преминават към прилагане на Международните счетоводни стандарти, не прилагат глава тринадесета за промяната в счетоводната политика по отношение на отчитането на преотстъпения данък. При определяне на данъчния финансов резултат за годината на преминаване към Международните счетоводни стандарти и за следващите години

счетоводният финансов резултат се увеличава с частта от финансирането, отчетено по повод преотстъпения данък, която не е призната като приход преди преминаване към Международните счетоводни стандарти, като сумата на увеличението се разпределя през съответните години пропорционално на отчетените разходи през тези години, свързани с изпълнение на условията за преотстъпване на данъка. Когато преотстъпеният данък е инвестиран в амортизируеми активи, увеличението по изречение второ се разпределя по години на базата на отчетените счетоводни разходи за амортизации за тези активи през съответните години.

§ 58. (В сила от 01.01.2007 г.) Данъчните облекчения по реда на глава двадесет и втора, раздел IV, с изключение на чл. 187, могат да се ползват до 31 декември 2013 г. Данъчното облекчение по чл. 184, представляващо държавна помощ за регионално развитие, може да се ползва, когато изпълнението на съответната първоначална инвестиция е започнало след 31 декември 2006 г., но преди 1 януари 2014 г.

§ 59. (В сила от 01.01.2007 г.) Данъчното облекчение по чл. 184, за което министърът на финансите е уведомил Европейската комисия по реда на чл. 8 от Закона за държавните помощи, представляващо държавна помощ за регионално развитие, влиза в сила след постановяване на положително решение от Европейската комисия относно съответствието му с Насоки за националната регионална помощ за 2007 - 2013 г. на Европейската комисия. При условие че Европейската комисия постанови положително решение до 31 март 2008 г., данъчното облекчение може да се приложи и за 2007 г. След постановяване на положително решение от Европейската комисия министърът на финансите не следва да изготвя индивидуални уведомления за данъчно задължените лица, прилагащи чл. 184, с изключение на тези, извършващи големи инвестиционни проекти по чл. 189.

§ 60. Данъчните амортизируеми активи към 31 декември 2007 г., които са отписани за счетоводни цели, но не са отписани от данъчния амортизационен план на основание чл. 22, ал. 12, т. 2 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, защото от тях не се очаква икономическа изгода, или на основание чл. 60, ал. 3, т. 1, се отписват от данъчния амортизационен план към 1 януари 2008 г. Разпоредбата на чл. 66, ал. 2 се прилага, включително при определяне на тримесечните авансови вноски за 2008 г. Изречения първо и второ не се прилагат за активи, които са отписани за счетоводни цели, защото са напълно амортизирани.

§ 61. Разпоредбата на чл. 140, ал. 7 не се прилага при преобразуване, за което датата на вписване в търговския регистър е преди 1 януари 2008 г.

§ 62. Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи и разходи, печалби и загуби, отчетени от съдружник в съвместно контролирано предприятие, в резултат на прилагане на метода на пропорционална консолидация, когато съвместно контролираното предприятие е данъчно задължено лице.

§ 63. (1) При определяне на данъчния финансов резултат на финансови институции счетоводният им финансов резултат се намалява с дивидентите,

разпределени от местни юридически лица през текущата година, когато инвестицията се отчита по метода на собствения капитал.

(2) При определяне на данъчния финансов резултат на данъчно задължени лица, които не са финансови институции, счетоводният им финансов резултат се намалява с дивидентите, разпределени от местни юридически лица за периода от придобиване до отписване на инвестицията, когато инвестицията се отчита по метода на собствения капитал. Намалението по изречение първо се извършва в годината на отписване на инвестицията.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат за:

1. дивиденти, разпределени от печалби, които са реализирани преди придобиване на инвестицията от данъчно задълженото лице, или

2. дивиденти, разпределени от лицензирани дружества със специална инвестиционна цел по Закона за дружествата със специална инвестиционна цел.

§ 64. (1) При определяне на данъчния финансов резултат на местно дружество майка, което е финансова институция, счетоводният му финансов резултат се намалява с дивидентите, разпределени през текущата година от негово дъщерно дружество от държава членка, когато инвестицията в дъщерното дружество се отчита по метода на собствения капитал.

(2) При определяне на данъчния финансов резултат на местно дружество майка, което не е финансова институция, счетоводният му финансов резултат се намалява с дивидентите, разпределени от негово дъщерно дружество от държава членка за периода от придобиване до отписване на инвестицията в дъщерното дружество, когато инвестицията се отчита по метода на собствения капитал. Намалението по изречение първо се извършва в годината на отписване на инвестицията.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат и от място на стопанска дейност в страната при разпределяне на дивиденти от чуждестранно лице, когато са изпълнени условията на чл. 105, ал. 2, т. 1 - 3.

(4) Когато са разпределени дивиденти по реда на ал. 1 или 3 в срок до две години от момента на придобиване на най-малко 15 на сто от капитала на дружеството, разпределящо дивидентите, данъчно задълженото лице има право да намали финансовия си резултат по реда на ал. 1. В случай че преди да са изтекли двете години данъчно задълженото лице престане да притежава най-малко 15 на сто от капитала на дружеството, данъчният финансов резултат и дължимият корпоративен данък за годината, в която е приложена ал. 1, се коригират така, все едно ал. 1 не е била приложена. За периода от датата, на която е следвало да бъде внесен корпоративният данък, до датата на внасянето му се дължи лихва за просрочие по общия ред.

(5) Алинеи 1 - 4 не се прилагат за дивиденти, разпределени от печалби, които са реализирани преди придобиване на инвестицията от данъчно задълженото лице.

§ 65. Параграфи 62, 63 и 64 от този закон се прилагат при определяне данъчния финансов резултат за 2007 г.

§ 66. Параграфи 16 и 17 от този закон се прилагат за активи, придобити след 31 декември 2007 г.

.....

§ 68. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г. с изключение на параграфи 7, 21, 24, 38 - 45, 49, 50, § 54, т. 3 - 7, § 55, т. 1 - 4 и § 56 - 59, които влизат в сила от 1 януари 2007 г.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
СЧЕТОВОДСТВОТО

(ОБН. - ДВ, БР. 69 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 05.09.2008 Г.)

§ 7. Този закон влиза в сила от 5 септември 2008 г. с изключение на § 3, който влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", и на § 6, който влиза в сила от 1 януари 2009 г.

Допълнителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 106 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2009 Г.)

§ 16. Навсякъде в закона думите "държава - членка на Европейската общност", "държави - членки на Европейската общност" и "държава извън Европейската общност" се заменят съответно с "държава - членка на Европейския съюз", "държави - членки на Европейския съюз" и "държава извън Европейския съюз".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 106 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2009 Г.)

§ 17. През 2009 г. не се извършва намаление по чл. 177, когато за наетите лица е ползвано данъчно облекчение през 2008 г. по отменения чл. 192.

§ 18. Член 189а се прилага за печалби, реализирани от инвестиции в активи, придобити след 1 януари 2009 г.

§ 19. Законът влиза в сила от 1 януари 2009 г., с изключение на § 12, т. 2 относно чл. 209, ал. 3, т. 3 и 4, които влизат в сила от 1 януари 2010 г.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ДАНЪЦИТЕ ВЪРХУ ДОХОДИТЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ ЛИЦА

(ОБН. - ДВ, БР. 32 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2010 Г.)

§ 6. Законът влиза в сила от 1 януари 2010 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

(ОБН. - ДВ, БР. 35 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 12.05.2009 Г.)

§ 46. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ**

(ОБН. - ДВ, БР. 95 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2010 Г.)

§ 39. Параграфи 13, 28, 35 и 36 от този закон се прилагат и по отношение на годишния отчет за дейността за 2009 г. Годишни финансови отчети за 2009 г. и одиторски доклади към тях не се подават в Националната агенция за приходите.

§ 40. Намалението на корпоративния данък по отменения чл. 186 се натрупва с друга държавна помощ, одобрена с решение на Европейската комисия или получила разрешение по чл. 9 от Закона за държавните помощи за придобитите дълготрайни материални и нематериални активи, до максимално допустимия интензитет на помощта, определен с Карта на националната регионална държавна помощ.

§ 41. Данъчното облекчение по чл. 189б се прилага след постановяване на положително решение от Европейската комисия за съвместимост с правилата в областта на държавните помощи. При условие, че Европейската комисия постанови положително решение до 31 март 2011 г., данъчното облекчение може да се приложи и за 2010 г. Преотстъпване на авансови вноски за корпоративен данък на земеделските производители не се допуска до датата на положителното решение на Европейската комисия.

§ 42. Администратор на държавната помощ по чл. 189б е министърът на земеделието и храните. Министърът на земеделието и храните уведомява Европейската комисия по реда и процедурите, установени в Закона за държавните помощи.

§ 43. Корпоративният данък се преотстъпва по реда на чл. 189б в срок до 31 декември 2013 г.

.....

§ 51. Законът влиза в сила от 1 януари 2010 г. с изключение на § 10, 11 и 14, които влизат в сила от 1 януари 2009 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ**

(ОБН. - ДВ, БР. 94 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2011 Г.)

§ 25. Запазването на правото на преотстъпване на данък съгласно чл. 185, ал. 1 и 2 се прилага до 31 декември 2013 г.

§ 26. (1) Кооперациите и образуванията от тях предприятия превеждат 50 на сто от преотстъпения корпоративен данък за 2010 г. по отменения чл. 187 в инвестиционните фондове на кооперативните съюзи в срок до 31 март 2011 г.

(2) Кооперативните съюзи отчитат до 30 юни 2011 г. пред Министерството на финансите набирането и целевото разходване на преотстъпения корпоративен данък за 2010 г. по отменения чл. 187. Когато се установи, че не са изпълнени условията за преотстъпване, постъпилият в кооперативните съюзи преотстъпен данък се възстановява от тях в републиканския бюджет със съответната лихва.

(3) Лице, което не изпълни задължението си по ал. 2, се наказва с имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв.

§ 27. Параграф 22, т. 2 се прилага и при определяне на данъците по този закон за 2010 г.

.....

§ 31. Законът влиза в сила от 1 януари 2011 г. с изключение на § 22, т. 2, която влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 19 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 08.03.2011 Г.)

§ 11. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ДАНЪЦИТЕ ВЪРХУ ДОХОДИТЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ ЛИЦА**

(ОБН. - ДВ, БР. 31 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2011 Г.)

§ 22. Законът влиза в сила от 1 януари 2011 г., с изключение на § 8, който влиза в сила от началото на месеца, следващ месеца на обнародване на този закон в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ЕНЕРГИЯТА ОТ ВЪЗОБНОВЯЕМИ ИЗТОЧНИЦИ

(ОБН. - ДВ, БР. 35 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 03.05.2011 Г.)

§ 25. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на разпоредбите на:

1. член 20, ал. 1, 2 и 3, които влизат в сила от 1 януари 2012 г. за сгради за обществено обслужване, а за останалите сгради - от 31 декември 2014 г.;
2. член 21, ал. 1, 2, 3 и 4, които влизат в сила от 31 декември 2012 г.;
3. член 22, ал. 1, 2, 3, 4 и 5, които влизат в сила от 1 януари 2012 г.;
4. член 23, ал. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 и 12, които влизат в сила от 1 юли 2012 г.

Приложение № 1 към чл. 100, т. 1

(Доп. - ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Приложение № 2 към чл. 100, т. 3 и чл. 108, ал. 2, т. 1

(Доп. - ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.)

Приложение № 3 към чл. 137, т. 1

(Доп. - ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.)

Списък на дружествата в държавите - членки на Европейския съюз, по чл. 137, т. 1

(а) дружествата, включени в Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета относно Устава на Европейско дружество (SE) и Директива 2001/86/ЕО на Съвета за допълнение на Устава на Европейско дружество по отношение на участието на заетите лица, включени в Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета относно Устава на Европейското кооперативно дружество (SCE) и Директива 2003/72/ЕО на Съвета за допълнение на Устава на Европейско кооперативно дружество относно участието на работниците и служителите;

(б) дружества съгласно белгийското законодателство, известни като "societe anonyme"/"naamloze vennootschap", "societe en commandite par actions"/ "commanditaire vennootschap op aandelen", "societe privee a responsabilite limitee"/ "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite limitee"/ "cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite ilimitee"/ "cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "societe en nom collectif"/ "vennootschap onder firma", "societe en commandite simple"/ "gewone commanditaire

vennootschap", публични предприятия, възприели една от гореспоменатите правни форми, както и други дружества, учредени съгласно белгийското законодателство, които се облагат с белгийски корпоративен данък;

(в) дружества съгласно чешкото законодателство, известни като: "akciová společnost", "společnost s ručením omezeným";

(г) дружества съгласно датското законодателство, известни като: "aktieselskab" и "anpartsselskab"; други дружества, облагаеми с данък съгласно Закона за корпоративния данък, доколкото облагаемите им доходи се изчисляват и облагат съгласно общите правила на данъчното законодателство спрямо "aktieselskaber";

(д) дружества съгласно немското законодателство, известни като "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs-und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts", както и други дружества, учредени съгласно немското законодателство и облагаеми с немския корпоративен данък;

(е) дружества съгласно естонското законодателство, известни като: "taisühing", "usaldusühing", "osühing", "aktsiaselts", "tulundusühistu";

ж) дружества съгласно гръцкото законодателство, известни като: "anwnumh etaireia", "etaireia periwrismenhx euqunhz" (E.P.E);

(з) дружества съгласно испанското законодателство, известни като: "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", както и публични предприятия, субекти на частното право;

(и) дружества съгласно френското законодателство, известни като "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societes par actions simplifiees", "societes d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prevoyance", "societes civiles", които нормално се облагат с корпоративен данък, "cooperatives", "unions de cooperatives", промишлени и търговски публични организации и предприятия, както и други дружества, учредени съгласно френското законодателство, които се облагат с френски корпоративен данък;

(й) дружества, учредени или съществуващи съгласно ирландското законодателство, предприятия, учредени съгласно Закона за промишлените и взаимоспомагателните каси, строителни обединения, включени в Законите за строителните обединения и попечителски спестовни банки по смисъла на Закона за попечителските спестовни банки, 1989 г.;

(к) дружества съгласно италианското законодателство, известни като: "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsabilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assicurazione", както и частни и публични лица, чиято дейност е изцяло или предимно търговска;

(л) съгласно кипърското законодателство: "etaireiex", определени по законите за облагане на доходите;

(м) дружества съгласно латвийското законодателство, известни като: "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

(н) дружества, учредени от законодателството на Литва;

(о) дружества съгласно законодателството на Люксембург, известни като: "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societe cooperative", "societe cooperative organisee comme une societe anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", както други

дружества, учредени съгласно законодателството на Люксембург, които се облагат с люксембургски корпоративен данък;

(п) дружества съгласно унгарското законодателство, известни като: "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kOzhasznu tarsasag", "szovetkezet";

(р) дружества съгласно малтийското законодателство, известни като: "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghom maqsum 'f'azzjonijiet";

(с) дружества съгласно холандското законодателство, известни като: "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "Open commanditaire vennootschap", "Cooperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "Fonds voor gemene rekening", "vereniging op Cooperatieve grondslag" и "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", както и други дружества, учредени съгласно холандското законодателство, които се облагат с холандски корпоративен данък;

(т) дружества съгласно австрийското законодателство, известни като: "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Erwerbs- и Wirtschaftsgenossenschaften";

(у) дружества съгласно полското законодателство, известни като: "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia";

(ф) търговски дружества или такива съгласно гражданското право, които имат търговска форма, както и други юридически лица, извършващи търговска или промишлена дейност, учредени съгласно португалското законодателство;

(х) дружества съгласно словенското законодателство, известни като: "delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo";

(ц) дружества съгласно законодателството на Словакия, известни като: "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným", "komanditná spoločnosť";

(ч) дружества съгласно финландското законодателство, известни като: "osakeyhtiö"/"aktiebolag", "osuuskunta"/"andelslag", "saastopankki"/"sparbank" и "vakuutusyhtiö"/"forsakringsbolag";

(ш) дружества съгласно шведското законодателство, известни като: "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska föreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag";

(щ) дружества, учредени по законодателството на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия;

(ю) (нова - ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) дружества съгласно румънското законодателство, известни като "sositati pe actiuni", "sositati in comandita pe actiuni", "sositati cu raspundere limitata.

Приложение № 4 към чл. 137, т. 3

(Доп. - ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.)

Списък на данъците в държавите - членки на Европейския съюз

- impot des societates/vennootschapsbelasting в Белгия,
- selskabsskat в Дания,
- Körperschaftsteuer във Федерална република Германия,
- jorož eisodhmatoz nomikwn proswpwn kerdoskopikou carakthra, в Гърция,
- impuesto sobre sociedades в Испания,

- impot sur les societes във Франция,
- corporation tax в Ирландия,
- imposta sul reddito delle societa в Италия,
- impot sur le revenu des collectivites в Люксембург,
- vennootschapsbelasting в Холандия,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas в Португалия,
- corporation tax в Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия,
- Körperschaftsteuer в Австрия,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten for samfund във Финландия,
- statlig inkomstskatt в Швеция,
- Dan z prijmu právnických osob in в Чешката република,
- Tulumaks в Естония,
- joroz eisodhmatoh в Кипър,
- uzņemumu ienākuma nodoklis в Латвия,
- Pelno mokestis в Литва,
- Tarsasagi ado в Унгария,
- Taxxa fuq l-income в Малта,
- Podatek dochodowy od osob prawnych в Полша,
- Davek od dobicka pravnih oseb в Словения,
- Dan z prijmov právnických osob в Словакия,
- impozit pe profit в Румъния.

Приложение № 5 към чл. 200а, ал. 4, т. 1, буква "а"

(Ново - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.)

Списък на чуждестранните юридически лица в държавите - членки на Европейския съюз, по чл. 200а, ал. 4, т. 1, буква "а"

а) дружества по белгийското законодателство, известни като: "naamloze vennootschap/societe anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/societe en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/societe privee a responsabilite limitee" и тези организации, учредени съгласно публичното право, които осъществяват дейността си съгласно частното право;

б) дружества по датското законодателство, известни като: "aktieselskab" и "anpartsselskab";

в) дружества по немското законодателство, известни като: "Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung" и "bergrechtliche Gewerkschaft";

г) дружества по гръцкото законодателство, известни като:

"ανώνυμη εταιρία";

д) дружества по испанското законодателство, известни като: "sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada" и тези организации, учредени съгласно публичното право, които осъществяват дейността си съгласно частното право;

е) дружества по френското законодателство, известни като: "societe anonyme, societe en commandite par actions, societe a responsabilite limitee" и промишлени и търговски публични дружества и предприятия;

ж) дружества по ирландското законодателство, известни като: "public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by

guarantee", организации, регистрирани съгласно the Industrial and Provident Societies Act или строителни кооперации, регистрирани съгласно the Building Societies Acts;

з) дружества по италианското законодателство, известни като: "societa per azioni, societa in accomandita per azioni, societa a responsabilita limitata" и публични и частни правни субекти, извършващи промишлена и търговска дейност;

и) дружества по законодателството на Люксембург, известни като: "societe anonyme", "societe en commandite par actions" и "societe a responsabilite limitee";

к) дружества по нидерландското законодателство, известни като: "naamloze vennootschap" и "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid";

л) дружества по австрийското законодателство, известни като: "Aktiengesellschaft" и "Gesellschaft mit beschränkter Haftung";

м) търговски дружества или дружества, учредени съгласно гражданското право, които имат търговска форма, кооперативи и публични предприятия, учредени съгласно португалското право;

н) дружества по финландското право, известни като: "osakeyhtio/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki/sparbank" и "vakuutusyhtio/forsakringsbolag";

о) дружества по шведското право, известни като: "aktiebolag" и "forsakringsaktiebolag";

п) дружества, учредени съгласно правото на Обединеното кралство;

р) дружества, създадени съгласно чешкото законодателство, известни като: "akciová společnost", "společnost s ručením omezeným", "verejná obchodní společnost", "komanditní společnost", "družstvo";

с) дружества, създадени съгласно естонското законодателство, известни като: "täisühing", "usaldusühing", "osühing", "aktsiaselts", "tulundusühistu";

т) дружества, създадени съгласно кипърското законодателство, които се наричат дружества съгласно нормативната уредба на дружественото право, дружества, учредени съгласно публичното право, както и всички други организации, които се считат за дружества съгласно законодателството за подоходното данъчно облагане;

у) дружества, създадени съгласно латвийското законодателство, известни като: "akciju sabiedrība", "sabiedrība ar ierobežotu atbildību";

ф) дружества, създадени съгласно литовското законодателство;

х) дружества, създадени съгласно унгарското законодателство, известни като: "közkereseti társaság", "betéti társaság", "közös vállalat", "korlátolt felelősségű társaság", "résztvénytársaság", "egyesülés", "közhasznú társaság", "szövetkezet";

ц) дружества, създадени съгласно малтийското законодателство, известни като: "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata", "Socjetajiet in akkomandita li lkapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

ч) дружества, създадени съгласно полското законодателство, известни като: "spółka akcyjna", "spółka z ograniczoną odpowiedzialnością";

ш) дружества, създадени съгласно словенското законодателство, известни като: "delniška družba", "komanditna delniška družba", "komanditna družba", "družba z omejeno odgovornostjo", "družba z neomejeno odgovornostjo";

щ) дружества, създадени съгласно словашкото законодателство, известни като: "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným", "komanditná spoločnosť", "verejná obchodná spoločnosť", "družstvo";

ъ) дружества, които съгласно румънското право са познати като: "societati pe actiuni", "societati în comandita pe actiuni", "societati cu răspundere limitată".

Приложение № 6 към чл. 200а, ал. 4, т. 1, буква "в" и т. 4, буква "б"

(Ново - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.)

Списък на данъците в държавите - членки на Европейския съюз, по чл. 200а, ал. 4, т. 1, буква "в" и т. 4, буква "б"

- impot des societates/vennootschapsbelasting в Белгия,
- selskabsskat в Дания,
- Körperschaftsteuer в Германия,
- Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων в Гърция,
- impuesto sobre sociedades в Испания,
- impot sur les societates във Франция,
- corporation tax в Ирландия,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche в Италия,
- impot sur le revenu des collectivites в Люксембург,
- vennootschapsbelasting в Нидерландия,
- Körperschaftsteuer в Австрия,
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas в Португалия,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten for samfund във Финландия,
- statlig inkomstskatt в Швеция,
- corporation tax в Обединеното кралство,
- Dan z prijmu právnických osob в Чешката република,
- Tulumaks в Естония,
- φόρος εισοδήματος в Кипър,
- Uzņēmumu ienākuma nodoklis в Латвия,
- Pelno mokeskis в Литва,
- Tarsasági adó в Унгария,
- Taxxa fuq l-income в Малта,
- Podatek dochodowy od osob prawnych в Полша,
- Davek od dobicka právniĥ oseb в Словения,
- Dan z príjmov právnických osob в Словакия,
- impozit pe profit, impozitul pe veniturile obtinute din Romania de nerezidenti в Румъния.

Релевантни актове от Европейското законодателство

ДИРЕКТИВА 2001/86/ЕО НА СЪВЕТА от 8 октомври 2001 година за допълнение на Устава на европейското дружество по отношение на участието на заетите лица

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 2003/72/ЕО от 22 юли 2003 година за допълване на Устава на Европейското кооперативно дружество (ЕКД) относно участието на работниците и служителите

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2157/2001 НА СЪВЕТА от 8 октомври 2001 година относно Устава на Европейското дружество (SE)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) 1435/2003 НА СЪВЕТА от 22 юли 2003 година относно устава на Европейското кооперативно дружество (SCE)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 104/2000 НА СЪВЕТА от 17 декември 1999 година относно общата организация на пазарите на рибни продукти и аквакултури

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2204/2002 НА КОМИСИЯТА от 12 декември 2002 година, относно приложението на членове 87 и 88 от Договора за Европейската общност за държавната помощ за заетостта